

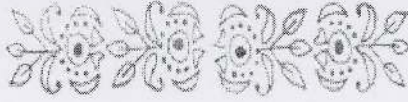
திருக்கரைசைப் புராணம்

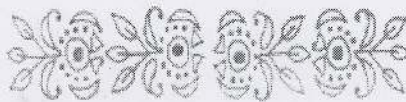
இந்துசமய கரைசார் அலுவல்கள் திணைக்களம்

திருக்கரைசைப் புராணம்

பதிப்பாசிரியர்
க. இரகுபரன்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

வாணார்பு ப்ரகரணைக்தி

புதித்புதித்பு
புதித்புதித்பு

இந்திய அரசின் திட்டமிடல்

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

திருக்கரைசைப் புராணம்

(சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் உரையுடன்)

பதிப்பாசிரியர்:	க. இரகுபரன்
மூன்றாம் பதிப்பு:	டிசம்பர் 2009
வெளியீடு:	இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
அச்சு:	யுனடைட் மேர்சன்ட் பிரின்டர்ஸ். 94, பரமானந்த விஹார மாவத்தை, கொழும்பு 13.
விலை:	200 /=

Thirukkarasaippuraanam

(with Chunnakam A.Kumarasuwami Pulavar's commentary)

Editor:	K. Raguparan
Third Edition:	December 2009.
Publishers:	Department of Hindu Religious and Cultural Affairs, Colombo.
Publish by:	United Merchants Printers 94, Paramananda Vihara Mawatha, Colombo 13.
Price:	200 /=

வெளியீட்டுரை

திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன்

பணிப்பாளர்

இந்துசமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம்

இந்துசமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம் கிடைத்ததற்கரிய நூல்களை மறுபதிப்புச் செய்யும் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றது. அவ்வகையில் திருக்கரைசைப் புராணம் என்னும் இந்நூல் இப்போது வெளியிடப்படுகின்றது.

திருகோணமலை மாவட்டத்திலே உள்ள தொன்மைவாய்ந்த சிவாலயங்கள் பலவற்றுள் ஒன்றாக விளங்குவது திருக்கரைசையம்பதி. திருமங்கலாய்ச் சிவன்கோவில் என்றும் அகஸ்தியஸ்தாபனம் என்றும் வழங்கப்பெறும் இத்தலம் பழமைவாய்ந்த தலபுராணம் ஒன்றினைக் கொண்டிருக்கும் சிறப்பு வாய்க்கப் பெற்றது. திருக்கரைசைப் புராணம் என்னும் பெயரிலான அப்புராணம் பெயரறியாப் புலவர் ஒருவரால் - உமாபதி சிவாசாரியாரின் சீடர் என ஊகிக்கப்படும் புலவர் ஒருவரால் பாடப்பெற்றது.

இலக்கிய நலமும் பக்திச் சிறப்பும் வாய்ந்த இத்திருக்கரைசைப் புராணத்தை வெளியீடுவதில் திணைக்களம் பெருமகிழ் வெய்துகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களிலும் வெளியீடும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுவரும் எவருக்கும் இவ்வெளியீட்டு முயற்சி பயன்தரும் என்பது உறுதி. வருங்காலத்திலும் இத்தகைய பயனுள்ள முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கு இறையருள் கிட்டுவதாக.

பதிப்புரை

க.இரகுபரன்

மொழித்தகறை,

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஓவ்வில்.

திருக்கரைசைப் புராணம் என்னும் இந்நூல் திருகோணமலை மாவட்டத்தில், கருங்குவேலி என்னும் இடத்தில், மாவலிகங்கைக் கரையில் அமைந்து அகத்தியஸ்தாபனம் என்னும் பெயர் பெற்ற தலத்தின்மேற் பாடப்பட்டது. புராண வகைகளுள் தலபுராணம் என்ற வகையுள் அடங்குவது.

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தாபிதத்தை அடுத்தே தொடர்ச்சியான நிலையில் தமிழிலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. அவ்வாறு தோன்றியவற்றுட் சில, திருகோணமலைப் பிராந்தியத்துக்கு உரித்தானவை என்பது உணரத்தக்கது. தட்சிணகைலாச புராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திரிகோணாசல புராணம் என்பன அத்தகைய நூல்களுட் பிரதானமானவை. இவை மூன்றும் திருக்கோணேஸ்வரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பெற்றவை.

இவற்றுட் தட்சிணகைலாச புராணம் காலத்தால் முற்பட்டது ஏழு சருக்கங்களுள் அமைந்த அறுநூற்றிழுப்பத்துநான்கு விருத்தப்பாக்களால் ஆனது அப்பாக்கள் யாவும் அந்தாதித் தொடையில் அமையப்பெற்றவை.

கோணேசர் கல்வெட்டு வரலாற்றம்சங்கள் நிரம்பப்பெற்ற ஒரு நூல். கோணேசர் கோயிலின் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றையும் ஆலய வழமைகள் பற்றிய செய்திகளையும் உட்கொண்டது. அதற்குமப்பால் திருகோணமலைப் பிராந்தியத்தில் அக்காலத்தில் நிலைபெற்றிருந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் - இந்து சமுதாயத்தின் தன்மைகளையும் ஆட்சியதிகாரங்கள் பற்றிய விவரங்களையும் தருகின்றது. நூல் செய்யுள் நடையிலும் உரைநடையிலும் அமைந்துள்ளது.

கோணேசர் கல்வெட்டின் விரிநூல் என்று கொள்ளத்தக்கது திரிகோணசல புராணம். இருபது படலங்களில் அமைந்த 1491 செய்யுள்களால் ஆனது கோணேசர் கோயிலோடு தம்பலகாமம் சிவன் கோவில் பற்றிய செய்திகளையும் தன்னகத்தே அடக்கியது.

திருகோணமலைப் பிராந்தியத்திலிருந்து தோன்றிய நூல்களுட் பிரதானமான மற்றொரு நூல் சித்திரவேலாயுதர் காதல். அது வெருகற் பதியிலமைந்த சித்திரவேலாயுதர் கோயில் பற்றியது. ஒரு 'காதல்' நூலாக அமையப்பெற்ற போதிலும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. சித்திரவேலாயுதர் கோயில் பற்றி மட்டுமன்றி திருக்கோணைஸ்வரம் உள்ளிட்ட திருகோணமலை சார்ந்த வேறுசில கோயில்கள் பற்றியும் அது பேசுகின்றது.

இந்நிலையில், திருகோணமலை சார்ந்து எழுந்த சில நூல்கள் அழிந்தொழிந்து விட்டமையையும் அறிய முடிகின்றது. அவ்வாறு அழிந்தவற்றுள் ஒன்று மச்சேந்தியம், மச்சகேசர புராணம் என்றெல்லாம் சுட்டப்பெறும், சமஸ்கிருத மொழியில் அமைந்த புராணம். அதுவே, தமிழிலமைந்த முற்குறிப்பிட்ட தட்சிணகைலாச புராணத்துக்கு மூலமாய் அமைந்தது. பெரிய வழமைப் பத்ததி, குளக்கோட்டன் கம்பசாத்திரம் என்னும் இருநூல்களும் அவ்வாறே அழிந்துபோன நூல்களாக அறியவருவன. அவை கோணைசர் கல்வெட்டுக்கு மூலங்களாக அமைந்தவையாம். அதுபோலவே திருக்கரைசைப் புராணம் என்னும் இந்நூலுக்கும் மூலநூலாக ஒரு சமஸ்கிருத நூல் இருந்ததென்றும் அதைத் தம் அறிவும் சேர்த்துத் தமிழிற் பாடியதாகவும் கூறுகிறார் நூலாசிரியர். சமஸ்கிருதத்திலமைந்த அம்மூல நூல் சூதமுனிவரார் பாடப்பட்டதாகவும் நூலாசிரியரார் குறிப்பிடப்படுகின்றது. சமஸ்கிருத புராணங்கள் யாவும் சூதமுனிவரார் பாடப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மரபுக்கமையவே அவ்வாறு கூறப்பட்டது என்று நாம் அமைதி காணலாம்.

திருகோணமலைப் பிராந்தியம் சார்ந்து பல தமிழ் நூல்கள் தோன்றியமை தொடர்பாகச் சிந்திக்கும் வேளையில், ஈழத்திற் கண்டெடுத்த தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களுட் கணிசமான தொகையின திருகோணமலைப் பிராந்தியத்திலே கண்டெடுக்கப்பட்டன என்ற உண்மையையும் மனங்கொள்ளுதல் நன்று. தமிழ்ச் சமுதாயம் சார்ந்த, இந்துமதச் சார்பான பிற தொல்பொருட் சின்னங்களும் பெருந்தொகையிலே அப்பிராந்தியத்திற் காணக்கிடக்கின்றன. இவை யாவும் தமிழ்ச் சமுதாயமும் வைதிக சமயமும் ஒரு காலத்தில் திருகோணமலையிலே அரச ஆதரவுடன் சிறப்புற்று விளங்கியமைக்கான தெளிவான சான்றுகளாக அமைவன. இத்திருக்கரைசைப் புராணமும் அத்தகையதே.

திருக்கரைசைப் புராணம் பாடப்பட்ட காலம் எது எனத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அதன் ஆசிரியர் யார் என்பதும் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர் தமது குரு பற்றிக் கூறுவனவற்றைக் கொண்டு அதன் காலத்தை ஓரளவு தீர்மானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது எனலாம்.

“தில்லைமணிமன்றை (சிதம்பரத்தை) விட்டு அகலாதவராய், என்றும் சைவசித்தாந்தமாகிய வேத முடிவை விளக்குபவராய், அடியேனுடைய சுற்றம் முழுவதையும் தொழும்புகொண்டருளியவராய், எண்ணத்தக்க சிறப்புக்கள் வாய்க்கப் பெற்றவராய் விளங்கும் ஈசான சிவனாகிய குருவின் மலர் போன்ற பாதங்களை என் இதயம் ஒருபோதும் மறவாது” என்று குருவணக்கம் செய்கிறார் ஆசிரியர்.

புராண வரலாறு கூறும் செய்யுளொன்றில் ‘கொற்றங்குடிவாழும் பிரான் சரணத்து உறுதி கொண்டே’ இப்புராணத்தை உரைத்ததாகக் கூறுகிறார். இவற்றையெல்லாம் அவதானித்த கன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், நூலாசிரியர் தொடர்பாக முன்வைக்கும் ஊகம் இது:

“ஈசானச் சிவன் என்றது உமாபதி சிவாசாரியாரைப் போலும், சங்கற்ப நிராகரணப் பாயிரத்திலே உமாபதி சிவாசாரியார் சிதம்பரத்திலே தேர்மண்டபத்திலிருந்து மாயாவாதி முதலிய சமயிகளை வாதஞ்செய்து வென்று வேதசிவாகமப் பொருளைத் தாபித்தார் எனப் பெறப்படுதற்கேற்ப இங்கே ‘மன்றதனில் அகலாதென்றும் விண்டசிவ சித்தாந்த வேதாந்தப் பொருள் விளக்கும் ‘விளக்கமாகி’ எனக் கூறுதலாலும் பின் புராண வரலாற்றிலே ‘கொற்றங் குடிவாழும் பிரான் சரணத் துறுதி கொண்டே’ எனக் கூறுதலாலும் பெறப்படும். பெறவே இந்நூல் செய்தார் அவர் சீடர் என்பாருமுள்ளார்.”

குமாரசாமிப் புலவரின் ஊகம் புறந்தள்ளக்கூடிய தொன்றன்று. நூலாசிரியர் தமது குருநாதரைப் பெயர்குறித்துச் சுட்டாமல் ‘கொற்றங் குடிவாழும் பிரான்’ என்று ஊரோடு மாத்திரம் தொடர்புறுத்திச் சுட்டினார். அதுவே குரு யார் என்பதை உணர்த்தக் கூடிய திறம் உடையது என்ற காரணத்தாலேயே அவ்வாறு சுட்டினார் என்றே கொள்ள வேண்டும். அந்நிலையில் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் கொற்றவன் குடியோடு தொடர்புறுத்திப் பேசப்படுகின்றவராய் உமாபதிசிவாசாரியார் அன்றி பிரசித்தமான வேறொரு புலவரும் இல்லை என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும்.

சோழப்பேரரசின் நிலைகுலைவினை அடுத்த காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் உமாபதிசிவாசாரியார். சோழப் பேரரசு உச்சநிலையில் இருந்தபோது இலங்கையின் கணிசமான பகுதி சோழசாம்ராச்சியத்தினுள் அடங்கிவிட்டது. அதாவது ஈழநாடு மும்முடிச் சோழமண்டலமாகிவிட்டது. இராஜேந்திரசோழன் தனது மகன் ஒருவனை ‘சோழ இலங்கேஸ்வரன்’ என்ற விருதுப் பெயரோடு ஈழநாட்டு மன்னனாக முடிசூட்டினான். இலங்கையிலே சோழராட்சி 70 வருடங்களுக்கு மேல் நிலைபெற்றிருந்தது. அக்காலத்திலே திருகோணமலையின் பிரதான சிவாலயமான திருக்கோணேஸ்வரமும்

ஏனைய பிராந்தியங்களிலமைந்த சிவாலயங்களும் உன்னத நிலையில் விளங்கின. ஆங்காங்கே பிரமதேயங்களும் நிறுவப்பட்டன. அப்படியான ஒரு காலப்பகுதியில் திருகோணமலையிலே பிரசித்திபெற்று விளங்கிய திருக்கரைசைத் தலம்பற்றி ஈழ - தமிழக தொடர்புடைய ஒரு புலவர், உமாபதி சிவாசாரியாரின் சீடராய் விளங்கிய ஒரு புலவர் திருக்கரைசைப் புராணத்தைப் பாடினர்.

சோழப் பேரரசின் நிலைகுலைவினால் இத்தலம் சீர்குலைவுக்கு உள்ளான ஒரு நிலையில் இப்புராணம் பாடப்பட்டிருக்கலாம். ஒரு காலத்தில் இத்தலம் கவனிப்பாற்றுக் காடுமண்டிக் கிடந்தது என்றும் வடதேசத்திலிருந்து வந்த ஒரு மன்னன் அதனைப் புனருத்தாரணம் செய்தான் என்றும் இப்புராணம் (பூசைச் சருக்கம்) கூறுகின்றது. வரலாற்று நிகழ்ச்சியொன்றினைப் பெளராணிக மயப்படுத்திக் கூறுவதாக அதனைக் கொள்ளலாம். அவ்வரலாற்று நிகழ்ச்சி சோழராட்சிக் காலத்திலோ அதன் பின்னரோ நிகழ்ந்ததாகலாம்.

திருக்கரைசைப் புராணம், முன்னே கடவுள் வாழ்த்து அமைய அதனையடுத்து இலங்கைச் சருக்கம், கங்சைச் சருக்கம், தாபனச் சருக்கம், பூசைச் சருக்கம் என்னும் நான்கு சருக்கங்களில் அமைந்த 170 பாடல்களில் அமைந்த சிறியதொரு புராணமாகும். கடவுள் வாழ்த்தில் விநாயகர், சிவன், உமாதேவி, தீர்த்தவிநாயகர், கந்தசுவாமி என்னும் கடவுளர்க்கும் சம்பந்தர், சுந்தரர், நாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய அடியார்களுக்குத் தனியாகவும் ஏனைய அடியார்களுக்குப் பொதுவாகவும் இறுதியில் நூலாசிரியரின் குருவுக்கும் வணக்கம் செலுத்தப்படுகின்றது. அப்பால் புராண வரலாறும் அவையடக்கமும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

இலங்கைச் சருக்கத்தின் தொடக்கத்திலே புவனாதிகளின் உற்பத்தி தத்துவ ரீதியாகச் சொல்லப்படுகின்றது. பூமியிலுள்ள உயிர்கள் யாவும் தமது வினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்காக தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்தருளிய பரம்பொருள், உகாந்த இருள் புலருங் காலத்திலே சிற்சத்தியைச் சிருட்டித்து அந்தச் சிற்சத்தியின் ஆயிரத்தொரு கூறிலே பராசக்தியைத் தோற்றுவித்து அதனுடைய அருளினாலே சுத்தமாயையிலிருந்து நாதம் முதலிய ஐந்தையும் தோற்றுவித்து அவற்றினின்றும் பல கலைகளையும், நான்கு வேதங்களையும் நான்கு வாக்குகளையும் சரியை முதலிய மூன்றையும் சாலோகம் முதலான மூன்றையும் சிருட்டித்து, அந்தேசுவரருடைய அருளினாலே அதோ மாயையினின்றும் முப்பத்தொரு தத்துவங்களையும் சகலர்க்குரிய தனுக்கரண புவன போகங்களையும் தோற்றுவித்து சக்திசமேதராய் வீற்றிருப்பதாகச் சொல்லும் செய்யுள்கள் நூலாசிரியரின் தத்துவநாட்டத்தை நன்கு புலனாக்குவதோடு

அவர் தத்துவாசிரியரான உமாபதி சிவாசாரியாரின் மாணவர் என்ற ஊகத்துக்கு வலுச்சேர்ப்பதாகவும் அமைகின்றன.

இலங்கை நாட்டையும் திருக்கரையின் தீர்த்தமான மாவலிகங்கையையும் நூலாசிரியர் உற்சாகத்தோடு வருணிக்கின்றார். அவ்வருணனைகள் அவரது கவித்துவத்தை மாத்திரமன்றி நாட்டுப்பற்றையும் உணர்த்துவன. ஆங்காங்கே ஆசிரியரின் தமிழ்ப்பற்றும் புலனாகின்றது. இலங்கை வீதிகளின் ஆரவாரத்தை வருணிக்கும்போது அங்கு இடம்பெறும் தமிழின் ஆரவாரத்தையும் தவறாது சுட்டுகிறார்.

கொஞ்சிய கிள்ளை மென்சொற் கோதையர் சிலம்பின் ஆர்ப்பும்
வஞ்சியின் காஞ்சி ஆர்ப்பும் வாயறாத் தமிழின் ஆர்ப்பும்
விஞ்சிய மள்ளர் ஆர்ப்பும் விழாவெழு முழவின் ஆர்ப்பும்
அஞ்சிறை வண்டின் ஆர்ப்பும் அன்றி ஓர் ஆர்ப்பும் இன்றால்.

இலங்கையிலே உள்ளவர்கள் தமது தமிழறிவினால் சங்கப்புலவர்களுக்கு நிகராவர் இசைத்திறனால் வித்தியாதரரை ஒப்பார்கள் இனிய சுவைபொருந்திய கவிதைகளைப் படைப்பதிலே அகஸ்தியரை ஒப்பார்கள் என்கிறார் ஆசிரியர்.

இதத்த செந்தமிழ் அறிவினால் சங்கரை ஏம்ப்பார்
விதத்த யாழிசைப் பாடலால் விஞ்சையர் நிகர்வார்
குதித்த தேன்சுவைக் கவிதையால் குறுமுனி போல்வார்
மதித்த நீர்வளப் பண்ணைசூழ் அப்பதி மாக்கள்.

ஆசிரியருக்கு கம்பன் கவிதைகளில் நல்ல ஈடுபாடு உண்டென்பதும் இவ்வருணனைப் பாடல்களிற் புலனாகின்றது. கம்பனது ஆற்றுவருணனை போலவே இவரது ஆற்று வருணனையும் சிலேடைவகையில் அமைகின்றமையை கங்கைச் சருக்கம் 25 முதல் 31 வரையான இலக்கச் செய்யுள்களில் நன்கு அவதானிக்கலாம்.

இப்பூராணம் திருக்கரைசைத் திருத்தலத்தின் தோற்றம் பற்றியும் அதன் தீர்த்த விசேடம் பற்றியும் பெரிதும் பேசுகின்றது. சிவபிரானுடைய திருமணக் காட்சி காண உலகம் முழுவதும் கைலை நோக்கிச் செல்லவே, வடக்குத் தாழ்ந்து தெற்கு உயர்ந்து பூமியின் சமநிலை கெட்டது. அந்நிலையில் பூமியைச் சமப்படுத்த வல்லவர் எனக் கண்டு தென்திசைக்கு அனுப்பப்பட்ட அகத்தியர் இலங்கையை வந்தடைந்த காலத்தில் தாபித்த தலமே இத்திருக்கரைசைத் தலம் என்பது இத்தலம் பற்றிய பொராணிகம். அதனாலேயே இத்தலத்துக்கு அகத்தியஸ்தாபனம் எனும் பெயரும் வழங்கப்பெற்றது.

திருக்கரைசைத் திருத்தலம் இன்று கிலமடைந்து காணப்படுகின்றது. ஆயினும் அத்திருத்தலம் பற்றிய இப்புராணம் மட்டும் இன்றுவரை உயிரோடு வாழ்கின்றது.

“ஆடி அமாவாசைத் தினத்தன்று கரைசைச் சிவன் தீர்த்தமட அருகிலுள்ள மாவலி கங்கைக்கு எழுந்தருளுவார். கொட்டியாபுரப்பற்று மக்கள் எல்லோரும் அங்கே கூடுவர். கங்கைக் கரையிலே அமாவாசை இரவில் இப்புராணத்தைப் பாடிப் பயன் சொல்வது நெடுங்கால வழக்கமாகவே இருந்து வருகின்றது. கொட்டியாபுரப்பற்று முதியவர்கள் பலருக்கு இப்புராணம் மண்பாடமாகவே தெரியும்.”

என்கிறார் இப்புராணத்தை தெளிவுரையோடு ஒரு தடவை (1975 இல்) பதிப்பித்த மூதூர் தந்த இலக்கியவாதி வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்கள். அவர் காலத்திலே வாழ்ந்த முதியவர்கள் பலருக்கு இந்நூல் மண்பாடமாக இருந்திருக்கலாம். இன்று அத்தகையவர்கள் இருப்பார்களா என்பது ஐயத்துக்குரியது.

எட்டுப் பிரதிகளிலிருந்த இந்நூலினை சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களைக் கொண்டு ஓர் உரையும் எழுதிச் சேர்த்து முதன்முதலில் (1893 இல்) அச்சுவாகனம் ஏற்றியவர் திருகோணமலை தந்த தமிழறிஞர் வே. அகிலேச பிள்ளையவர்கள் (1853 - 1910) பின்பு அவரது புதல்வர் அ. அழகைக்கோன் அவர்களின் அனுமதியோடு திருகோணமலை கோணேஸ்வர் அச்சகத்தாரால் 1952 இல் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. முதற்பதிப்புக் கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் இரண்டாம் பதிப்பின் புகைப்படப் பிரதியொன்றின் அடிப்படையிலேயே இப்பதிப்பு வெளிவருகின்றது. இரண்டாம் பதிப்பு அறிஞர் எவரினதும் மேற்பார்வையில் வெளியிடப்படவில்லை போலும். ஆங்காங்கே எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்திருந்தன. சந்தி பிரிப்போ சீர்பிரிப்போ எதுவுமின்றி எழுத்துக்கள், சொற்கள் யாவும் தொடர்ந்திருந்தன. ஒப்புநோக்குவதற்கு ஏற்ற ஏடுகளோ வேறு நல்ல பதிப்புக்களோ அற்ற நிலையில் ஒருவாறு பிழைகளைச் சரிசெய்து சீர்பிரித்து இப்பதிப்பு வெளிவருகின்றது. அரிய நூல்களை மறுவெளியீடு செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்படும் இப்பதிப்புக்குப் பதிப்பாசிரியராக நியமித்தமை குறித்து அதன் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன், அலோசகர் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் ஆகியோருக்கு நன்றிகூறக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

பதிப்பு முயற்சியில் அக்கறையோடு உழைக்கும் திருமதி தேவகுமாரி ஹரன் அவர்களின் ஒத்துழைப்புக்கும், தன்னிடமிருந்த நூலின் புகைப்படப் பிரதியைத் தந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை விநியுரையாளர் திரு. ஈ. குமரன் அவர்களின் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

உதவிக்கும் அவ்வாறே கடப்பாடுடையேன்.

நூலாக்க முயற்சியில் பெரும்பங்காற்றிய எமது பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட தட்டெழுத்தாளர் திருமதி ஜெஸ்மின் பைஸர் அவர்களின் உதவி காலத்தாற் செய்தது.

நூலை அழகுற அச்சேற்றிய தினக்குரல் பதிப்பகத்தார்க்கும் நன்றி!

திருக்கரைசைப்புராணம்

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் உரையுடன்

வானார்ப்புரைகைக் குறித்து

சு. பழநி. சிவசுப் பிள்ளையார் குறித்து

திருக்கரைசைப்புராணம்

கடவுள் வாழ்த்து

விநாயகர் துதி

பொன்னிரவி தனைவளைத்துப் புகுந்துலவு
மொருநேமிப் பொற்றேர் மீது
மன்னிரவி யெனவிளங்கு சுதரிசன
மூவிலைவேல் வயங்கு சங்க
மின்னிரவி னிருள்கடியும் பிறைக்கோடுங்
கரத்தேந்தி மேவா ருள்ளக்
கன்னிரவி மதம்பொழியுங் கரைசையில்வாழ்
கரிமுகனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

இ-ள்: பொன்மலையைச் சூழ்ந்து புகுந்துலாவுகின்ற ஒற்றைச்சில்லினையுடைய அழகிய தேரின்மேற் பொருந்திய சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கின்ற சக்கரத்தையும், சூலத்தையும் விளங்குகின்ற சங்கினையும் இராவிலே தோற்றும் இருளைக் கண்டிக்கின்ற பிறைபோலுங் கொம்பையும் திருக்கரத்திலே தரித்துத் தம்மைச் சேராதாருடைய மனமென்னும் கல்லினும் நிறைந்து கருணையென்னும் மதத்தைப் பொழிகின்ற திருக்கரைசை நகரில் வாழ்கின்ற யானைமுகக் கடவுளை மனதிலே நினைப்பாம். எ-று.

'கருணையாமதமெனக் காட்டுமா முகன்' என வேதாந்த சூடாமணியிலே சொல்லியதுங் காண்க. இரவி - மலை. (1)

சிவஸ்துதி

பூமேவு பொன்னிதழி புனைமுடியும்
பகீரதியும் புதுவெண் டிங்கட்
கோமேவு சிறுகொழுந்து மைம்முகமுங்
கொழும்பவளங் கொடிகொண் மெய்யும்

மேமேவு விழியுமையா ளிடப்புறமும்
 பிறவுமா யெம்மு னீங்காத்
 தேமேவு பொழிற்கரைசை நாதாந்தப்
 பேரொளியைச் சிந்தை செய்வாம்.

இ-ள்: அழகுபொருந்திய பொன்போன்ற
 கொன்றைமாலையைத் தரித்த முடியையும், கங்கையையும் புதிய
 வெள்ளிய சந்திரனாகிய முதன்மை பொருந்திய சிறிய
 கொழுந்தையும் ஐந்து முகத்தையும் கொழுவிய பவள நிறந்
 தங்கிய திருமேனியையும் அம்பையொத்த கண்களையுடைய
 உமாதேவியார் தங்கிய இடப்பாகத்தையும் மற்றைய
 சாங்கோபாங்கங்களையு முடையதாய் எம்முன்னின்று நீங்காத
 தேன்பொருந்திய சேலையையுடைய கரைசை நகரில்
 எழுந்தருளியிருக்கும் தத்துவ தீபப் பெருஞ்சுடரை மனத்தி
 னினைப்பாம். எ-று.

மங்கலாசரணம் சிட்டாசாரம்' என வாக்கியமிருத்தலினாலும்,
 ஆன்றோர் வழக்காதலினாலும், இனிதுமுடியும்
 பலதரிசனமாதலினாலும் 'பூமேவு' என மங்கலாசரணத்தோடு
 தொடங்கினார். அருவ முதலியவை யெனினும் ஒக்கும். (2)

உமாதேவி

தளிர் பரவு நூபுரப்பொற் பாதபத்ம
 ராகமும்வாய்த் தனிமென் றுப்புந்
 தெளியுமுகிர் வச்சிரமும் விழியிந்தர்
 நீலமுமெய்ச் செகமே முய்யக்
 குளிருமிள நகைமுத்துங் கொண்டுலகந்
 தொழும்பவளக் கொழுகொம்பேறி
 ஒளிருமர கதக்கொடிநேர் சிவன்பாகத்
 துமைமலர்த்தா ளுள்ளஞ் சேர்ப்பாம்

இ-ள்: தளிர் வணங்குகின்ற நூபுரத்தையணிந்த அழகிய
 பாதமாகிய பதுமராகத்தையும், அதரமாகிய ஒப்பற்ற மெல்லிய
 18

பவளத்தையும் தெளிந்த நகம் என்னும் வைரத்தையும், கண்ணென்னும் இந்திர நீலத்தையும் மெய்யாகிய ஏழுலகமும் உய்யும்படி குளிர்விக்கின்ற இளநகையாகிய முத்தினையும் கொண்டு உலகத்தாராலே தொழப்படுகின்ற பவளக்கொழுகொம்பாகிய சிவபிரானுடைய திருமேனியிற் படர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற மரகதக் கொடியை ஒத்த அவருடைய பாகத்திருக்கும் உமாதேவியாருடைய செந்தாமரை மலர் போலுந் திருவடிகளை மனத்தினினைப்பாம். எ-று.

சேர்தல் - நினைத்தல், 'தாள்சேர்ந்தார்' என்பதற்கு பரிமேலழகர் செய்த உரையிற் காண்க. உமலமுய்யும்படி குளிர்ந்தலாவது, தானின்புறவே உலகும் இன்புறுதல், முகிலே பத்மராகம், பவளம், வைரம், இந்திரநீலம், முத்து, மரகதம் என்னும் ஐரத்தினங்கள் சொல்லப்பட்டு அரதனமாலையலங்காரம் தொற்றல் காண்க. (3)

தீர்த்த விநாயகர்

அருஞ்செக்கர் வானிறமு மதினெழுந்த
 பிறைமருப்பு மகிலந் தாங்கும்
 பெருங்கொற்றப் புயமலையு மதினிறங்கு
 மருவியெனப் பிறங்கு கையு
 மருங்குற்ற கரிமுகமு மதின்மதம்போற்
 கருணைபொழி மழையு மாறா
 விரிஞ்சற்கு மெட்டாத வருட்டீர்த்தக்
 கணபதிதாள். வேண்டிக் கொள்வாம்.

இ-ள்: அரிய செக்கர் மேகம் போன்ற நிறமும் அந்தச் செக்கர் மேகத்திலெழுந்த பிறை போன்ற கொம்பும் எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற பெரிய வெற்றியையுடைய புயமென்னும் மலையும் அம்மலையினின்று இறங்குகின்ற அருவியைப் போல விளங்குகின்ற திருக்கரமும் மருங்கிற் பொருந்திய யானைமுகம் போன்ற முகமும், அதன் மதம் போலப் பொழிகின்ற கிருபை வெள்ளமும் நீங்காத தீர்த்த விநாயகருடைய திருவடிகளை வேண்டிக்கொள்ளுவாம்.

பிரமாவக்கும் அறிதற்கரிய அருளையுடைய தீர்த்த விநாயகர்
என்றது கரைசையில் அகத்தியர் தாபித்த விநாயகரை. (4)

கந்தசுவாமி

தளையாட மதுவுக்குந் தண்ணளிக்குந்
பகக்காவுட் டான மாதர்
விளையாடல் கண்டிருக்கு மமரர்பிரான்
பெருஞ்செல்வம் விளங்க வேண்டி
வளையாடு கடல்குடித்த வைவேலாற்
கிரவுஞ்ச வரையுஞ் சூருந்
துளையாட விகன்மலைந்த கந்தன்மல
ரடியிணைக்கீழ்த் தொழும்பு செய்வாம்.

இ-ள்: முறுக்கு நெகிழத் தேனைச் சொரிவிக்கின்ற குளிர்ந்த
வண்டுகளையுடைய கற்பகச் சோலையின் நிழலிலே அரம்பைப்
பெண்களுடைய நடனத்தைப் பார்த்து இருக்கின்ற இந்திரனுடைய
பெரிய பாக்கியம் நிலைபெறும்படி விரும்பிச் சங்குகள் பொருந்திய
கடலையுண்ட கூரிய வேற்படையினால் கிரவுஞ்சமலையுஞ் சூரனுந்
துளைபடப் போரைச் செய்தருளிய கந்தசுவாமியின் செந்தாமரை
மலர்போலுந் திருவடக்கீழ் நின்று தொண்டு செய்வாம். எ-று.

தளை - வரம்பு எனக்கொண்டு 'ஆடுபசியுழந்த' என்பதற்கு
நச்சினார்க்கினியர் அடுகின்ற பசி என உரைத்தது போல 'ஆட'
என்பதற்கு ஆடும்படி எனக்கொள்ளினும் 'தளையாட விளையாடல்'
எனக் கூட்டிக் காற்சிலம்பு அசைய எனக்கொள்ளினும் பொருந்தும்.

சம்பந்தர்

நூல்கொண்ட வாரணமு முபநிடமும்
வைதிகமு நுவலு முண்மை
மேல்கொண்ட கவுணியர்தம் பெருந்தகையு
முலகனைத்தும் விளங்கத் தோன்றிக்
கால்கொண்ட வரைச்சிலையா ரிடப்பாகம்
பிரியாதாள் கலசக்கொங்கைப்
பால்கொண்ட சீகாழிப் பிள்ளையார்
பதமலரைப் பணிந்து கொள்வாம்.

இ-ள்: நூலின் தன்மைகொண்ட வேதமும், வேதாந்தமும், வேத சம்பந்த சாத்திரமும், சத்தியத்தையே மேலாகக்கொண்ட கவுணியரது பெரிய தகுதியும் உலகெங்கும் விளங்கும்படி தோன்றி அடிபொருந்திய மலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானது இடப்பாகத்தை நீங்காத உமாதேவியாரது குடம்போன்ற தனத்தின் பாலைப் பெற்றுண்ட திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய பாதமாகிய மலரை வணங்கிக் கொள்ளுவாம். எ-று.

உபநிடதம் உபநிடம் என வழங்கப்பட்டது. தெய்வதம் தெய்வம்போல. வைதிகமென்றது வேத சம்பந்தமான ஸ்மிருதி முதலியவைகளை. (6)

சுந்தரர்

ஆராயு மணமுடிக்கு மக்காலை
யாவணங்கொண் டங்ங் ணெய்தித்
தோராது வழக்குரைத்து வலிந்தாண்டு
பாடல்பயி றொழும்பு கொண்ட
ஏராருஞ் சடாமெளலிப் பெருமாளை
யொருதாதுக் கிருள்வாய் விட்ட
வாராருந் தரளமணி வயலூரன்
றாமரைத்தாண் மனத்துள் வைப்பாம்.

இ-ள்: ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட விவாகத்தை முடிக்கும் அக்காலத்திலே மூல ஓலையைக் கொண்டு அவ்விடத்தே வந்ததோடல்லாமல் வழக்குப் பேசி வலாற்காரமாய் அடிமைகொண்டு பாடுதலைச் செய்தலாகிய திருத்தொண்டினை ஏற்றுக்கொண்ட அழகுபொருந்திய சடாமுடியையுடைய சிவபிரானை ஒரு தூதின் பொருட்டு இருளிலே அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை மனத்துள்ளே வைப்பாம். எ-று.

நீர் பொருந்திய இரத்தினமாகிய முத்துக்களையுடைய வயல் சூழ்ந்திருந்த திருவாரூருடையவராகிய சுந்தரமூர்த்தி எனக்கூட்டுக. ஒரு தூதென்றது பரவையாரிடத்துப் போய்த் தமக்காகப் பேசியதை. 'ஊரன்சொன்ன' எனத் தேவாரத்திலே வழங்கியதுங் காண்க. தோலாது இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

என்பதின் லகரம் தோராத என ரகரமாகத் திரிந்து நின்றுது 'அரத்தமருளச்செய்த சீறடி' (சிந்தா. இல. 82) என்பது போல. (7)

நாவரசர்

வல்லோடு பொருதமுலை மலைவனிதை
 பிரியாத வாமத் தாமத்
 தல்லோடு பொருதகண்டத் தாளுடைய
 வெங்கள்பிரா னருளி னாலே
 தொல்லோதப் பெருந்தரங்கஞ் சுருட்டியெழுந்த
 தறைகடலிற் றொடுத்து விட்ட
 கல்லோடுங் கரைசேருந் திருநாவுக்
 கரசர்பிரான் கழற்கால் போற்றி.

இ-ள்: சூதாடு கருவியையொத்த முலையையுடைய மலைமகள் பிரியாத இடப்பக்கத்திருமேனியையும், இருளோடு பொருகின்ற காளகண்டத்தையுமுடைய சிவபிரானுடைய அருளிணாலே முதிர்ந்த பெருக்கையுடைய திரையைச்சுருட்டி எழுந்து ஒலிக்கின்ற கடலிடத்தே கட்டிவிட்ட கல்லோடு மிதந்து கரைசேர்ந்த வாசீசப் பெருமானுடைய கழலையணிந்த திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று.

எங்களையாளுடைய சிவபிரான் என இயையும். போற்றி என்பதனுள் இகரஞ் செயப்படுபொருள் விசுதி, ஊருணி என்பதனுட் போல; வாழிய என்பதுபோலக் கொண்டு காக்க எனப் பொருள் கூறினுமமையும். (8)

மாணிக்கவாசகர்

மதிக்கின்ற வுலகேற்பப் பரவியவை
 திகைசைவ வழியீ டேறக்
 கதிக்கின்ற கொடுஞ்சமணர் விண்ணேற
 மண்ணேறிக் ககன மாக
 விதிக்கின்ற வம்பலத்து ளானந்த
 நடம்புரியும் வெளியின் மீது
 பதிக்கின்ற மாணிக்க வாசகர்பொற்
 பதமலரைப் பணிதல் செய்வாம்.

இ-ள்: மதிக்கப்படுகின்ற உலகினுள்ளார் ஏற்கும்படி பரந்த வேத சிவாகம மார்க்கங்கள் பெருமையடையவும், மிகைகொள்ளுகின்ற கொடிய சமணர்கள் விண்ணுலகமடையவும், பூமியிலே தோன்றி ஆகாசமாக விதிக்கப்படுகின்ற சபையினுள்ளே ஆனந்த நடனத்தைச் செய்கின்ற பரவெளியினிடத்தே பதிக்கின்ற மாணிக்கம் போலும் வாசகத்தையுடையவராகிய திருவாதவூரடிகளுடைய அழகிய பாத தாமரைப் பூவை வணங்குவாம். எ-று.

'நேயத்தா லாநந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானழுத்தல்தா னெந்தையார் பாதந்தான்' என்றபடி அவர் நடனம் ஆன்மாக்களை ஆனந்தத்திலே அழுத்தற்குக் காரணமாதலின், 'ஆனந்த நடம்' என்றார்.

மற்றைய தொண்டர்

மைக்குறிசேர் விழியுமையாண் மகிழ்பாகர்
 புகழனந்தம் வாழ்த்தி வாழ்த்தி
 அக்குறிசேர் நாக்குறியு மனுபோக
 மயிர்ப்புளக மரும்பா நின்ற
 மெய்க்குறியும் பால்புரையும் வெண்ணீற்று
 நுதற்குறியும் வில்வம் தோய்ந்த
 கைக்குறியு மாறாத திருத்தொண்டத்
 தொகையினரெங் கருத்து ளாரே.

இ-ள்: மையடையாளம் பொருந்திய கண்ணையுடைய உமாதேவியார் மகிழும் பாகராகிய சிவனுடைய கீர்த்திகளுள்ளே பலவற்றைத் துதித்துத் துதித்து அழகிய வடுப்பொருந்திய நாத தழும்பும், சிவானுபோக காரணமாய் ரோமாஞ்சதை எழும்புகின்ற சரீரக்குறியும், அவருடைய, பாலையொத்த வெண்மையான விபூதியணிந்த நெற்றிக்குறியும், அவரை அருச்சிக்கின்ற வில்வத்தழை தோய்ந்த கைக்குறியும் ஒருகாலமும் நீங்காத திருத்தொண்டத் தொகையினர் எமது மனத்திலுள்ளவர். எ-று.

திருத்தொண்டத் தொகையினரென்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலே 'தில்லைவா ழந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்' என்று துதித்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் சொல்லப்பட்ட அடியாருள்ளே வாகீசருஞ் சம்பந்தரும் ஒழிந்த தில்லைவாழ் அந்தணர் முதலாயுள்ள அடியார்களை. இதிலே 'ஆசைப்பாட்டி னரனைப் புகழுதல்' எனவும், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

'மயிர்ப்புறம் புளகித்தல்' எனவும் 'வாசப்பூதி யுருத்திமாமணி பூசிப்பூணல்' எனவும், "எந்தையீச னருச்சனை யோம்புதல்" எனவும், உபதேச காண்டத்திற் கூறப்பட்ட அடியாரிலக்கணங்களை அனுமதித்தாரேனும் இலக்கணையால் மற்றையவைகளையும் கொள்க. அ-அளகு.

(10)

குரு வணக்கம்

அண்டர்பிரா னடமாடுந் தில்லைமணி
 மன்றதனி லகலா தென்றும்
 விண்டசிவ சித்தாந்த வேதாந்தப்
 பொருள்விளக்கும் விளக்க மாகித்
 தொண்டறியா நாயேனுக் கருள்புரிந்து
 கிளைமுழுதுந் தொழும்பு கொண்ட
 எண்டகுசீ ரீசானச் சிவன்மலர்த்தான
 மறவாதென் னிதயந் தானே.

இ-ள்: தேவாதிதேவராகிய சிவபெருமான் திருநடஞ் செய்தற்கிடமாகிய அழகிய தில்லையம்பலத்திலே நீங்காதிருந்து விரிந்த வேத சிவாகமங்களின் முடிவாயுள்ள மெய்ப்பொருளை எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சுப்பிரதீபமாகித் தொண்டு செய்தலறியாத நாயேனுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்து நாயேனுடைய சுற்றங்கள் முற்றையுந் தொழும்பு கொண்டருளிய எண்ணத்தகுந்த மெய்க்கீர்த்தியையுடைய ஈசானச் சிவனுடைய செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை என்னிருதயம் மறக்கமாட்டாது. என்று.

ஈசானச் சிவன் என்றது உமாபதி சிவாச்சாரியாரைப் போலும், சங்கற்ப நிராகாணப் பாயிரத்திலே உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிதம்பரத்திலே தேர் மண்டபத்திலிருந்து மாயாவாதி முதலிய சமயிகளை வாதம் செய்து வென்று வேத சிவாகமப் பொருளைத் தாபித்தார் எனப் பெறப்படுதற்கேற்ப இங்கே 'மன்றதனி லகலாதென்றும், விண்டசிவ சித்தாந்த வேதாந்தப் பொருள் விளக்கும் விளக்கமாகி' எனக் கூறுதலாலும், பின் புராண வரலாற்றிலே 'கொற்றங்குடிவாமும் பிரான் சரணத்துறுதிக்கொண்டே' எனக் கூறலாலும் பெறப்படும்; பெறவே இந் நூல் செய்தோர் அவர் சீடர் என்பாருமுள்.

(11)

புராண வரலாறு

வண்ணமலி வடகைலைக் கொடுமுடியாந்

தென்கைலை மணியார் தம்மைத்

தண்ணமரு மலரிட்டுத் தாடொழுவான்

பொருட்டங்ஙன் சாரா நின்ற

கண்ணகலுங் கலைஞானத்

தெளிவனைத்துங் கைவந்த கலச யோனி

அண்ணலுமுத் தரமுகமே யாகியமா

வலிகங்கை யாடும் போதில்

6
8
3
5

6
6
3
5

இ-ள்: அழகுநிறைந்த உத்தர கைலையின் கொடுமுடியாகிய தக்கிண கைலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானைக் குளிர்ந்த பூக்களைப் பாதத்திலிட்டு வணங்கும்படி அங்கே வந்த அகத்தியரும் வடக்கு நோக்கிச் செல்லுதலையுடைய மாவலி கங்கையிலே தீர்த்தமாடும்போது. எ-று.

இடமகன்ற சாத்திர ஞானபாதங்களெல்லாம் நன்கு பயிலப்பெற்ற அகத்தியர் எனக் கூட்டுக. கலசயோனி - அகத்தியர், கலசம் - குடம். (12)

4
2
3
5

ஆங்கொருபே ரற்புதமா வசரீரி

வாசகத்தா லண்ண லார்தம்

பாங்கமருந் தென்மலயம் பயின்றதமிழ்க்

குறுமுனிவ பயிலு கின்ற

வீங்கமரு மிக்கங்கை யிரும்பெருமை

யியல்பிவையா மிங்ங னீயு

மோங்கநம்மைத் தாபனஞ்செய் திடுதியென

வூரறிய வுரைத்திட் டாரால்

இ-ள்: அங்கே சிவபிரான் ஒரு பெரிய அற்புதமாக அசரீரி வார்த்தையினால், அகத்தியனே! வசிக்கின்ற இவ்விடத்தில் நீயும் ஓங்கும்படி நம்மைத் தாபனம் செய்யக்கடவாய் என்று ஊரறியும்படி சொல்லியருளினார். எ-று.

தெற்குப் பக்கத்திலே உள்ள பொதிய மலையிலிருக்கின்ற குறுமுனி என இயையும். (13)

அக்கணமே தாபனஞ்செய் தவ்விறைக்குச்
சூதமுனி யருளிச் செய்த
மிக்கதிரும் வடபாடைப் புராணத்தைத்
தென்கலையின் விருத்தப் பாவாற்
றிக்கிசைய வருந்தொண்டர் செய்தியென
வென்னறிவுஞ் சிறிது சேர்த்தி
ஒக்கவுரைத் தனன்கொற்றங் குடிவாமும்
பிரான்சரணத் துறுதி கொண்டே.

இ-ள்: அந்தச் சமயத்திலே அகத்தியராலே பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட அக்கடவுளுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லியருளிய ஆரிய பாடைப் புராணத்தைத் தமிழ்ப்பாடையிலே விருத்தப்பாவினாலே திக்கிற் பரந்த கீர்த்தியையுடைய ஆரிய தொண்டர்கள் செய்க என யானும் கொற்றங் குடியிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரானுடைய திருவடிகளின் உறுதியைக் கொண்டு என்னறிவையுஞ் சிறிது சேர்த்திச் சேர்ச்சொல்லினேன்.

மிக முழங்குகின்ற வடபாடை.

(14)

அவையடக்கு

நன்றிதரு பெரியோர்க ணவின்றபல
புராணத்தி னன்சொற் கேட்டோர்
வென்றிதரு செவிக்கென்சொ லேற்குமோ
வெனுமையம் வேண்டா நின்றேன்
என்றுமரன் புகழ்தேடு மியல்புடையா
ரிவரன்றோ விஃதுமந்தக்
கொன்றையணி சடாமெளலிச் சிவபெருமான்
புகழெனவே கொள்வ ரன்றே.

இ-ள்: நன்மையைத் தருகின்ற அறிவிற் பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பல புராணங்களிலேயுள்ள சிறந்த சொற்களைக்

கேட்டோருடைய வெற்றி பொருந்திய செவிகளுக்குச் சிறியேனாற்
 சொல்லப்பட்ட புன்சொல்லும் ஏற்குமோ என்னுஞ் சந்தேகத்தை
 வெண்டாமல் நிற்கின்றேன். எப்போதும் சிவகீர்த்தியைத்
 தேடுமியல்பையுடையார் இவரல்லரோ! ஆதலால் யான்சொல்லும்
 இதுவும் அந்தக் கொன்றை மலரை யணிந்த சடாமுடியை யுடைய
 சிவனுடைய கீர்த்தியென்றே கொள்ளுவார். எ-று. (15)

மேலும் இவ்வாறு சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய

மேலும் இவ்வாறு சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய

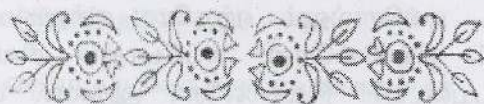
மேலும் இவ்வாறு சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய

(16)

மேலும் இவ்வாறு சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய

மேலும் இவ்வாறு சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய
 சிறப்புகளையும் சிவனுடைய

இலங்கைச்சருக்கம்

பூமேவும னுவனைத் தும் புசிப்பதற்குத்
தனுசுரண புவன போசுந்
தானேமுன் பலித்தருளுந் தனிஞான
முதற்றலைவன் சார்பொன்றினிற்
நாமேவு பொருளைனத்தும் நந்துதற்காய்
நன்றாக நடந்த ஓழிக்
கோமேவு பெருங்காலக் கொள்ளையிரு
டொலைந்துபுலர் கூடுங் காலை

இ-ள்: பூமியிலுள்ள மானுடரனைவரும் வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்காகத் தனு, சுரண, புவன போசுங்களைத் தாமே முன்பு கொடுத்தருளிய ஓப்பற்ற ஞான முதல்வர் சார்பொன்றுமுன்றி நாமடைந்த பொருளெல்லாம் அழிதற்காகப் பெரிதாக நடைபெற்ற உகாந்தமென்கின்ற முதன்மை பொருந்திய பெரிய காலத்தில் கூட்டமாய் இருளெல்லாம் தொலைந்து புலருங்காலத்திலே.

தனு - உடம்பு, சுரணம் - மனம் முதலிய கருவி, புவனம் - உலகம், போசு - பெண்டிர், பிள்ளை, பண்ட பதார்த்தம் முதலிய அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். எ-று. (1)

(வேறு)

செப்பருந் தனிச்சு பாவ சிற்சித்தி யதனை நல்கி
அப்பெருஞ் சத்தி தன்னி லாயிரத் தொருகூற் றத்து
மெய்ப்பரா சக்தி தோன்றி விளம்புமஃ தருளி னாலே
தப்பிலாச் சுத்த மாயை தன்னினா தாதி யைந்தும்.

இ-ள்: சொல்லுதற்குரிய ஓப்பற்ற சுவாவி சிற்சத்தியைச் சிருட்டித்து அந்தச் சிற்சத்தியிலிருந்து ஆயிரத்தொரு கூற்றிலே மெய்மையான பராசக்தியைத் தோற்றுவித்து சொல்லப்படுகின்ற அதனுடைய அருளினாலே தவறில்லாத சுத்தமாயையிலிருந்து நாதம் முதலிய ஐந்தையும் தோற்றுவித்து. எ-று.

நாதாதி என்றது நாதம், விந்து, மகாரம், உகாரம், அகாரம்
என்னும் பிரணவக் கலைகளைந்தையும். (2)

பசித்திடு வன்ன மைந்திற் பலகலை நான்கு வேதந்
துதித்திடு புராண மாத் தொக்கநூல் பலவு மன்றித்
திருத்திடு வாக்கு நான்குந் திகழ்சரி யாதி மூன்றும்
உதித்தசா லோக மாத் யோதிய மூன்று நல்கி

இ-ள்: துதிக்கப்படுகின்ற நாதமுதலிய ஐந்தினின்றும்
பலகலைகளையும் நான்கு வேதங்களையும் துதிக்கப்படுகின்ற புராண
முதலாகத் தொகுக்கப்பட்ட நூல் பலவற்றையு மல்லாமல்
திதிக்கப்படுகின்ற நான்கு வாக்குகளையும், விளங்குகின்ற சரியை
முதலிய மூன்றையும், உதித்த சாலோக முதலாகச் சொல்லப்பட்ட
மூன்றையுள் சிருட்டித்து. எ-று.

நான்கு வாக்கென்றது வைசரி, மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை
என்பவைகளை. இவற்றின் விரிவைச் சித்தியாரிற் காண்க. சரியையாதி
சரியை, கிரியை, யோகம் என்பன. சாலோகாதி - சாலோகம், சாமீபம்,
சாருபம். (3)

அமைப்புறு மநந்த தேவ ரருளிணா லதோமா யைக்கண்
இமைப்புறு தத்து வங்க ளியம்பிய முப்பத் தொன்றுஞ்
சமைப்புறு சகலர்க் குள்ள தனுமுத னான்குந் தோன்றி
உமைக்கிறை யாகித் தானு முறைந்திடு நேய முற்றே.

இ-ள்: அமைத்தலைப் பொருந்திய அநந்தேசுவரருடைய
அருளிணாலே அதோ மாயையினின்று பிரகாசிக்கின்ற முப்பத்தொரு
தத்துவங்களையும், சமைத்தலைப் பொருந்திய சகலர்க்குப்
பொருந்திய தனுக்கரண போகங்களையுந் தோற்றுவித்துச் சத்தி
சமேதராய்த் தாமும் இருக்கும் நேயம் பொருந்தி. எ-று.

அதோமாயை - அசுத்தமாயை, முப்பத்தொரு தத்துவம் என்றது
சிவதத்துவம் ஐந்தையும் நீக்கி ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து
நான்கையும், வித்தியா தத்துவம் ஏழையும். சகலர் - ஆணவம்,
கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலமுடைய ஆன்மாக்கள். (4)

இந்துசமய சாஸ்திர அலுவலர்கள் திணைக்களம்

துளக்குறுங் கோடி வால சூரிய ருதய மொப்ப
 விளப்பரும் பஞ்ச பூத மெய்யொடும் விளங்கா நிற்கும்
 அளப்பருங் கைலை மீதி லைந்தொழில் வகைந டாத்தி
 வளப்பருஞ் சுகள மாகி மருவிய நாளி லோர்நாள்

இ-ள்: ஒளியைச் செய்கின்ற கோடி இளஞ்சூரியர் உதயம் போலச் சொல்லுதற்கரிய பாஞ்ச பௌதிக சரீரத்தோடும் விளங்கா நிற்கின்ற அளத்தற்கரிய திருக்கைலாசமலையிலே சிருட்டி, முதலிய ஐந்தொழில்களையும் நடத்தி, வளமமமைந்த பரிய சுகளவடிவமாகி எழுந்தருளி இருந்த நாளில் ஒருநாள், பாஞ்ச பௌதிகம் - பஞ்சபூத சம்பந்தமுடையது. (5)

முப்புரத் தலைவர் நான்கு முகந்தய னருளி னாலே
 இப்புல னாதிக் கெல்லா மிடரிழைத் திடுதல் கேட்டே
 ஒப்பகல் சுருதி பூண்ட வொருதரைத் தேரி லேறி
 அப்புர மூன்று மைய னழலெரி மூட்டஞ் ஞான்று.

இ-ள்: அந்தக் கடவுள் முப்புரவாசிகள் நான் முகத்தையுடைய பிரம்மாவின் அருளினாலே இந்தப் பூமி முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இடர்செய்தலைக் கேட்டு ஒப்பற்ற வேதக் குதிரை பூட்டிய பூமியென்னும் ஒரு தேரிலேறி அந்தப்புர மூன்றையும் அழலுகின்ற அக்கினி மூட்டி எரித்த அப்பொழுது. எறு. (6)

உம்பர்கண் முனிவர் சித்தர் யோகிக ளியக்க ரேனோர்
 நம்பெருந் துணையே தேவே நான்மறைப் பொருளே யிங்ஙன்
 வெம்பிய புரங்கண் மூன்றும் வீட்டிலை யாகி லந்தோ
 எம்பெரும் பதியுள் யாங்க ளிருக்கின்ற தெவ்வா ரென்றார்.

இ-ள்: தேவர்களும், முனிவர்களும், சித்தரும், யோகிகளும், இயக்கரும், மற்றையோரும், சிவபிரானை நோக்கி நம்முடைய பெருமையாகிய துணைவரே! தேவனே! நான்கு வேதங்களுக்கும், பொருளாயுள்ளவரே! இங்கே எம்மேற் பகைகொண்ட புரங்கள் மூன்றையும் அழியாதொழிவீராயின், ஐயகோ! எம்முடைய பெரிய வாசஸ்தானத்துள் யாங்கள் இருக்கின்ற முறைமை எப்படி என்றார்கள் எறு.

சுவாமி! முப்புரதகனஞ் செய்த கருணையினாலே யாமெல்லாம்
எம்பதியுள் இடையூறின்றி வசிக்கின்றோம் என்றாரென்க. (7)

பயில்பிலப் பதியுள் வைகும்
பைத்தலைத் துத்திப் பத்தி
வெயின்மணிச் சருப்ப மின்றேன்
மேருவை வளைப்ப தெங்ஙன்
எயின்மணிப் புரங்கண் மூன்று
மெரிக்கின்ற தெங்ங னென்றே
அயிலுடையச் சூல மேந்து
மண்ணலா ரருளக் கேட்டு.

இ-ள்: கீழே பொருந்திய பாதாளலோகத்திலே வசிக்கின்ற
படம்பொருந்திய தலையிற் புள்ளிவரிசையையும், ஒளிபொருந்திய
ரத்தினத்தையுமுடைய சர்ப்பமில்லையாயின், மகாமேருவை வில்லாக
வளைப்பதெப்படி! மதிலையுடைய அழகிய முப்புரங்களையும் எரிப்பது
எவ்வாறு! என்று கூரிய சூலப்படையைத் தரித்த சிவபிரான்
சொல்லக்கேட்டு, எ-று.

பாம்புதானே மகாமேருவை வில்லாக வளைத்தற்கு நாணியாகி
முப்புரங்களையும் அழித்தற்கு இன்றியமையாத் துணையாயிற்று.
அ. தில்லையாயின் முப்புர தகனம் முடியாதென்றார் என்க. (8)

மருங்கினிற் கிளர்ந்த வாதம்
வாளியிற் சிறக தாகித்
திருந்தரைக் கணத்தி னுள்ளே
திரிபுரஞ் செந்தீ மூட்டென்
பெருந்திறன் பேசா தந்திப்
பிறைமுடிப் பெருமா னென்கொண்
டருஞ்சிறைக் கலுழற் காற்றா
வரவினைப் புகழ்ந்த தென்று.

இ-ள்: பக்கத்திலே அப்பொழுது எழுந்த காற்றானது, அந்திக்
காலத்துச் சந்திரனை, முடிந்த சிவபெருமான் தம்முடைய அம்புக்குச்

சிறகாயிருந்து திருந்திய அரைக்கணத்தினுள்ளே முப்புரத்துக்கும் நெருப்பு மூட்டிய என்னுடைய பெரிய வலிமையைப் புகழ்ந்து பேசாது அரிய சிறகையுடைய கருடனுக்கு ஆற்றாத பாம்மைப் புகழ்ந்தது யாது காரணங்கொண்டு என்று. எ-று.

முற்கவியிலே “சருப்பமின்றேன் மேருவை வளைப்பதெங்ஙன்” என்பதற்கு மறுதலையாக வலியற்றதென்பது தோன்ற “கலுழ்காற்றா வரவு” எனப்பட்டது. (9)

உள்ளமேல் வெகுளி பொங்க வருத்தெழுந் தரவை நோக்கிக் கொள்ளைவான் கனக மேருக் கொடுமுடி தோறுந் தோறும் உள்ளள விடையு மின்றி யெழிற்பணா டவியான் மூடிற் றள்ளயா னறையே னென்று தனிவளி சாற்றக் கேட்டு.

இ-ள்: மனத்திலே கோபம் அதிகப்பட சினந்தெழுந்து சர்ப்பத்தை நோக்கி கூட்டமாகிய பெரிய பொன்னையுடைய மேருமலையின் கொடுமுடிகளையெல்லாம் உள்ளளவேனும் இடைவெளியில்லாமல் அழகிய படக்காட்டினால் மூடினால் அவை தள்ளுண்ண யான் அடித்து உடைப்பேன் என்று ஒப்பற்ற காற்றுச் சொல்லக்கேட்டு. எ-று.

பணாடவி-வடசொன்முடிவு, செருக்கினாற் பணாடவியென்றார். (10)

உலகெலாந் தொடுத்து நின்ற வுயர்வட வரைமேற் கொண்டு பலபணத் தொகையா னச்சுப் பற்பணி யரசு மூடக் குலவரை யேழு மேருக் குன்றமுங் குலுங்க வட்ட வலயபூ தரம்பூச் சக்கிரி மண்ணரி திகிரி யேய்ப்ப.

இ-ள்: உலகமெல்லாவற்றையும் தாங்கி நின்ற உயர்ந்த மகாமேருமலையை மேற்கொண்டு பலபடக்கூட்டத்தினாலே நச்சுப்பல்லையுடைய சர்ப்பராசன் மூடச் சப்தகுல மலைகளும் மகாமேரு மலையும் அசைய சூழ்ந்த அட்டபர்வதங்கள் குயவனுடைய மண்ணை அரிகின்ற திரிகையை ஒப்ப. எ-று. (11)

உடுக்குல முதிர வோரெ முவரியு மொருபே ராக
வடுக்குலைந் தழிய வெய்யோ னம்புலி திசைமா றாட

சடக்கென வெழுந்து வாதந் தன்பெரு வலியா லெற்ற
நடுக்கமுந் தாமு மாகி நனியிமை யோர்க ணண்ணி.

இ-ள்: நசவுத்திரக்கூட்டம் உதிர, ஏழு சமுத்திரமும் ஒன்றாக
அடுக்கு உலைந்து அழிய சூரியனும் சந்திரனும் திசையின் மாறுபட
துண்ணென எழுந்து காற்றானது தனது பெரிய வலியினாலே அடிக்க
தேவர்கள் மிகவும் நடுக்கத்தோடும் அடைந்து. எறு.

ஒருபேராக எ-து எல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்து ஏழு என்னும்
பெயரின்றி ஒன்று என்னும் பெயருடையதாக. (12)

சுற்றிய மந்த ரத்தைச் சுழற்றிய தன்று கண்டேம்
மற்றுயர் மேரு வெற்பை வளைத்தது பின்பு கண்டேம்
எற்றிய வாதிற் செய்த விவ்வண்ண மின்று கண்டோம்
உற்றபே ருலகி லுன்னை யொப்பவ ருண்டோ வன்றே.

இ-ள்: சுற்றப்பட்ட மந்தரமலையைச் சுழலும்படி செய்ததை
அன்றே கண்டேம். உயர்ந்த மேருவெற்பை வளைத்ததை பின்பு
கண்டேம். அடித்த வாதத்திற் செய்த இத்தன்மையை இன்றைக்குக்
கண்டேம். பெருமை பொருந்திய உலகத்திலே உன்னையொப்பா
ரில்லை. எறு.

மந்தர மத்துச் சுழலற்கும் மேரு வளைதற்கும் பாம்பே
துணையாயிற்று என்பது தானே போதரும். (13)

தனிப்பணி யரசே யுன்றன் றலையில்வா முலக மெல்லாம்
இனிச்சிறு கணத்தி னுள்ளே யில்லையென் றாகு மந்தோ
மனத்தினி லருள்சு ரந்து மல்கிய பணத்தி லொன்றைக்
குனித்தினி யொதுக்க வேண்டுங் குவலயம் பிழைக்க வென்றார்.

இ-ள்: ஒப்பற்ற சாப்பராசனே உன்னுடைய தலையினாற் றாங்கப்பட்டு
வாழுகின்ற உலகமெல்லாம் இனி ஒரு சிறு கணப்பொழுதினுள்ளே
அழிந்துவிடும். ஐயோ! உலகத்திள்ளா ருய்யும் வண்ணம் மனத்திற்
கிருபை சுரந்து பரந்த படங்களிலொன்றை வளைத்து இப்பொழுதே
ஒதுக்கல் வேண்டும் என்றார்கள். எறு. (14)

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

அம்மொழி கேட்ட பின்ன ரடலராக் குலத்து வேந்துந்
 தம்மது பணத்தி லொன்றைச் சற்றொதுக் கிடவே கண்டு
 பொம்மெனப் பலத்தான் மோதிப் பொற்கிரிச் சிகரத் தொன்றைத்
 தெம்மலி பவனன் றள்ளித் தென்றிசைக் கடலில் வீழ்த்தான்.

இ-ள்: வலிமையை யுடைய சர்ப்பகுலராசனும் அந்த
 வார்த்தையைக் கேட்டபின் தன்னுடைய படங்களிலொன்றைச் சற்றே
 ஒதுக்க அதனோடு பகை நிறைந்த வாயுபகவர்தன் பார்த்து விரைந்து
 மேருமலையின் கொடுமுடியிலொன்றைத் தன் பலத்தா லடித்துத் தள்ளி
 தென்றிசைக்கணுள்ள கடலின் கண்ணே வீழ்த்தினான். எ-று. (15)

ஒண்டரு மிரட்டி முப்பான் யோசனை விசால மாகி
 அண்டியோ சனைத்த னீள மைம்பதிற் றிரட்டி யாகி
 மண்டிய புரிசை யேழாய் வாயில்க ளெட்ட தாகித்
 திண்டரு மொன்பான் கோடி சிவாலயந் திகழ்வ தாகி.

இ-ள்: மேன்மையைத் தருகின்ற அறுபது யோசனை
 விசாலமுடையதாயும், நூறு யோசனை பொருந்திய நீளமுடையதாயும்
 நெருங்கிய ஏழு மதில்களை உடையதாயும், எட்டு வாயில்களை
 உடையதாயும், திண்மை பொருந்திய ஒன்பது கோடி சிவாலயம்
 விளங்கப் பெறுவதாகியும். எ-று. (16)

ஆடகத் தமைத்த பித்தி யகப்புறம் புறப்பு றங்கண்
 மோடகந் தெற்றி மாட மிளிர்மணி விமான கூடம்
 பாடாகப் புறத்தாட் கிள்ளைப் பனிமொழிப் பவள வாயார்
 நாடகத் தரங்கந் துன்று நனிநெடு வீதி நண்ணி.

இ-ள்: பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சுவர் பொருந்திய அகப்புறமும்
 புறப்புறங்களில் உயர்ந்த இடத்தையுடைய திண்ணை பொருந்திய
 மாடங்களும் விளங்குகின்ற இரத்தினத் தொழிலமைந்த விமான
 மண்டபங்களும் பாடகத்தையணிந்த புறவடிவையும் கிளியின் மொழி
 போலும் இனிய மொழியினையும் பவளம்போலும் வாயினையுமுடைய
 பெண்களுடைய நாட்டியசாலைகளும் நெருங்கிய மிகநெடிய
 வீதிகளைப் பொருந்தியும். எ-று. (17)

காண்டகு மிடங்க டோறுங் கலிகைவா யவிழ்ந்த விழ்ந்து
 பூண்டதேன் றிவலை சிந்திப் பொன்னிறப் பராகந் தெள்ளும்
 நீண்டவான் கற்ப கத்தி நீழலஞ் சூழன் மேவி
 ஈண்டரு மிலங்காத் தீப மீழமா யிசைந்த தன்றே.

இ-ள்: பார்க்கு மிடங்கடோறும் மொட்டுகள் வாய்விண்டலர்ந்து
 உள்ளே கொண்டிருந்த தேன் துளிகளைச் சிந்தி பொன்போலும்
 நிறத்தையுடைய மகரந்தப் பொடிகளைத் தெள்ளுகின்ற நீண்ட சுவர்க்க
 கற்பகத்தின் நிழலில் நீராற் சூழுதலைப் பொருந்தி ஈண்டிய அரிய
 இலங்கைத் தீவானது ஈழமென்னும் பெயருடையதாய் இசைவுற்றது
 என்று.

கடலின் நடுவே தோன்றியதனால் இலங்கை எனவும்
 பொன்மலையின் ஒரு கொடுமுடி வீழ்ந்துண்டானமையால் ஈழமெனவும்
 பெயர்பெற்றது. இலங்கை - ஆற்றிடைக்குறை, ஈழம் - பொன்.
 இலங்கை என்பதற்குத் தக்கிண்கைலாச புராணகாரர் வேறு கூறினர்.

அப்பதி யதனிற் பச்சை யணிமணி யடக தாகத்
 துப்புறு முத்தம் வல்சி சொன்னவான் கலத்திற் சேர்த்தி
 குப்புற வண்ட லாடுங் கோதையர் குழாங்க ளென்றா
 லெப்பதி யதற்கொப் பாமென் றியம்பிடுந் தகைமைத் தம்மா

இ-ள்: அந்தப் பதியினிடத்தே மகளிர் கூட்டங்கள் அழகிய
 மரகத இரத்தினங்கள் இலைக்கறியாக, மேன்மை பொருந்திய
 முத்துக்கள் சோறாக, பெரிய பொற்பாத்திரத்திற் சேர்த்தி, குதித்து
 வண்டல் விளையாட்டைச் செய்யுமாயின் அந்தப் பதிக்கு சமானமென்று
 சொல்லப்படுந் தகைமையுடையது எந்தப் பதி. என்று. (19)

சுத்தவான் கதிரியோடு தூமணிக் கதிருந் தோய்வுற்
 றெத்திசை களினு மேற விரும்பகற் போது மல்கும்
 நத்தமு மிந்திர நீல நகையிருட் பிழம்புங் கூடி
 வைத்தபே ருலகிற் கேற மல்கிடு மிரவின் போது.

இ-ள்: சுத்தமாகிய சூரியகிரணத்தோடு வலிமைபொருந்திய
 மாணிக்கரத்தினக் கிரணமுஞ் சேர்ந்து எல்லாத் திசைகளிலுஞ்
 இத்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

செல்லுதலால் பெரிய பகற்காலம் பூரணமாகும். இருளும் இந்திரநீல ரத்தினத்தில் ஒளியாகிய இருட் பிழம்புங் கூடி வைக்கப்பட்ட பெரிய உலகிற் செல்லுதலால் இராக்காலம் நிறைவு பெறும். எ-று.

தூ - வலிமை.

(20)

காடெலாங் களிநல் யானை கரையெலாம் பவளக் குப்பை
நாடெலா மிரத்தன ராசி நகரெலாம் நல்லோர் சங்கம்
வீடெலாஞ் செம்பொற் கூரை வெளியெலாஞ் செந்நெற் குன்றங்
கோடெலாம் மஞ்சை யீட்டம் குழியெலாங் கமுநீர்ப் போது

இ-ள்: காடுகளெங்குங் களிப்பையுடைய நல்ல யானைகளும், கடற் கரையெங்கும் பயளக் கூட்டமும், நாடுகளெங்கும் இரத்தினசங்கமும், நகரெங்கும் பெரியோர்கூட்டமும், வீடெங்குஞ் செம்பொற்கூரையும், வெளியிடமெங்குஞ் செம்மையாகிய தென்மலையும், கோடெங்கும் மயிற் கூட்டமும், குழியெங்கும் கமுநீர்ப்பூவும் தங்கும். எ-று. (21)

காவெலாம் மதன பாணங் கரையெலாஞ் சங்கச் சங்கம்
பூவெலாம் வண்டின் சாலம் புறவெலாம் நிரையி னீட்டம்
மாவெலா மன்னக் கூட்டம் மலையெலாங் காள மேகம்
நாவெலா மமிர்த கீத நதியெலா முதுநீர்த் தீத்தம்

இ-ள்: சோலையெங்கும் மன்மத பாணங்களும், நீர்க்கரையெங்கும் கூட்டமாகிய சங்குகளும், பூவெங்கும் வண்டின் கூட்டமும், முல்லை நிலமெங்கும் பசுக்கூட்டமும், வயல்களெங்கும் அன்னத்தொழுவும், மலையெங்குங் கரிய மேகமும், அங்குள்ளார் நாவெங்கும் அமிர்தம் போலினிமை தருங் கீதமும், நதிகளெங்கும் பாவந்தீர்த்தல் முதிர்ந்த நீராகிய தீர்த்தமும் தங்கும்.

மா - வயல்

(22)

தண்ணமர் சாலி முத்துந் தடங்கட லிப்பி முத்தும்
வண்ணவொண் பணில முத்தும் வரையறா வோல முத்தும்

கண்ணமர் கரும்பின் முத்துங் ககனமஞ் சீன்ற முத்தும்
வெண்ணில வில்லாப் போது மிருநிலாக் கொழிக்கு மன்றே.

இ-ள்: குளிர்ச்சி தங்கிய நெல்லா லீனப்பட்ட முத்தும், விசாலம் பொருந்திய கடலின்கண் தங்கிய சிப்பியா லீனப்பட்ட முத்தும், அழகிய ஒள்ளிய சங்குகளா லீனப்பட்ட முத்தும் மூங்கிலி னீங்காத அசையையுடைய முத்தும் கணுப்பொருந்திய கரும்பினா லீனப்பட்ட முத்தும் விண்முகிலா லீனப்பட்ட முத்தும் சேர்ந்து வெண்மையான சந்திரிகையில்லாத காலத்தும் மிக்க சந்திரிகையைப் பொழியும் என்று. (23)

பணிலம்வெண் டிரையி னார்ப்பப் பவளமுந் தவள முத்தும்
மணிகளுஞ் சாந்தும் பூவும் மாலையும் பிறவும் வேய்ந்தும்
திணிமதிக் குடைக வித்துத் திரைக்குழாங் கவரி காட்ட
அணிமணி வீதி தோறு மாழியு முலாவு மாமால்.

இ-ள்: கங்குகள் வெள்ளிய திரைபோல ஆரவாரிக்க, பவளத்தையும், வெண்மையாக முத்தையும், இரத்தினங்களையும், சந்தனத்தையும், விடுபூக்களையும் மாலைகளையும் பிறவற்றையுந் தரித்து நெருங்கிய சந்திரனாகிய குடையைக் கவித்து திரைக் கூட்டத்தைச் சாமரங்கள் காட்ட அழகிய இரத்தினங்களையுடைய வீதிகள் தோறும் சமுத்திரமும் பவனிவரும். என்று.

வீதியிலே வரும் திருவிழா வோலக்கம் சமுத்திரம் பாலிருந்தது
என்பது கருத்து. (24)

கொஞ்சிய கிள்ளை மென்சொற்
கோதையர் சிலம்பி னார்ப்பும்
வஞ்சியின் காஞ்சி யார்ப்பும்
வாயறாத் தமிழி னார்ப்பும்
விஞ்சிய மள்ள ரார்ப்பும்
விழாவெழு முழாவி னார்ப்பும்
அஞ்சிறை வண்டி னார்ப்பு
மன்றியோ ரார்ப்பு மின்றால்

இ-ள்: கொஞ்சுகின்ற கிளிமொழிபோலும் மென்சொற்களையுடைய பெண்களது பாதசிலம்பி னாரவாரமும், அவர்களிடையிற் கட்டிய எண்கோவை மணியி னாரவாரமும், உண்மை நீங்காத தமிழி னாரவாரமும், மிகுந்த உழவரி னாரவாரமும், திருவிழா வெழுப்புதற்கண் அடிக்கப்படுகின்ற முழவப்பறையி னாரவாரமும் அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டி னாரவாரமு மல்லாமல் வேறொரவாரமு மங்கே யில்லை. எ-று.

(25)

தெளிவுறு கிரணக் கற்றைச் செம்மணிப் பத்திசேர்ந்து
குளிர்புனல் நதிக ளெல்லாங் குருதியி னாறு போலு
மொளிர்ந்தரு மிப்பி யீன்ற வெண்ணிறத் தவள முத்தின்
வெளிநிலா வீங்கி யுப்பு வேலைபா லாழி யொக்கும்.

இ-ள்: அங்குள்ள குளிர்ந்த நீரையுடைய நதிகளெல்லாம் தெளிந்த கிரணக்கூட்டத்தையுடைய மாணிக்க ரத்தின வரிசையோடு சேர்ந்திருத்தலால் இரத்த நதியை யொக்கும். உப்புச்சமுத்திரம் விளங்குகின்ற சிற்பியா லீனப்பட்ட ஒள்ளிய இரத்தினமாகிய முத்தினது வெள்ளிய நிலாக்கிரணத்தினால் மிகுந்து பாற்சமுத்திரத்தை யொக்கும். எ-று.

(26)

(வேறு)

ஊட்டு செஞ்சுடர் மணியினைத் தடியென வுகந்து
காட்டுத் தம்மிரு பதங்களாற் கவர்களிற் கங்கந்
தோட்டுத் துண்டங்கொண் டுண்பதற் காமெனத் துணிந்து
கூட்டில் வைத்தன பறந்தன வாதரங் கூர்ந்து.

இ-ள்: ஊட்டப்பட்ட செவ்வொளியையுடைய இரத்தினத்தை இறைச்சியென்று கருதி விரும்பி காட்டினுள்ளே தம்முடைய இரு பாதங்களிலும் கவருகின்ற பருந்துகள் திரண்ட மூக்கினா லெடுத்து உண்பதற்கு ஏற்றதாகுமென்று நிச்சயித்துத் தங்கள் கூட்டினிடத்தே வைத்துக் களிப்பு மிகுந்து பறக்கும். எ-று.

பருந்துகள் செம்மணிகளை இறைச்சியென்று மயங்குதலால் இது பிராந்திமதாலங்காரம்.

(27)

மடைகி டந்தவொள் வளவயற் றொழியறா வரம்பின்
 கடைகி டந்தசங் குதவிய முத்தெலாங் கண்டு
 புடைகி டந்ததம் மண்டங்க டம்மொடு புகட்டி
 யடைகி டந்தன சிறையகத் தடக்கியே யன்னம்.

இ-ள்: அன்னப்பறவைகள் மதகு கிடக்கப்பெற்ற ஒள்ளிய வளங்களையுடைய வயலின் சேறு நீங்காத வரம்பினிடத்தே கிடக்கப்பெற்ற சங்குகளா லீனப்பட்ட முத்துக்களெல்லாவற்றையும் தமது முட்டைகளென வுணர்ந்து பக்கத்திற் கிடக்கின்ற தம்முட்டைகளோடு புகுத்தி, தம் சிறகுகளிடத்தே அடக்கி அடைகிடக்கப்பெறுவன. எ-று. (28)

மாறில் பாளைகண் மலரிளங் கமுகினல் வாளை
 யேறு பாய்தர வயலெலா முகுவன விளங்கா
 யாறு பாய்வதென் றதிசய மெனக்கரும் பாலைச்
 சாறு பாய்தர வளர்வன கழனியிற் சாலி.

இ-ள்: சமானமில்லாத பாளைகள் கமமுகின்ற இளமையான கமுகினிடத்தே நல்ல வாளை மீனேறுகள் பாய்தலினால் அவற்றி னிளங்காய்கள் வயலெங்கும் சொரியப்படுகின்றன. ஆலையினின்று வருங் கருப்பங் சாறானது ஆறு பாய்கின்றதென்று அதிசயமுண்டாகும்படி பாய்தலினால் வயலி னெல்லுக்கள் வளர்வடைகின்றன. எ-று. (29)

இன்ன லின்றியே யிணர்த்ததா ளிப்பனை யெவையும்
 பொன்னின் வீதியுட் பொலிநிலைத் தேர்க்குழாம் போலுங்
 கன்னி மார்குழல் கூந்தலங் கமுகள் காட்ட
 வன்ன பரளைக ளளிப்பன கமுகுக ளனந்தம்

இ-ள்: இடையூறின்றி விரிந்த தாளிப்பனை மரங்களெல்லாம் பொன்மயமாகிய வீதியினுள்ளே செய்யப்பட்டு பொலிவுபெற்ற கூட்டமாகிய நிலைத்தேர்களை யொக்கும். அளவில்லாத கமுகுகள் மகளிருடைய குழலுறுப்பமைந்த கூந்தலி னழகைக் காட்டும்படி அக்கூந்தல் போன்ற பாளைகளை ஈனுகின்றன. எ-று.

வண்டரிக்கப்படுதல் முதலிய இடையூறுகளில்லாதன என்பார் இன்னலின்றியே யென்றார். (30)

கண்ணி லாவிய நறுந்தொடைக் காளையர் தங்கள் வண்ண மாதர்கள் வதனமேற் புணர்கின்ற வைரம் மண்ணி லாவிய வெண்ணிறக் கலைமதி யெழிச்சி யுண்ணி லாவிய புனலிடைக் கண்டபி னொழிப்பார்.

இ-ள்: தேன் விளங்குகின்ற நறிய மாலையையுடைய ஆடவர்கள் தங்களுடைய அழகிய பெண்களது முகத்தின்மேற் கொண்ட பெருங்கோபத்தை பூமியில் வெண்மையான நிறத்தையுடைய பூரண சந்திரோதயத்தை அவ்விடத்தே விளங்குகின்ற நீரீனுள்ளே கண்டு நீக்குவார். எ-று.

ஒருவர் விரும்புகின்ற ஒரு பொருள் கிடையாமையினால் அப்பொருள்மேல் வைத்த கோபமானது அதுபோன்ற வேறு பொருள்பெற்ற இடத்து நீங்கிவிடும். அதுபோல ஆங்குள்ள ஆடவர்களும் தங்களோடு புலந்து பாராது திருப்பிய பெண்கள் முகத்தின்மேல் வைத்த கோபத்தை அம்முகம் போன்ற சந்திரனைக் கண்டு நீங்குவார்கள் என்க. (31)

மஞ்சின் முத்தமு மரந்தையின் மரகத மணியும் விஞ்சு செம்பொனு மவ்வயிற் செம்மணி வேய்ந்து மஞ்சொற் கம்பலை யாற்றினன் னீலமு மவிர்ந்தும் பஞ்ச வன்னமே யிரவினும் பகலினும் பயிற்றும்.

இ-ள்: மேகத்தின் முத்தினையும், குளத்தின் கண்ணுள்ள ரத்தினத்தையும், மிக்க செம்பொன்னையும், அங்குள்ள மாணிக்கத்தையும் தரித்து நீராடும் மகளிருடைய அழகிய சொற்றொனியையுடைய ஆற்றினிடத்தே நல்ல நீலரத்தினம் விளங்கப்பெற்றும் அவ்விலங்கைப் பதியானது இராவினும், பகலினும் பஞ்சவர்ணத்தைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (32)

இதத்த செந்தமி முறிவினாற் சங்கரை யேய்ப்பார் விதத்த யாழிசைப் பாடலால் விஞ்சையர் நிகர்வார்

குதித்த தேன்சுவைக் கவிதையாற் குறுமுனி போல்வார்
மதித்த நீர்வளப் பண்ணைசூ முப்பதி மாக்கள்.

இ-ள்: மதிக்கப்பட்ட நீர்வளமுடைய வயல் சூழ்ந்த
அவ்விலங்கையில் வாழும் ஆடவர்கள் இனியதான செந்தமிழ்க்
கல்வியறிவினால் சங்கப்புலவர்களை ஒப்பார்கள். பலவிதமான
யாழிசையைப் பாடும் வலிமையினால் வித்தியாதரரை ஒப்பார்கள்.
குதித்துப் பாய்கின்ற தேன்போலும் இரசத்தையுடைய கவிகளைச்
செய்யும் புலமையினால் அகத்தியமுனிவரை ஒப்பார். எ-று. (33)

உருத்த செஞ்சிலைத் தொழிலினிற் பார்த்தனை யொப்பார்
கரித்த வெஞ்சுடர் வாளினி லபிமனைக் கடுப்பார்
தரித்த நல்லறப் பகுதியிற் றருமனைத் தகுவார்
வரிக்கொ முங்கயற் பண்ணைசூ முப்பதி மாக்கள்.

இ-ள்: இரேகை பொருந்திய கொழுவிய கயன்மீனையுடைய
சூழ்ந்த அவ்விலங்கைப் பதியில் வாழும் ஆடவர்கள் கோபிக்கின்ற
நல்ல விற்போரினால் அருச்சுனை ஒப்பார்கள். காய்ச்சப்பட்ட
வெவ்வேறு ஒளியையுடைய வாட்போரினில் அவன் மகனாகிய
அபிமன்யுவை ஒப்பார்கள். நல்ல தருமப்பகுதியிலே தருமபுத்திரரை
ஒப்பார்கள். எ-று.

பார்த்தன் என்பது பிருதையின் மகன் எனப் பொருள்பட வந்த
தத்திதாந்த பதமாதலின் குந்தியைப் பிரதையெனல் பொருந்தாது.
“விசயனேவிசயன்விற்போர்” என்பதுந் தெளிக. (34)

ஐவ குத்தன பஞ்சின்மெல் லணைமிசை மடாவர்
கைவ குத்தசெம் பஞ்சினை நூபுரக் கால்கள்
மெய்வ னப்புறு காளையர் புலவியுள் விரும்பித்
தைவ ரச்சிவப் பேறுவ மலர்க்கர தலங்கள்.

இ-ள்: ஐந்து வகையாகச் செய்த பஞ்சிலும் மெல்லிய சயனத்தின்
மேல் பெண்களுடைய கையினாற் செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டப்பட்ட
இரண்டாகிய சிலம்பையணிந்த பாதங்களைச் சரீரகாந்தியையுடைய
ஆடவர்கள் புலவியினுள்ளே விரும்பித் தடவ அவர்கள் கைத்தலங்கள்
அக்குழம்பினாற் சிவப்படைகின்றன. எ-று.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

சயனம் ஐந்தாவது “சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேனமுறு தூவிசையை யோரைந்து” என்க. (35)

இறைகளுள்ளன வங்கையி னங்குலி யென்றுங் குறைகளுள்ளன மங்கையர் மருங்குகள் கூறு மறைகளுள்ளன நெய்மமலி வேள்விகண் மன்னுஞ் சிறைகளுள்ளன வண்டசை கவர்முனின் நிரள்கள்.

இ-ள்: அழகிய கையினுள்ள விரல்களே வரைகளையுடையன, பெண்களுடைய இடைகளே எப்பொழுதும் குறைகளையுடையன, நெய் நிறைந்த வேள்விகளே சொல்லப்படுகின்ற வேதங்களையுடையன, சிறந்த திசையைக் கவரும் பறவைக் கூட்டங்களே நிலைபெற்ற சிறகுகளையுடையன. எ-று.

விரல்களே சிறுமையையுடையன எனவும், இடைகளே குறைவுகளுடையன எனவும், யாகங்களே மறைவுடையன எனவும், பறவைகளே மறியலுடையன எனவும் சிலைடை வகையால் ஒரு பொருள்பட்டு இவ்விலங்கைப் பதியிலே விரலொழிந்த மற்றையனவெல்லாம் குறைவில்லாதன எனவும் யாகங்களொழிந்த மற்றையனவெல்லாம் வஞ்சமில்லாதன எனவும் பறவையொழிந்த மற்றையனவெல்லாம் மறியலில்லாதன எனவும் ஒழித்துக்காட்டி ஒழிப்பணியாக இக்கவியைக் கூறினார். இறையென்பதற்கு இறுதல் எனக் கூறினும் பொருந்தும். (36)

கொலைப டைப்பன தண்ணளி யரம்பைகள் கூர இலைப்ப டைப்பன வெண்டிரை வேலைக ளறைவார் நிலைப டைப்பன வெண்ணிறைப் படாகைக ணிலமே லிலைப டைப்பன வறுமையும் பொய்ம்மொழி யெவையும்.

இ-ள்: குளிர்ந்த பெரிய வாழைகளே கொலைத்தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்வன. வெண்மையாகிய திரைகளையுடைய சமுத்திரமே மிகவும் அலையைப் பெற்றுக்கொள்வன. வெண்மையாகிய நிறத்தையுடைய கொடிகளே அறைகின்ற நீண்ட நிலையைப் பெற்றுக்கொள்வன. பூமியில் வறுமையும் பலவகைப் பொய் மொழிகளுமே இன்மையைப் பெற்றுக்கொள்வன. எ-று.

இக்கவியும் வாழைகள் வருத்தத்தை அடைவன எனவும், சமுத்திரங்களே அலையை அடைவன எனவும், கொடிகளே அடிபடும் நிலையை அடைவன எனவும், வறுமை பொய் முதலியன இலையெனப்படுவன என்றும் பொருள்பட்டு இவையொழிந்த மற்றையன வருத்தத்தையும், அலைவையும், அடிபடுதலையும், இலையெனப்படுதலையும் அடையா என ஒழிப்பாணியாதல் காண்க. கொலை - வருத்தம், நளி - பெருமை. தண்ணிலையரம்பை என்பதும் பாடம். (37)

கற்றை வெஞ்சுடர்க் கதிரவன் காய்வதங் கறங்குங்
கொற்ற வொள்வளி யலைப்பது மன்றியே குடிக்குப்
பற்று கள்வர்கண் முதலிய பயங்களும் படிமேல்
எற்று மன்னர்க ணடாத்துகோற் கொடுமையு மிலவே.

இ-ள்: தொகுதியாகிய வெவ்விய சுடரையுடைய சூரியன் காய்வதும், சுழலுகின்ற வெற்றி பொருந்திய சிறந்த காற்றலைப்பதுமே யல்லாமல் குடிகளுக்குப் பொருந்திய கள்வர் முதலிய பயங்களும், பூமியின்மேற் கொலைசெய்யும் ராசாக்கள் நடத்துகின்ற கொடுங்கோன்மையும் இல்லை. எ-று.

கள்வர் முதலிய பயமென்றது, கள்வர் ஆறலைப்பார், புலி, கரடி முதலிய உட்பகைகளை, அவைகளைப் “பல்குழு” என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரைத்ததிற் காண்க. (38)

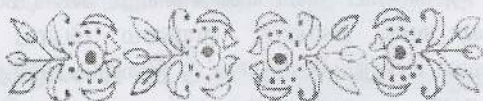
அன்ன நல்வள மாங்கமைந் தப்பதி யநந்தம்
பன்னு வானவர் வாழம ராவதி பதியும்
இன்ன லின்மைய வளகையம் பதியுமே யென்ன
நன்ன ரெய்தியே புகழுடன் சிறக்கின்ற நாளில்

இ-ள்: அவ்விலங்கைப் பதியானது மேற்சொல்லப்பட்ட அத்தன்மையான சிறந்த வளங்களை ஆங்கே பொருந்தி அளவற்ற தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்க உலகமும், துன்பமில்லாத அளகாபுரியும் என்று சொல்லும்படி நன்மையடைந்த கீர்த்தியுடன் சிறக்கின்ற நாள்களில். எ-று. (39)

இலங்கைச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆக விருத்தம் - 54

கங்கைச்சருக்கம்

உரைசெய் நல்வினை தீவினை யிரண்டிற்கு முடலாய்த்
திரைகண் மாறெனப் பிறந்திறந் துழல்வது தீரக்
கரசை நன்னகர் வாழ்பிரான் கழலிணை கருதார்
வரைவின் மண்டலத் தென்செய்வா ரைம்புல மாக்கள்.

இ-ள்: சொல்லப்படுகின்ற நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்கு உடம்பைப் பெற்று வீசி தரங்க நியாயமாகப் பிறந்தும் இறந்தும் சுவர்க்க நரக மத்திய உலகங்களில் உழலுவது தீரும்படி கரசை மாநகரின்கண் எழுந்தருளி இராநின்ற சிவபிரானுடைய திருவடிகளிரண்டையும் கருதாராகிய பஞ்சப் புலன்களையுடைய மனிதர் பூமியினிடத்து யாது செய்வார்!

வீசிதரங்க நியாயமானது திரை பாய்வது போல மாறிமாறி வருதல், வீசி - திரை. தரங்கம் - பாய்வது. “புண்ணியத்தாற் பாவத்தாற் பொன்னாடு நரகுதரை போக்குவர வுடையார்” என்றார் பசுவிளக்க நூலார். (1)

அரும்பிய கொங்கைப் பச்சை யணங்கினைப் புனித னார்தம் மருங்கமர் பாணி பற்றி மணவினை முடித்தல் காண இருஞ்சுரர் முனிவர் சித்த ரியக்கர்கந் தருவ ரேனோர் விரும்பிய கைலை மீது வேண்டின ரீண்டி னாரால்.

இ-ள்: அரும்பிய ஸ்தனத்தையும், பச்சை நிறத்தையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பரமசிவன் தம்மிடத்தே பொருந்திய திருக்கரங்களாற் பிடித்து மணவினை முடிக்கும் சிறப்பைக் காணும்பொருட்டு, பெரியதேவரும், முனிவரும், சித்தரும், இயக்கரும், கந்தருவரும், பிறரும் விரும்பப்பட்ட திருக்கைலாசமலையிலே விரும்பி நெருங்கினார்கள். என்று. (2)

இப்பரி சீண்டு வானோ ரெழிற்குறு முனியை நோக்கி
 செப்பிய தேவர் யாருஞ் சேரவந் தீண்டி னார்கள்
 தப்பறும் வடாது பூமி தாழ்ந்திடுந் தெனாது தாலம்
 ஒப்பற வுயரும் வேறிங் குறுதிந் யன்றி யுண்டோ.

இ-ள்: இவ்விதமாக நெருங்கிய தேவர்கள் அழகிய அகஸ்தியரைப் பார்த்துச் சொல்லப்பட்ட தேவர்கள் யாவரும் ஒருங்கே வந்து நெருங்கினார்கள். ஆதலால் குற்றமற்ற வடக்குள்ளதாகிய பூமி தாழ்வடையும், தெற்குள்ளதாகிய பூமி சமானமில்லாம லுயரும், இவற்றைச் சமப்படுத்துவதற்கு இங்கே உறுதியாளர் நீரேயன்றி வேறு யாருமில்லை. எ-று. (3)

அஞ்சொலார் கலைகள் வல்ல வருட்குறு முனியே ந்போய்
 எஞ்சவில் பொதிய மீதி லிருந்தனை யாகி லின்றும்
 விஞ்சையர் கோடி கோடி விண்ணவர் குழுமி னாலும்
 சஞ்சல மின்றிப் பாருஞ் சமதல மாகு மன்றே.

இ-ள்: அழகிய சொற்கள் பொருந்திய சாஸ்திரங்களில் வன்மை பெற்ற அருளையுடைய அகஸ்தியரே! நீர் சென்று குறைவற்ற பொதியமலையின்மே லிருந்தீராயின், இன்னும் பல வித்தியாதரரும், பல தேவர்களும் இங்கே வந்து கூடினாலும், பூமியும் ஏற்றிழிவாகிய அசைவினிச் சமதலமாயிருக்கும். எ-று.

கோடி - பல என்னும்பொருட்டு. ஏற்றிழிவு - உயர்வு, தாழ்வு.

ஆதலா னீயு மேகி யாரமா மலையின் மீது
 தீதற வாழ்தி யென்று செப்பிட முனிவன் றானும்
 பேதுறு நெஞ்சி னோடு பெரிதிட ரெய்தி யந்தோ
 நாதனார் மணங்கா ணாது நாஞ்செல்வ தெங்ங னென்றான்.

இ-ள்: ஆதலால் நீருஞ் சென்று பொதிய மலையின் மேலே தீமையில்லாமல் வாழக்கடவீரென்று சொல்ல, அகஸ்திய முனிவரும் சிவபிரானுடைய திருமணக்கோலத்தைத் தரிசனஞ் செய்யாமல் வருத்தம் பொருந்திய மனத்தோடு பெரிதும் துன்பமெய்தி ஐயகோ! நாம் போவது எப்படி என்றார். எ-று.

எண்ணிய கலைக ளெல்லா மேகமாய்த் திரண்ட தென்ன
நண்ணிய முனிவ னாவி னவிற்புரைக் குள்ள நெக்கிப்
பெண்ணமு தனையாள் செங்கை பிடித்தவக் கோலத் தோடுந்
திண்ணமாய் வருவோ மென்று தேவர்கோன் செப்பக் கேட்டு.

இ-ள்: எண்ணப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடினாற்
போல வந்த அகஸ்திய முனிவர் நாவினாற் சொல்லிய அன்புரையைக்
கேட்டு தேவாதிதேவராகிய சிவன் மனம் நெகிழ்ந்து
உமாதேவியாருடைய திருமணக்கோலத்தோடு உமக்குக் காட்ட
நிச்சயமாய் வருவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளக் கேட்டு. எ-று.

(வேறு)

உளமுரு குஞ்செயல் கண்டினி
யுறுதியீ தென்று மகிழ்ந்துடல்
புளக மெறிந்து பெரும்புனல்
புனைவிழி நின்று சொரிந்திட
வளமிகு கொன்றை செழும்புனன்
மதிபொதி யுஞ்சடை யெந்தையை
அளவற வந்தனை செய்திறை
யருள்விடை கொண்டு மகிழ்ந்தனன்.

இ-ள்: மனமுருகுஞ் செயல்கண்டு இனி இதுவே உறுதியென்று
மனமகிழ்ந்து உடம்பில் மயிர்சிலிர்த்து இரண்டு கண்களும் மிகவும்
நீரைச் சொரிய வளமிகுந்த கொன்றை மாலையையும், கங்கையையும்,
சந்திரனையும், அடக்கிய சடைகளையும் எம்பெருமானை
அளவில்லாத வந்தனை செய்து அவர் அருளிச்செய்த அனுமதியைப்
பெற்று மகிழ்ச்சி அடைந்தார். (7)

விரைகமழ் தண்டு கரண்டிகை
மிகுசமி தங்குசை குண்டிகை
மருவிய வங்கைக வர்ந்துயர்
மரவுரி யொன்று புனைந்தரை

யுரமிசை முஞ்சிவி ளங்கிட
 வுபவித நின்று துலங்கிட
 நிரைமிகு செங்கையின் வெண்குடை
 நிழலிட வங்ஙனெ முந்தனன்.

இ-ள்: சிறந்தவராகிய அகஸ்திய முனிவர் வாசனை பரிமளிக் கின்ற தண்டினையும், பூக்கூடையையும், மிக்க சமித்துக்களையும், தருப்பையையும், கமண்டலத்தையும் பொருந்திய திருக்கரத்திலெடுத்து உயர்ந்த மரவுரி ஒன்றை அரையிலணிந்து மார்பினிடத்தே மெளஞ்சி நாண் விளங்கவும் பூணூல் நின்று விளங்கவும் வரிசையாகக் கைகளிற் பிடிக்கப்பட்டு வெண்குடை நிழலைச் செய்யவும் அங்கே எழுந்தருளினார். எ-று.

முஞ்சி - இருடிகள் மார்பிலணியும் ஒரு வகைப்புல், அதனாலாயது மெளஞ்சி. உபவிதம் - விகாரம், கரண்டிகை - பூங்கூடை அதனைக் கோயிற் புராணத்து “காலம்பெற்றநீணி மாமுனிநீர் கமழ்குண்டிகை தண்டு கரண்டிகையுட் சாலும் பலபோது” என்பதனுரையிற் காண்க.

படியி லிறங்கி விளங்கிய பனிவரை தன்னை வலங்கொடு
 துடியிடை யம்பிகை வம்பிகை துணைமுலை சங்கரி நண்புறு
 நடனவி தந்தரு சங்கரர் நளின்ப தங்களி ரண்டினின்
 வடிவு நினைந்துயர் தென்றிசை வழியைய டைந்து நடந்தனன்.

இ-ள்: பூமியிலே யிறங்கிப் பிரகாசிக்கின்ற இமயமலையை வலங்கொண்டு உடுக்கையொத்த இடையையுடைய அம்பிகையும் கச்சுப்பொருந்திய இரு தனங்களையுடையவளும் சங்கரியுமாகிய உமாதேவியார் நண்புகொள்ளும் நடனபேதங்களைத் தருகின்ற சிவபெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளிரண்டையும் நினைத்து உயர்ந்த தென்றிசையை நோக்கிச் செல்லும் வழியை அடைந்து நடப்பாராயினார். எ-று. (9)

வரையுரும ருங்குயர் தண்டக வனமுநெ டுந்திரை பொங்கிய
 காலையெ னும்படி விஞ்சிய நதியும தம்பொழி குஞ்சர
 நிலையும டங்கலி னங்களு நிறைபொறி வெம்புலி யுஞ்சரி
 சரியுநெ டுஞ்சர மும்பயி றமிழ்முனி கண்டுக டந்தனன்.

இ-ள்: பக்கத்திலுயர்ந்த மலைகளையும், தண்டகாரணியத்தையும், நீண்ட திரை மிகுந்த சமுத்திரமென்னும்படி மிகுந்த நதிகளையும் மதசலத்தைப் பிலிற்றுக்கின்ற யானை வரிசைகளும், சிங்கக் கூட்டங்களும் நிறைந்த புள்ளிகளையுடைய வெவ்விய புலிகளும் சஞ்சரிக்கின்ற வழிகளையும் பெரிய சுரங்களையும் தமிழ் பயின்ற அகஸ்திய முனிவர் கண்டு நடந்தார். எ-று.

சரி - வழி, சுரம் - பாலை நிலம். (10)

வினைகள னந்தமு மந்தர விடுதிய னந்தமு மின்புறு
சுனைகள னந்தமு நந்துறை துறைகள னந்தமும் வஞ்சகர்
மனைகள னந்தமும் வன்பில வழிகள் னந்தமு நின்றெதிர்
முனைகள னந்தமு நன்குறு முனிவ னெதிர்ந்துந டந்தனன்.

இ-ள்: நன்மையுடைய அகஸ்திய முனிவர் அளவில்லாத வினைகளையும், அளவில்லாத அந்தர வீடுகளையும், இன்பத்தை உறுவிக்கின்ற அளவில்லாத நீர்நிலைகளையும், சங்குகள் தங்குகின்ற அளவில்லாத நதிகளையும், வஞ்சகர் தங்குகின்ற அளவில்லாத வீடுகளையும், அளவில்லாத வலிய பிலவழிகளையும் நின்று எதிர்க்கின்ற அளவில்லாத போர்களையும் எதிர்ப்பட்டு நடந்தார். எ-று.

வினைகளென்றது தீவினை செய்பவைகளை. விடுதி - தங்குமிடம்.

வருவழி யின்க ணெருங்கிய மகிருக சங்க மடங்கலு
நிரைதரு கொம்பு கிளர்ந்திணர் நிகழ்தளிர் கொண்டு தழைத்துப்
விரைமலர் விண்டு சொரிந்துள மிகுகனி சிந்தி விளங்கிட
வருமுனி கண்டு மகிழ்ந்துறு களியமு துண்டு நடந்தனன்.

இ-ள்: வருகின்றவராகிய அகஸ்திய முனிவர் தாம் வருகின்ற வழிகளிலே நெருங்கிய மரக்கூட்டங்களெல்லாம் வரிசை பொருந்திய கொம்பர்கள் கிளர்ந்தும், பூங்கொத்துகள் விளங்குகின்ற தளிர்களைக் கொண்டு தழைத்தும், உயர்ந்த பரிமளத்தையுடைய பூக்களை அலர்ந்து சொரிந்தும், தம்மிடத்தேயுள்ள மிக்க கனிகளைச் சொரிந்தும்

பிரகாசிக்க அவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து மிக்க களியென்னும் அமுதையுண்டு நடந்தார். எ-று.

களி - பெற்றதன் மேலுள்ள பற்று, மகீருகம் - மரம், பூமியிற் பிறந்ததென்னும் பொருட்டு, பூருகம் என்னும் சொல்லின பிரதிபதம். பாரதத்தில் “வனமகீருகம்” எனப் பிரயோகித்திருத்தலுங் காண்க.

(வேறு)

சென்றுமுனி வன்றிருக் கேதாரஞ் சேர்ந்து
நன்றியுளங் குழைந்துநன் மாமறை நவிற்றி
நின்றதிரு நீலகண்டர் நேர்பாதங் கும்பிட்டு
மன்றுணடித் தார்முடித்த மாகங்கைக் கரையடைந்தார்.

இ-ள்: அகஸ்திய முனிவர் இங்ஙனம் நடந்து திருக்கேதாரத்தை அடைந்து நன்மை பொருந்திய மனம் நெக்குருகி நல்ல பெரிய வேத துதிகளைச் சொல்லி, அங்கே எழுந்தருளி இருக்கின்ற நீலகண்டேசுரரது ஒன்றோடொன்றொத்த திருவடிகளைக் கும்பிட்டு நடேசப் பெருமானால் சிரசிலணியப்பட்ட பெருமையையுடைய கங்கா நதிக்கரையை அடைந்தார். எ-று.

நேர் - ஒன்றையொன்றொத்த, நேர்வளையென்பதற்கு நச்சினார்க்கினியார் உரைத்ததுங் காண்க. (13)

பிறப்பறுக்கு மக்கங்கைப் பிறங்குதுறைப் புனலாடிக்
கறைக்களத்தா ரவிமுத்தங் கருத்தாரக் கைகுவித்து
மறித்ததிறல் விந்ததநெடு மால்வரையின் வலியடக்கி
நறைச்சடையர் காளாத்தி நன்மலையை நண்ணினான்.

இ-ள்: தம்மிடத்தே ஸ்நானஞ்செய்தாருடைய பிறவிநோயை அறுக்கின்ற அந்தக் கங்கையென்கின்ற விளங்குகின்ற நதியிலேயுள்ள நீரிலே தீர்த்தமாடிக் காளகண்டராகிய சிவபெருமானுடைய அவிமுத்த நகரத்தை அன்பு நிறைய வணங்கி சூரியன் முதலிய வானசோதிகளைச் செல்லவொட்டாது மறித்த வலிமையினையுடைய நெடிய பெரிய விந்த மலையின் வலிமையையுங் கெடுத்துப் பின்பு, பரிமளம் பொருந்திய சடையையுடையராகிய சிவபெருமானது பெரிய திருக்காளாத்தி மலையை அடைந்தார் எ-று.

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

49

காளனும் அந்தியும் பூசை செய்ததினால் காளாத்தியென்ப பெயர்பெற்றது. காளன் - பாம்பு, அத்தி - யானை, அவிமுத்தம் - காசி. (14)

அப்பதியின் மதிக்கண்ணி யவிர்சடையா னடிபோற்றி
எப்பதியு நிகரில்லா வெழிற்காஞ்சி நகரெய்தித்
தப்பறவே திருவேகாம் பரநாதன் றாள்பணிந்து
திப்பியமா கனற்குன்றந் திருவதிகை யுந்தொழுதான்.

இ-ள்: அந்தத் திருக்காளத்தியிலெழுந்தருளி இருக்கின்ற சந்திரனாகிய மாலை விளங்குகின்ற சடையை யுடையராகிய கடவுளுடைய திருவடிகளைத் துதித்து, எந்தப் பதியும் தனக்கிணையிலாத பெருஞ் சிறப்பையுடைய காஞ்சிபுரத்தையடைந்து தவறில்லாமல் திருவேகாம்பர நாதருடைய திருவடிகளை வணங்கி மேன்மையை யுடையதாகிய அருணாசல மலையையும் திருவதிகையையும் அடைந்து வணங்கினார். எ-று.

சிவன் அக்கினி மலையாய் நின்றமையால் அருணாசலத்தைக் கனற்குன்றென்றார். (15)

வணங்குமுனி பெரும்பற்றப் புலியூரின் வந்தெய்தி
இணங்குலகத் துயர்நீங்க வெடுத்தொருதான் டவமாடுங்
குணங்குலவும் பெருமானைக் கருத்துடனே கும்பிட்டுத்
தணந்துவிடற் கரிதான மனத்தினனாய்ச் சார்வுற்றான்.

இ-ள்: இப்படி வணங்கிய அகஸ்திய முனிவர் பெருமபற்றப் புலியூராகிய சிதம்பரத்தை வந்தடைந்து பொருந்திய உலகத்தின் ஆன்மாக்கள் துன்பத்தினின்று நீங்கும் பொருட்டு ஒரு திருவடியைத் தூக்கித் திருநிருத்தம் செய்கின்ற தன்மை பொருந்திய நடேசப் பெருமானை அன்போடுங் கும்பிட்டு அவ்விடத்தை நீங்கிவிடுதற்கரிய மனத்தையுடையராய்ச் சார்ந்தார்.

பஞ்சகிருத்தியம் ஆன்மாக்களுடைய இளைப்பொழிக்கும் காரணமாதலின் துயர்நீங்க என்று கூறினர். (16)

கோட்டுலகத் தானந்தக் கூத்தாடும் பெருமானை
 மீட்டிறைஞ்சி விடைகொண்டு விளங்கியதன் குண்டிகையு
 ளீட்டுபுனர் காவிரியின் கரையெய்தி யெழின்முனிவன்
 நாட்டிமையோர் புகழ்திருவா வடுதுறையை நண்ணினான்.

இ-ள்: அழகிய அகஸ்திய முனிவர் கோயிலாகிய சிதாகாசத்தில்
 ஆனந்தக்கூத்தாடும் நடேசப் பெருமானைப் பின்னும் வணங்கி அனுமதி
 பெற்றுக்கொண்டு தன்னுடைய விளங்கிய கமண்டலத்துள்ளே
 சேர்க்கின்ற நீராகிய காவிரியின் கரையை யடைந்து மேனாட்டுள்ள
 தேவராற் புகழப்படுகின்ற திருவாவடுதுறையை யடைந்தார். -எறு.

நாட்டிமையோரென்பதற்குப் பூசுரர் எனக்கொள்ளினும் பொருந்தும்,
 அப்பொருட்டு நாடென்பதற்குப் பூமியென உரைக்க. (17)

சேன்மேவு விழிபங்க ரடிபரவித் திருவாரூர்
 மான்மேவு மாடரவக் கிங்கிணிக்கான் மலர்வழுத்திப்
 பான்மேவு குருந்துறையும் பண்ணவர்தாள் பணிந்தேத்திக்
 கான்மாறி யாடுமரன் மாமதுரைக் கண்ணடைந்தான்.

இ-ள்: அத்திருவாடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மீன்போலுங்
 கண்ணையுடைய உமாதேவிபங்கருடைய திருவடிகளைத் துதித்து,
 திருவாரூர் சென்று அங்குள்ள சிவபெருமானுடைய ஆடுதற்கு
 ஒலிகொள்ளுகின்ற சிலம்பையணிந்த திருவடித்தாமரைகளைத் துதித்து
 அதன் பக்கத்தே பொருந்திய குருந்தமரத் தின்
 அடியிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை
 வணங்கித் துதித்து கான்மாறி ஆடிய சோமசுந்தரக் கடவுள் விளங்கிய
 மதுரைப்பதியை யடைந்தார். -எறு. (18)

அக்கண்டன் திருவிளையாட் டாடியசீ ராலவாய்ச்
 சொக்காடி முடிசூடித் தூயதிரு நெல்வேலி
 மிக்கபுகழ் வேயீன்ற முத்தர்விரைக் கழல்போற்றி
 நக்கருறை தென்காசி நன்நகரிற் போயினான்.

இ-ள்: அந்தக் காளகண்டர் திருவிளையாடலைச் செய்த
 திருவாலவாயென்னும் மதுரையிலிருக்கின்ற சொக்கநாதராகிய
 இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

அவருடைய அடிகளை முடிபொருந்த வணங்கி, அப்பால் பரிசுத்தமாகிய திருநெல்வேலி சென்று ஆங்குள்ள மிக்க கீர்த்தி பொருந்திய வேணுவனநாதருடைய வாசனை பொருந்திய திருவடிகளை வணங்கி, நக்கர் இருக்கின்ற தென்காசி மாநரத்தை அடைந்தார். எ-று.

(19)

காசிவரு கண்டக் கறைவருவிச் சுவநாதன்
 நேசமலர்ப் பாதங்கள் சிந்தையுறச் சிந்தித்துப்
 பூசுரெண் கன்னியா குமரியெனும் புனலாடி
 வீசுமிநந் தென்றல் விளைபொதிய மேவினான்.

இ-ள்: தென்காசி மாநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற கழுத்தில் நஞ்சுக்கறையையுடைய விசுவநாதசுவாமியுடைய ஒளி பொருந்திய மலரடிகளை மனத்து நினைத்துப் பிராமணரால் மதிக்கப்படுகின்ற கன்னியாகுமரியிலே தீர்த்தமாடி வீசுகின்ற இளந்தென்றலுண்டாதற்கு இடமாகிற பொதியமலையை அடைந்தார். எ-று.

(20)

(வேறு)

ஏருலாவிய பொதியமீதி லிருந்துநாள்பல சென்றபின்
 வாருலாவிய கோணவெற்பின் மகிழ்ந்துநன்மணி கண்டனார்
 தாருலாவிய நான்கினைத்தலை யிட்டவெண்பது சதுருகஞ்
 சீருலாவிய பூசைகொண்டது தென்றன்மாமுனி தேர்ந்தனன்.

இ-ள்: அழகுபரந்த பொதியமலையினிடத்தே போயிருந்து பலநாள் சென்றபின் காளகண்டராகிய சிவபெருமான் பூமியில் விளங்குகின்ற திரிகோமலையின் கண்ணே மகிழ்ச்சியோடும் அமர்ந்து எண்பத்து நான்கு சதுருகமாக அடியார் செய்யும் பூசையை அங்கீகரித்ததைப் பொதிய மலையிலுள்ள அகஸ்திய முனிவர் அறிந்தார். எ-று.

திரிகோணமலையிலிருக்கின்ற சிவபெருமான் அடியார் செய்யும் வழிபாட்டை அங்கீகரித்து அவருக்குச் சாந்தித்தியராய் அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றாரென்று அறிந்து தானும் ஆண்டுப்போய் வழிபாடு செய்தற்குக் கருத்துக் கொண்டாரென்க. தாருலாவிய பதலை, என

இயையும், இது “குருதிக் கோட்டுக் குஞ்சரமாநாகம்” என்பது போல நின்றது. தலையிட்ட என்பது முதலிட்ட என்னும் பொருளது. இவ்வாறு சிந்தாமணி நூலாரும் கூறுதல் காண்க. தென்றல் - ஆகுபெயர்.

மீனமாய்வரு திகிரிநாயகன் மேனியுட்பழு தகலவே
தேனுலாவிய போதுகொண்டு திகழ்ந்தபூசனை செய்தவக்
கானறாமலர் வேணிநாயகர் கழலிறைஞ்ச விரும்பியே
தானுமாழி கடந்துமுன்வளி தந்தவீழம டைந்தனன்.

இ-ள்: மற்சாவதாரங்கொண்ட சக்கரதாரராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி தம் மேனியிலுள்ள பழுதுநீங்கத் தேன்பொருந்திய பூக்களையிட்டுக் கிரமத்தினால் விளங்கிய பூசையைச் செய்த அந்த வாசனை நீங்காத கொன்றை மலரைத் தரித்த சடையையுடைய கோணநாயகர் திருவடிகளை வணங்கி அருள்பெற விரும்பித் தாமுஞ் சமுத்திரங் கடந்து வெவ்விய காற்றினாற் தரப்பெற்ற இலங்கையை அடைந்தார். எ-று. (22)

அடையுமாமுனி வெள்ளிமால்வரை யதனிஎன்கொரு முடியதாய்க்
கடவுள்வாழ்திரி கோணையங்கிரி கண்டுசிந்தை மிக்ககளித்
திடைவிடாதிரு போதுநல்லடை யிட்டுநாண்மல ரிட்டுவண்
தொடைகுலாவிய வாலசந்திரர் சூடினாரடி சூடினான்.

இ-ள்: ஈழதேசத்தை அடைந்த அகஸ்திய மகாமுனிவர் வெள்ளி மலையின் ஒருகொடு முடியாய்ச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கப் பெற்ற திரிகோணமலையைக் கண்டு மனமிகக் களித்து இடைவிடாமல் இரு காலமும் வில்வத்தழைகளையிடும் அன்றலாந்த பூக்களையிடும் சிறந்தமாலையாகப் பொருந்தும்படி வாலசந்திரனைத் தரித்தவராகிய கடவுளுடைய அடிகளை வணங்கினார். எ-று. (23)

இந்தவண்ண மந்தகால மியன்றநன்மறை யாகமம்
புந்திசெய்து மடந்தைபங்குள புனிதர்பூசனை பண்ணியே
யுந்துவெவ்வுலை மெழுகுபோன்மன முருகியன்பள வின்றியே
வந்துதென்றல் குலாவுசந்தன மலயமாமுனி வைகுநான்

இ-ள்: தென்றற்காற்றால் வந்து பரிமளிக்கும் சந்தன மரங்களையுடைய பொதிய மறையிலே இருக்கும் அகஸ்தியமுனிவர் இந்தப் பிரகாரம் எண்ணில்லாத காலமாக விதி விலக்குகள் நன்கமைந்த வேதசிவாகமங்களை மனத்திற்கொண்டு மாதுமையானைப் பாகத்துடைய கோணைசுரைப் பூசைசெய்து கொல்லுலையிலிடப்பட்ட மெழுகுபோல் மனம் நெக்குருகி அன்பினளவு கடந்து இருக்குங்காலத்தில். எ-று. (24)

(வேறு)

வண்ண மார்கழி யுந்தியால் வண்டுளர் வாயா
 னண்ண நும்பெருங் குணத்தினா னித்தில நகையாற்
 கண்ண கன்றுள சீரினாற் சொற்கமெய்க் கணத்தா
 லுண்ணி கழ்ந்தபே ருதவியான் மாதரை யொத்தும்.

இ-ள்: அழகு பொருந்திய சுழியையுடைய கடலிற் செல்லுவதாலும் (உந்திச் சுழியினாலும்) சிறந்த சிவப்பு நிலத்தினாற். பொருந்திய அரிய பெரு நிறத்தாலும் (பவளம் போலும் வாயாலும் நண்ணுதற்கரிய நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்களினாலும்) முத்தின் பிரகாசத்தினாலும் (முத்துப்போன்ற பற்களினாலும்) இடங்களிலே பரந்துள்ள சிறப்பினாலும் (கண்ணானது அகன்றிருக்கின்ற சிறப்பினாலும்) தேவலோக வருக்கத்தினாலும் (முலை பொருந்திய சரீரத்திரட்சியினாலும்) உள்ளே நிகழ்ந்த பெரிய உதவியினாலும் பெண்களையொத்தும். எ-று.

இது தொடங்கி “நாளமைந்த” என்னும் முப்பத்தொராம் செய்யுள் வரையும் மாவலி கங்கை வருணனை, இக்கவி ஆற்றுக்கும் பெண்களுக்குள் சிலேடை. (25)

பழித்தெழுந் தெரேணுறும் கோட்டொடு பாய்ந்து
 குழித்து நீணிலப் புறந்தொறு மதசலங் குமுறிச்
 சுழித்து மெய்ந்நிழற் றருக்குலம் வேரற்ச சுகிர்த்துக்
 கழித்துக் காலுறக் கலக்குறாக் கைம்மலை கடுத்தும்.

இ-ள்: முல்லை நிலந்தோறும் துதிக்கப்பட்டெழுந்து எதிர்க்கின்ற கரையோடு பாய்ந்து குட்டமாக்கி (நிந்தித்தெழுந்து எதிர்க்கின்ற

மலையோடு பாய்ந்து நீண்ட பூமிதேவியின் முதுகுதோறும் கோட்டுமண் கொண்டு வெறியமைந்த நீர் ஒலிக்கப்பெற்றும் (மதசலமானது கிளரப்பெற்றும்) சுழிகொள்ளப்பெற்றும் மெய்மையாகிய நிழலையுடைய மரக்கூட்டங்களை வேரறும்படி கிழித்தும் (தன் சரீரத்தின் சாயையைப் பகையானையென்றும் கருதி அதன்மேற் போர்க்கெழுந்தும், மரக்கூட்டங்கள் வேரறும்படி வகிர்ந்து நீக்கியும்) மிகவும் வாய்க்கால்களிற் பொருந்தக் கலக்கியும் (அடிபொருந்தக் கலக்கியும்) யானையை யொத்தும். எ-று.

புறம் - முல்லைநிலம், கோட்டுமண் கொள்ளல் - கொம்பினால் மண்ணைக் குத்தியெடுத்தல், இது ஒரு சொல். சுகிர்த்தல் - கிழித்தல். இதனைப் “பல்லினாற் சுகிர்த்த நாரின்” என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறின உரையாற் காண்க (சிந்.கோவிந். 30). இக்கவி ஆற்றுக்கும் யானைக்கும் சிலேடை. (26)

கலக்குந் தண்ணெழிற் கமலமேற் பயில்கின்ற கருத்தாற்
றுலக்கும் பாலனம் புடையறா தமர்ந்திடும் தொழிலாற்
றலத்தி னல்வளம் யாவையும் படைத்திடுந் தகையாற்
புலக்கு முந்தியிற் றோன்றலாற் பிரமனைப் போன்றும்.

இ-ள்: கலக்குகின்ற குளிர்ந்த அழகிய நீரைத் தன்மேற் பொருந்துகின்ற கருத்தினாலும், (குளிர்மையையும் அழகையும் பொருந்திய தாமரை மலரின்மேல் வசிக்கின்ற கருத்தினாலும்), (விளங்குகின்ற மேன்மை பொருந்திய வெண்மையான அன்னங்கள் பக்கத்தில் நீங்காதிருக்குஞ் செயலினாலும், (அன்னவாகனத்தின் நீங்காத தன்மையாலும்) பூமியிலுள்ள நல்வளங்களெவைகளையுங் கவர்ந்து பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதியாலும் (பூமியிலுள்ள வஸ்துக்களெவைகளையுஞ் சிருட்டிக்குந் தன்மையாலும்) புலப்படுகின்ற சுழியோடு தோற்றுதலாலும் (விஷ்ணுவினுடைய உந்திச் செங்கமலத்திற் பிறந்ததாலும்) பிரமாவையொத்தும். எ-று.

இது பிரமாவுக்கும் ஆற்றுக்கும் சிலேடை வகையிலமைந்த உவமை. (27)

இமைத்த வெண்ணிறப் பணிலமேற் பரிக்கின்ற வியல்பால்
 அமைத்தி டுங்கவுத் துவமணி வெயில்விடு மழகாற்
 சமைத்த பேரொளிச் சக்கரந் தாங்கிய தகையாற்
 கமைப்பு நந்தொறுங் காத்தலால் விண்டுவைக் கடுத்தும்.

இ-ள்: வெண்மையான நிறம் விளங்குகின்ற சங்கை
 மேற்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையாலும், (சங்கைத் தரித்திருக்கும்
 தன்மையாலும்) அமைக்கப்பட்ட பதுமராக இரத்தினக்
 கிரணத்தைவீசுஞ் சிறப்பினாலும் (கௌத்துவமணி ஒளிவிடுஞ்
 சிறப்பினாலும்) உண்டாகிய பெரிய ஒளியையுடைய சக்கரவாகப்
 பறவையைத் தாங்குகின்ற தகுதியினாலும் பூமியினிடந்தோறும்
 நீரூட்டிக்காக்குஞ் செய்கையினாலும் (பொறுமையையுடைய
 முல்லைநிலந்தோறும் பசுக்களைக் காத்தலினாலும்) விஷ்ணுவை
 ஒத்தும். எ-று.

கௌத்துபம் - பதுமராகம், கமை - பூமி. இது விஷ்ணுவுக்கும்
 ஆற்றுக்குஞ் சிலேடை. (28)

பரித்த தண்ணடை புறம்பணை குறிஞ்சிவன் பாலா
 யிருத்து நான்கினுக் குள்ளன பொருளவை யெல்லாந்
 திரட்டி வெண்டிரை வாரியிற் கொணர்ந்திடுஞ் செயலா
 லுரைத்த வைந்திணைக் குட்பகை தீர்ப்பவ ரொத்தும்.

இ-ள்: பல வளங்களையுந் தாங்கிய மருதமும், முல்லையுங்,
 குறிஞ்சியும் பாலையுமாக வகுக்கப்பட்ட நான்கு நிலங்களினும்
 உள்ளனவாகிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையுந் திரட்டி வெண்மையான
 திரை பொருந்திய சமுத்திரத்திற் கொண்டுபோய்விடுஞ் செய்கையினாற்
 சொல்லப்பட்ட ஐந்திணைக்குள் மனவயிரந் தீர்க்கும் பகைவரை
 நிகர்த்தும். எ-று.

தண்ணடை - மருதம், புறம்பணை - முல்லை, வன்பால் -
 பாலை; பாலடுத்து உயர்ந்த நிலமாதல் பற்றி வன்பால் என்றார்.
 ஓர் எதிரிக்குப் பகைவனிடத்தே நெடுங்கோபம் இருக்குமாயின் அவன்
 திரவியங்களெல்லாவற்றையும் கெடுக்க முயற்சி செய்தல் இயற்கை.

வரையு ளாரமு மருவுவே முத்தினன் மருப்புந்
 திரையுண் மன்னிய பவளமுஞ் சங்குநித் திலமுந்
 தரையுண் மன்னிய செம்பொனும் பலவித தனமும்
 புரையுந் தன்மையால் வாணிக மாக்களைப் போன்றும்.

இ-ள்: மலையிலுள்ள சந்தனமும், அங்கே பொருந்திய யானைக்கொம்பும், கடலிற் பொருந்திய பவளமும், சங்கின் முத்துக்களும், பூமியிற் பொருந்திய பொன்னும், மற்றைய பலவித திரவியங்களும் கூறுபட்டிருக்குந் தன்மையால் வணிகர்களை நிகர்த்தும். எ-று. (30)

நாள மைந்தபூங் கருங்குழற் பாகர்தா ணண்ணி
 மீள வந்துயர் சமனையை வலங்கொண்டு மேவி
 வாளை சென்றுகண் மாவலி கங்கைநீர் வந்து
 காள கண்டர்தங் கிரியடி விளக்குதல் கண்டு.

இ-ள்: அன்றலர்ந்த பூக்களை முடித்த கரிய கூந்தலையுடைய தேவிபாகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பொருந்தி மீளவந்து உயர்ந்த சமனையை வலங்கொண்டு வாளை மீன் சென்று பாப்கின்ற மாவலி கங்கை நீரானது கோணேசருடைய மலையடியை விளக்குதலைப் பார்த்து. எ-று.

தக்கிணகைலாசபராணத்திலும் “வைத்த கங்கை யரன்பத மீதோங்கி” என்றதுங் காண்க. சமனை - சிவனொளிபாதம் என்பர்.

இக்க லத்திது புதுமையென் றகமகிழ் வெய்திச்
 சுத்த விப்புன லாடுத னன்றெனத் துணிந்து
 கத்து வெண்டிரைக் கடலிடங் குழைந்திடக் கமழ்நீர்
 தத்து மாவலி கங்கையின் கரையிடைச் சார்ந்தான்.

இ-ள்: அந்த அகஸ்திய முனிவரானவர் இந்த ஸ்தலத்துக்கு இஃது ஓர் அற்புதமென்று மனமகிழ்ச்சியடைந்து பரிசுத்தமாகிய இந்நதியினிடத்தே தீர்த்தமாடுதல் நல்லதென்று நிச்சயித்து ஒலிக்கின்ற வெள்ளித்திரையையுடைய கடலிடங் குழையும்படி பரிமளம் பொருந்திய நீரோடும் பாய்கின்ற மாவலிகங்கை என்னும் ஆற்றங்கரையை அடைந்தார். எ-று. (32)

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

தண்டு குண்டிகை பலாசிலை புத்தகஞ் சமிதை
கண்ட விங்கிவை யனைத்தையுங் கரையின்மேல் வைத்துக்
கொண்ட றங்கிய தென்மலைக் கும்பசம் பவனார்
திண்ட லம்புகழ் மாவலி கங்கையின் றீர்த்தம்.

இ-ள்: மேகங்கள் வந்து படிகின்ற பொதிய மலையிலிருக்கின்ற
அகஸ்திய முனிவர் தண்டு கமண்டல முதலியவைகளெல்லாங்
கரையில் வைத்து விட்டுத் திண்ணிய பூமியிலுள்ளராற் புகழ்ப்படுகின்ற
மாவலி கங்கையாற்றின் தீர்த்தத்திலே. எ-று.

கும்பசம்பவனார் - குடத்திற் பிறந்தவர். (33)

வனைந்த தெண்டிரை வழிபடு கோணையை மனத்தே
புனைந்து மூழ்கிமெய் மனமகிழ் கின்றவப் போதிற்
கனங்கொள் வர்குமுற் காரிகை யிடப்புறங் கலந்த
அனங்க சூதனா ரசரீரி வாக்கியமாக.

இ-ள்: பல வளங்களையும் தரித்த சமுத்திரம் வழிபடுகின்ற
திருகோணாசலத்தை மனத்திற் தியானித்துத் தீர்த்தமாடி உடலும்,
மனமும் மகிழ்கின்ற அந்தச் சமயத்தில் மேகம் போன்றிருண்ட
கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை இடப்புறத்தே கலந்த சிவபெருமான்
அசரீரிவாக்கிய மாக. எ-று.

அறங்குகுதன் - சிவன், மன்மதனைக் கொண்டவரென்னும் பொருட்டு.
கோணை - கோணாசலமென்பதன் மரூஉ. (34)

வயங்கொ டென்கலை வடகலை முதற்கலை முற்றும்
முயங்கு சிந்தையின் முயறவப் பெருங்குறு முனியே
நயங்கொண் மாவலி கங்கையின் பெருமையை நாமின்
றியம்ப வாங்கவை நீயினிக் கேட்டியென் றிசைத்தான்.

இ-ள்: வெற்றி பொருந்திய தென்கலை வடகலை முதலாயுள்ள
கலைகளெல்லாவற்றையும் மனத்தால் முயன்று முற்றுணர்ந்த
பெருந்தவத்தையுடைய அகஸ்திய முனிவரே! மேன்மை பொருந்திய
இந்த மாவலி கங்கையாற்றின் மகத்துவத்தை நாமிப்போது சொல்ல
அவற்றை நீரிப்போது கேளுமென்று சொல்வாராயினர். எ-று.

58 ————— திருக்கரைசைப்புராணம்

(வேறு)

தடந்தரு சாரன் மணிவெயில் விளக்குஞ்
 சமனையங் கிரியினி லடிவைத்
 திடந்தரு கடல்கூழ் கோணையங் கிரியி
 லெழிறரு மகன்றலை வைத்துக்
 கிடந்திடு தகையா லுத்தர முகமாய்க்
 கிளர்கடன் மடுத்தடு மியல்பாற்
 படர்ந்திடு முலகின் மாவலி கங்கை
 பழம்புனர் பகீரதி போன்ற

இ-ள்: இந்த மாவலிகங்கையானது விசாலம் பொருந்திய பக்கத்திலுள்ள இரத்தினங்கள் கிரணத்தையுண்டாக்குகின்ற சிவனொளிபாதத்தில் அடிவைத்து (உற்பத்தியாகி) விசாலம் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட கோணாசலத்திலே அழகிய பெரிய தலையை வைத்துக் கிடக்குந் தகுதியினாலும், வடக்குமுகமாய்ச் சென்று சமுத்திரத்தில் விழுந் தன்மையினாலும் விசாலமாகிய உலகத்திலே பழம்புனலாயுள்ள தேவகங்கையை ஒத்தது.

சூரிய வம்சத்துள்ள பகீரதன் என்னும் இராசனாற் கொண்டு வரப்பட்ட தன்மையாற் பகீரதியென்றும், ஆதியில் உமாதேவியுடைய திருக்கரத்திற் தோன்றிப் பிரமலோகத்திலிருந்து வந்த நீரானமையாற் பழம்புனலென்றுங் கூறினார். (36)

அடியுநம் மடியாய் முடியுநம் முடியா
 யங்ஙனங் கிடக்கையி னாலும்
 வடிவுநம் மயமா மரதன கிரண
 மருவிய நீர்புன லாலுங்
 கடிபுனை யநந்த தவளமா வலிங்கங்
 கமழ்கின்ற வளமையி னாலும்
 நெடிதுறு முலகின் மாவலி கங்கை
 நீர்க்கொரு நீரிணை யுண்டோ.

இ-ள்: அடியும் நம்மடியாயும், முடியும் நம்முடியாயும் அவ்வாறு கிடத்தலாலும் வடிவமும் நம்போல இரத்தினப்பிரகாசம் பொருந்திய இனிய நீருடைமையாலும் பரிமளம் பொருந்திய அளவற்ற வெண்மையான மாவலிங்கங் கமழ்கின்ற சிறப்பினாலும் பெருமை பொருந்திய உலகத்திலே மாவலி கங்கையாற்றிற்கு ஒரு தீர்த்தமும் சமமில்லை. எறு.

இதுவே எல்லாத் தீர்த்தங்களிலுஞ் சிறந்ததென்பது தாற்பரியம்.

ஆரணன் முதலோர் மவுனியர் காண
 வடவியி னிருளெலா மகற்றுங்
 காரண மணிகள் கைவிளக் கெடுப்பக்
 கவின்றரு சமனையங் கிரியைச்
 சீரணி காள முகிலபி டேகஞ்
 செய்திடவேண்டியே சிந்தும்
 வாரணிக் கபான மாவலி கங்கை
 வானகக் கங்கையை மானும்.

இ-ள்: பிரமா முதலியோரும், முனிவருங் காணும் பொருட்டுக் காட்டிலுள்ள இருள்கள் எல்லாவற்றையும் ஓட்டுங் காரணமுடைய இரத்தினங்கள் கைவிளக்கெடுக்க அதனாற் சிறப்படைகின்ற சிவனொளிபாத மலையை அழகுபொருந்திய கருமுகில்கள் அபிடேகஞ் செய்ய விரும்பிச் சிந்துகின்ற நீரைப் பொருந்திய தன்மையால் இம்மாவலிகங்கை தேவகங்கையை ஒக்கும். எறு.

கைவிளக்கு - சிறு விளக்கு.

(38)

இன்னபான் மையினான் மாவலி கங்கை
 யெறி திரைப் பூந்துறைத் தீர்த்தஞ்
 சொன்னநான் மறைதேர் வேதியர் தம்மாற்
 றூயசங் கற்பமே தொடங்கிப்
 பொன்னுநன் மலரு முத்துமக் கதையும்
 புகட்டியங் கைகுவித் தாடிற்
 பன்னிய கங்கை முதலெழு தீர்த்தம்
 படிந்தவப் புண்ணியம் பயக்கும்.

இ-ள்: இத் தன்மையான சிறப்பையுடையமையினால் இம்மாவலி கங்கையாகிய எறிகின்ற திரையையுடைய ஆற்றுத் தீர்த்தமானது சொல்லப்பட்ட நான்கு வேதங்களையும் அத்தியயனஞ் செய்து உணர்ந்த பிராமணர்களைக் கொண்டு சுத்தசங்கற்பஞ் செய்வித்துப் பொன்னையும் நல்ல பூக்களையும் முத்துக்களையும், அக்கதையையும் புகும்படியிட்டு அஞ்சலி செய்து ஸ்நானஞ் செய்தால், விசேடமாகச் சொல்லப்பட்ட கங்கை முதலாயுள்ள ஏழு தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்தலினாற் பெறும் புண்ணியத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

கங்கை முதலென்றது கங்கை, யமுனை, கோதாவரி முதலியவைகளை. (39)

நானிலம் பரவு மறையவ ராடி
 னான்முக னுடன்கடைக் கூட்டும்
 மாநிலம் புரக்கு மறையவ ராடிந்
 மறுமையு மத்தொழில் வழங்கும்
 தேனலங் கிளர்தார் வணிகர்க ளாடிந்
 றிகழள கேசனிற் சிறக்கும்
 பூநறுந் தொடையற் சூத்திர ராடிந்
 புகழ்தரு முதற்குலம் பொருத்தும்

இ-ள்: பூமியிலுள்ளாராலே தொழப்படுகின்ற பிராமணர் ஸ்நானஞ் செய்வாராயின் அவரைப் பிரமலோகத்தில் இறுதியில் சேர்க்கும். பூமியைக் காக்கும் இராசாக்கள் ஸ்நானஞ் செய்வாராயின் மறுமையிலும் அதனைக் கொடுக்கும். வணிகர்க ளாடுவாராயின் அவர்களைக் குபேரனினும் மிக்க செல்வர்களாகச் சிறப்பிக்கும். பூவாலாகிய நறிய மாலையை அணிந்த வேளாளர் ஸ்நானஞ் செய்வாராயின், அவரை எவராலும் புகழப்படுகின்ற பிரமகுலத்திற் பொருத்தும். எ-று.

அரசரும் வேதத்திற்கு உரியவராதலின், மறையவரென்றார். மாநிலம் புரக்கும் என்பது அன்னியோக வியவச்சேதம். (40)

மங்கைய ராடிந் பவமெலா மொழித்து
 மறுமையி லாண்மையை வகுக்கும்

அங்குள பேட ராடுகின் மறுமைக்
 கனங்கனிற் பேரழ களிக்கும்
 பொங்கிய சாதி மற்றுளோர் யாரும்
 பொருந்திய நீசரு மாடிற்
 றங்கிய வுலகிற் பெருங்குல நலனூந்
 தகுதியும் மறுமையிற் றருமால்

இ-ள் : பெண்கள் தீர்த்தமாடுவாராயின், அவர்கள் பாவங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கி அவர்களை மற்றப் பிறவியில் ஆடவர்களாக்கும். அங்குள்ள பேடர் ஆடுவாராயின் மறுமைக்கண் மன்மதனிலுஞ் சிறந்த பேரழகை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும். மிக்க மற்றைய சாதியார் சரஸ்தரும் நீசரும் ஸ்நானஞ் செய்வாராயின், தங்கப்பெற்ற இவ்வுலகத்திலே உயர்குலத்தையும், உயர்ந்த சிறப்பையும் மறுபிறப்பில் அவர்கட்கு கொடுக்கும். எ-று.

பொங்கிய சாதி மற்றுளோரென்றது இந்நான்கு குலத்துள்ளும் உயர்வு மிழிவுமாக மாறிக் கூடிப்பிறந்த அநுலோமர் முதலியோரை நீசரென்றது, நான்கு வருணத்துக்குங் கீழ்ப்பட்ட சங்கர சாதியரை.

ஆடகத் தலத்து வானவ ராடி
 னரும்பெரும் பதங்களை யளிக்குந்
 தேடிய முனிவ ரானவ ராடிற்
 செய்தவ மான்றுபத் தாக்கும்
 பீடுறு மரக்கர் தானவ ராடிற்
 பெருஞ்சர ராகவே யாக்கும்
 மாடுயர் பசுக்கள் பறவைக ளாடின்
 மறுமையின் மானுட ராக்கும்

இ-ள் : தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் வந்து தீர்த்தமாடுவாராயின் அவர்களுக்கு அத்தேவலோகத்தினும் மிக்க பதவிகளைக் கொடுக்கும். முனிவர்களானவர்கள் புண்ணியந் தேடும்பொருட்டு வந்து தீர்த்தமாடுவாராயின் அவர் செய்த தவம் ஒன்று பத்தாக விருத்தியாக்கும். பெருமை பொருந்திய இராக்கதரும் அசுரரும் தீர்த்தமாடுவாராயின், அவர்களைத் தத்தம் உலகத்தினின்று பெயர்த்து தேவர் உலகத்திற் கொண்டு போய்த் தேவர்களாக

வைக்கும். பக்கத்திற் பொருந்திய பசுக்களும் பறவைகளும் முழுகுமாயின், அவைகளை மறுபிறப்பின் மனிதராக்கும். எ-று.

ஒன்று பத்தாகுமென்பது சொற்பமாயினும் மிகப்பலவாக்கு மென்றபடி. (42)

கிளர்தரு மகர மதிதனிற் பூசங்
 கிட்டியிக் கங்கைநீ ராடி
 லளவறு பிரம கத்திகண் முதலா
 யனந்தபா வங்களை யகற்றுந்
 தளர்வக லாடி வருமமா வாசை
 தன்னிலிக் கங்கையிற் படிந்தால்
 உளவரும் பெருங்கோ கத்திக ளாதி
 யோதிய பாதக மொழிக்கும்.

இ-ள்: பாதகரேனும் விளங்குகின்ற தைமாச பூச புண்ணிய காலத்திலே இம்மாவலி கங்கையாற்றிலே தீர்த்தமாடுவாராயின், அளவற்ற பிரமகத்திகள் முதலாயுள்ள அளவற்ற பாதகங்களை அவர்களுக்கு நீக்கும். தளர்வை நீக்குகின்ற ஆடி மாசத்தில் வரும் அமாவாசை புண்ணியகாலத்தில் இம்மாவலி கங்கையாற்றில் ஸ்நானஞ் செய்வாராயின் அவரிடத்தேயுள்ள நீங்குதற்கு அரிய பெரிய கோகத்திகள் முதலாய்ச் சொல்லப்பட்ட பாதகங்களை நீக்கும். எ-று.

பிரமகத்தி - பிராமணக்கொலை. முதலாயென்றதினாற் கள்ளுண்ணல் முதலிய மற்றைய மகா பாதகங்களையங் கொள்க. கோகத்தி - பசுக்கொலை. (43)

முந்திய விஷுக்க ளயனசங் கிரம
 முயங்கிய புண்ணிய காலத்
 திந்தநீர் படியிற் புண்ணிய மதனை
 யிவ்வள வெனவெளி தன்றாற்
 சிந்தைசெய் யரவங் கதிர்மதி யிரண்டிற்
 றீண்டிய காலத்து மூழ்கின்

வந்தனை வேள்விக் கனந்தமா குதிகள்
வழங்கிய புண்ணியம் வருமால்.

இ-ள்: முதன்மை பொருந்திய விஷுக்களும், உத்தராயண தெக்கிணாயன சங்கிராந்தியுங் கூடிய புண்ணியகாலத்திலே இந்த மாவலிகங்கையிலே தீர்த்தமாடினால், ஆடுவோர்க்கு வரும் புண்ணியத்தை இவ்வளவென்று சொல்லுதல் இலகுவன்று. வருத்தத்தைச் செய்கின்ற இராகுகேதுக்கள் சந்திர சூரியரைத் தீண்டுகின்ற கிரகண புண்ணியகாலத்திலே யாரேனும் முழுகின், அவர்க்கு வழிபாடு பொருந்திய வேள்விக்கு அளவற்ற ஆகுதிகள் செய்தலினாலாகிய புண்ணிங் கைகூடும். எ-று. (44)

தோன்றிய மதியங் குறைதரு முவாவிற்
றுலங்கிய பூரணை தன்னி
லான்றதீம் புனலார் மாவலி கங்கை
யாடிடற் செய்பவ மகலும்
வான்றரு மாத சங்கிரம காலம்
வருந்தோறு மப்புனன் மருவி
லேன்றமெய்ப் பரிச மாதியா யுள்ள
விரும்பெரும் பவமெலாந் தீரும்.

இ-ள்: தோற்றப்பட்ட சந்திரன் குறைந்து போகின்ற அமாவாசையிலும், விளங்குகின்ற பெளர்ணமியிலும் நிறைந்த இனிய நீர் பொருந்திய மாவலி கங்கையாற்றிலே தீர்த்தமாடினால் அவர் செய்த பாவமெல்லாம் அகலும். பெருமை பொருந்திய மாசசங்கிராந்தி புண்ணியகாலம் வருந்தோறும் அம்மாவலி கங்கை நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தால், தீண்டத்தகாதவைகளைத் தீண்டுதல் முதலாயுள்ள பெரும் பாவங்களெல்லாந் தீரும். எ-று. (45)

மண்ணிற் சிறந்த மாவலி கங்கை
வளப்புன னிரந்தர மாடிற்
கண்ணினிற் காணி லுலகிலன் றன்று
கைப்படு பாதகங் கழியும்
நண்ணுதற் கரிதா மிப்பழந் தீர்த்த
நாவினா னவிறறினு நன்றாம்

எண்ணினிற் கருதல் கண்டவர் தமைக்கண்
டிடல்புகழ் கேட்டிட லினிதே.

இ-ள்: பூமியிலுள்ள தீர்த்தங்களுட் சிறந்த மாவலிகங்கை மாநதிப்புனலில் இடையறாது தீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்யினும், கண்ணினாலே தெரிசிக்கினும், உலகத்திலே அன்றன்று செய்யப்பட்ட பாதகங்களெல்லாம் நீங்கும். அடைதற்கரிதாகிய இந்தப் புராதன தீர்த்த விசேடத்தை நாவினாலெடுத்துப் பேசினாலும் நல்லது. மனத்திலே நினைத்தலும் நல்லது. கண்ணினாலதனைக் கண்டாரைக் காணலும் நன்று. இதன் புகழ் பேசக் கேட்டுவதும் நல்லது. எ-று.

அத்தகை யதனா விரந்தர மிந்நீ
ராடுதல் காரணமாக
இத்தல மீது நம்மைநீ தாபித்
திடுதியென் றின்னருள் புரிய
நித்தில வலைநீர் குடங்கையி லடக்கி
நெடுந்தமிழ்ப் பொதியமீ திருந்த
சுத்தமா முனிவன் கேட்டுள மகிழ்ந்து
சொன்னவிக் கங்கையிற் சுரந்து

இ-ள்: மேற்சொல்லப்பட்ட மேன்மைகளை யுடைமையினால் எப்பொழுதும் இத்தீர்த்தத்தினால் ஸ்நானஞ்செய்தல் காரணமாக இத்தலத்திலே எம்மை நீர் பிரதிட்டை செய்யும் என்று இனிய அனுக்கிரகஞ் செய்ய முத்துக்களையும், திரைகளையுமுடைய சமுத்திரத்து நீரை உழுந்துப் பிரமாணமாக உள்ளங்கையிலடக்கிப் பெருந்தமிழுக்கு இடனாகிய பொதிய மலையின்கண் வீற்றிருக்கின்ற பரிசுத்தமுடைய முனி சிரேட்டர் கேட்டு மனமகிழ்ந்து சிவனாற் புகழப்பட்ட இக்கங்கையில் அன்பு கூர்ந்து. எ-று. (47)

ஆரண முதலே யந்தமே நடுவே
யத்தனே சுத்தவான் பொருளே
நாரணன் முதலோ ரின்னமுங் காணா
நக்கனே நாயக மணியே
வாரணி முலையான் மலைமக ளாகலா
வாமனே சோமசேகரனே

சீரணி கடல்கூழ் தென்றிசைக் கோணேச்
சிகரிவாழ் தேவனே சரணம்

இ-ள்: வேத முதல்வரே! ஆதியாயுள்ளவரே! அந்தமாயுள்ளவரே! நடுவாயுள்ளவரே! எப்பொருட்கும் மூப்பாயுள்ளவரே! அநாதி மலமுத்த பரவஸ்துவே! அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் இன்னமும் இத்தன்மையரென்று உணராத சங்காரகர்த்தாவே! நாயகரத்தினமே! கச்சையணிந்த ஸ்தனங்களையுடைய மாதுமையாள் பிரியாத வாமபாகனே! சந்திரசேகரரே! தெற்குத் திக்கிலுள்ள அழகிய கடலாற் சூழப்பட்ட திரிகோணமலையில் வீற்றிருக்குந் தேவரே! எம்மைக்காக்க எ-று.

(48)

மத்தமு மெருக்கு மிதழியு மறுகும்
வன்னியுஞ் செக்கர்வெண் பிறையுஞ்
சுத்தவான் பயந்த பகீரதிப் புனலுஞ்
சூடிய சுருதியின் சுவையே
கத்துறு கடலின் கண்ணடை யாலங்
கவின்மணி கண்டனே யன்பர்
சித்தவா லயனே தென்றிசைக் கோணச்
சிகரிவாழ் தேவனே சரணம்

இ-ள்: ஊமத்தை மலரையும், வெள்ளெருக்க மலரையும், கொன்றை மலரையும், அறுகையும், வன்னியையும், செக்கர் மேகத்தில் விளங்குகின்ற வெண்மையான இளஞ் சந்திரனையும் தன்னிடத்தில் மூழ்கினாருக்குப் பரிசுத்த பதவியைக் கொடுத்தே விடுகின்ற கங்கா நதியையுஞ் சூடியருளிய வேதாந்தரசமே! ஒலிக்கின்ற திருப்பாற் சமுத்திரத்திலே தோன்றிய நஞ்சு விளங்கப் பெற்ற காளகண்டரே! அடியாருடைய இருதய கமலத்தில் கோயில் கொண்டருள்பவரே! தென்கோணாசலத்தில் வாழும் மாதேவனே! எம்மைக் காக்க. எ-று.

பாரக மெடுத்த பைத்தலைத் துத்திப்
ப. றலை யரவகங் கணனே
பேர்வலிப் புரங்கள் பொடிபடக் குனித்த
பெருவரைப் பினாகபா ணியனே
மாரனை வென்ற பாலலோ சனனே
வலக்கைமான் மமுவுடை யோனே

சாரகன் கடல்கூழ் தென்றிசைக் கோணச்
சிகரிவாழ் தேவனே சரணம்.

இ-ள்: பூமியைத் தாங்கிய படத்தினிடத்தே புள்ளியைக் கொண்ட பலதலைகளையுடைய ஆதிசேடனாலாகிய கங்கணமுடையவரே! பெரிய வலிபொருந்திய மும்மதில்களும் எரிந்து பொடிபடும்படி வளைத்த மலைவில்லைத் தரித்த திருக்கரங்களையுடையவரே! மன்மதனை எரிந்த நெற்றிக்கண்ணரே! வலக்கையில் மாலையும் மழுமையும் உடையவரே சிறந்த விசாலமான கடலாற் சூழப்பட்ட தென்றிசைக் கோணமலையில் வாழுந் தேவாதிதேவனே எம்மைக் காத்தருளும். எ-று. (50)

நக்கனே பரனே ஞானதே சிகனே
நான்முகத் திறைவனே வேள்வித்
தக்கனை வென்ற வொருதனிச் சுடரே
தலைவனே யென்னுயிர்க் குயிரே
தொக்கபே ருலகுக் கொருவனே யாவித்
துணைவனே சிவமணப் போதே
திக்கிசை கடல்கூழ் தென்றிசைக் கோணச்
சிகரிவாழ் தேவனே சரணம்

இ-ள்: சங்காரகர்த்தாவே! தேவர்களுட் சிரேட்டரே! ஞானகுருவே பிரமநாயகரே! தக்கன் யாகத்தைச் சங்காரஞ்செய்த ஒப்பற்ற பரஞ்சோதியே! யாக முதல்வரே! என்னுயிர்க்கு முயிரா யுள்ளவரே! கூடிய பெரிய உலகுக் கெல் லாம் முழுமுதற் கடவுளே! உயிர்த்துணைவரே! சிவமணம் பொருந்திய பூவே! திக்கிலுள்ளார் புகழுங் கடலாற் சூழப்பட்ட தென்றிசைக்கண்ணுள்ள திருகோணமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும் தேவரே! எம்மைக்காக்க. எ-று.(51)

ஆதியே சரண மந்தமொன் றில்லா
வற்புதக் கடவுளே சரணம்
பாதிசேர் மேனிப் பகவனே சரணம்
பண்ணவர்க் கிறைவனே சரணம்
பூதிசேர் மேனிப் புனிதனே சரணம்
பொற்சிலைத் தலைவனே சரணம்

தீதறு கடல்கூழ் தென்றிசைக் கோணச்
சிகரிவாழ் தேவனே சரணம்

இ-ள்: எப்பொருட் முதல்வரே! எம்மைக்காக்க, சற்றெனினும் முடிவில்லாத அற்புதக்கடவுளே! எம்மைக் காக்க, அர்த்தநாரசர வடிவத்தையுடைய பகவானே! எம்மைக் காக்க, தேவாதிதேவரே! எம்மைக் காக்க, விபூதியணிந்த திருமேனியுடைய சுத்தவஸ்துவே! எம்மைக் காக்க. பொன்மலையாகிய வில்லைத்தரித்த தலைவரே! எம்மைக்காக்க, குற்றமற்ற கடலாற் சூழப்பட்ட தென்றிருக்கோணமலையி லெழுந்தருளியிருக்குந் தேவனே! எம்மைக்காக்க. எ-று. (52)

என்றுதோத் திரங்கள் பலப்பல மொழிவுற்
றியற்பெருங் கலசமா முனியுஞ்
சென்றுநல் லிலிங்க தாபனஞ் செயற்குத்
திகழிட மேதெனச் செப்பக்
குன்றினைக் குனித்த கொழுமணிச் சுடருங்
குளிர் புனற் கங்கையின் குணக்கி
லொன்றிய கரைசைப் பதியுள ததுவே
யுத்தம நமக்கென வுரைப்ப

இ-ள்: என்று இப்படியே பற்பல தோத்திரங்களைக் கும்பசம்பவருஞ் சொல்லித் துதித்துப் போய் நல்ல சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்தற்கு யோக்கியமான ஸ்தானம் யாதென்று வினாவ மகாமேருமலையை வில்லாத வளைத்த கொழுவிய இரத்தினச்சுடர் போன்றவராகிய கோணேசரரும் அகஸ்தியமுனிவரை நோக்கிக் குளிர்ந்த நீரையுடைய இந்த மாவலி கங்கையாற்றின் கீழைக்கரையிற் பலசிறப்பும் பொருந்திய கரைசைப்பதியென்று ஒன்று உண்டு. அதுவே எமக்கேற்ற உத்தம ஸ்தானமென்று சொல்லியருள. எ-று. (53)

கங்கைச்சுருக்கம் முற்றிற்று
ஆக விருத்தம் 107

தாபனச்சருக்கம்

உலவிய வயல்வா ழொள்ளிள மேதி
யொருமுலை கன்றினுக் கூட்டக்
குலவிய முலைகள் பிறிதுள விரங்கிக்
குதிகொண்டு குமுறிய தீம்பால்
பலபல நதியுந் தாமரைத் தடமும்
பண்ணையும் பணிலவண் கிடங்கும்
நிலவிய குழியும் பள்ளமும் பெருகி
நெடுந்திருப் பாற்கட னிகரும்.

இ-ள்: உலாவினவாய் வயலினிடத்தே வாழ்கின்ற ஒள்ளிய இளமை பொருந்திய எருமைகள் ஒரு முலையைக் கன்றுக் கூட்டும்பொழுது மற்றையனவாய் விளங்கிய முலைகளினின்றிஞ் சுரந்து குதிகொண்டு ஒலிக் கின்ற இனிய பாலானது பற்பல ஆற்றினிடங்களிலும், தாமரைப் பொய்கைகளிலும், வயலிலுஞ், சங்கு கிடக்கின்ற, சிறந்த அகழிலும், விளங்குகின்ற சிறு குழியிலும், பள்ளத்திலும் பெருகி நெடிய திருப்பாற்கடலை நிகர்க்கும். எ-று. (1)

கிளர்தரு முலகிற் றிங்கண்மும் மாறி
கெழுமிய தீம்புனற் பெருக்கு
மளவறு கங்கை வரும்புனற் பெருக்கு
மனுதின மொழிவறா வழக்கால்
வளையயில் பண்ணை வயறொறுஞ் சிந்த
மள்ளர்கள் விதைத்தலுஞ் செந்நெல்
விளைதலுங் குரல்க ளரிதலும் வண்போர்
மிதித்தலு மின்றிவே நிலை.

இ-ள்: விளங்குகின்ற உலகத்தில் மாசந்தோறும் மூன்று மழை பெய்தலால் உண்டாகிய இனிய நீர்ப்பெருக்கும், அளவற்ற கங்கையினின்று வரும் நீர்ப்பெருக்கும் என்றும் நீங்கா முறைமையினாற் இந்துமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

சங்குகள் பயிலப்பெற்ற மருதநிலத்து வயல்கடோறுஞ் சிந்தும்படி வயற் செய்கைக்காரர் நெல்விதைத்தலும், விளைவித்தலும், கதிர்கள் கொய்தலும், போரிடுதலும், அப்போரை மிதித்தலும் அன்றி வேறொன்றில்லை. எ-று. (2)

ஆடு கின்றபா லன்னங்கள்

பெடையுட னணைகின்ற செயனோக்கித்

தேடு கின்றவான் களைகடி

யாதுளந் திகைத்து நிற்பனகண்டு

காடு கொண்டபூங் கருங்குழற்

கடைசியர் கனதனத் திடையே

நாடு மள்ளர்கள் குவளைகொண்

டெறிதர நகைத்தன வரக்காம்பல்

இ-ள்: காட்டை நிகர்த்த கருங்குழலையுடைய கடைசியர், ஆடுகின்ற வெண்மையான ஆண் அன்னங்கள் பெடைகளோடு புணருஞ் செயலைப் பார்த்து, ஆராய்கின்ற பெரிய களைகளைக் களையாது மனந் திகைத்து நின்றலைக் கண்டு ஆராய்கின்ற மள்ளர்கள், அவர்களுடைய தனத்தின்மேற் குவளைப் பூவைக் கொண்டெறிய அவ்வாம்பல்கள் நகைத்தன. எ-று. (3)

புனலி கந்துபாய் மடைதோறுஞ்

சலஞ்சலம் பொழிறொறுங் குயிலீட்ட

மனம கிழ்ந்துறு தொளிதொறு

நித்திலம் வயறொறுஞ் செழுஞ்சாலி

கனமி கும்புனற் கரைதொறு

மன்னங்கள் கடைதொறுங் கரும்பாலை

நினைவ ருங்கடைப் புறந்தொறும்

பலபொரு ணிழல்தொறு மிளந்தென்றல்

இ-ள்: நீர் கடந்து பாய்கின்ற மடைதோறுஞ் சலஞ்சலமும் சோலைகள் தோறுங் குயிற் கூட்டமும், மனமகிழ்ச்சியோடு பொருந்திய சேறு தோறும் முத்துக்களும், வயல்கடோறுஞ் செழுமையாகிய நெற்களும் பெருமை பொருந்திய நீர்க்கரைதோறும் அன்னங்களும், கடைதோறுங் கரும்பாட்டும் யந்திரமும் நினைத்தற்கரிய

கடைப்புறங்கடோறும் நாநாவித வஸ்துக்களும், மரச்சாயை தோறும் இளந்தென்றற் காற்றும், பொருந்தியிருக்கும். எ-று. (4)

பால்தொ றுங்குளிர் தாமரை
 யோடைகள் பதிதொறுஞ் சதைமாடம்
 கால்தொ றுங்கருங் கயலுக்
 டம்புனல் கரைதொறு மிளம்பூகம்
 மேல்தொ றும்பெரு நிலந்தொறுந்
 தீபங்கள் வெளிதொறு நிரைக்கூட்டஞ்
 சேலு றுஞ்செழுங் குழிதொறும்
 வாளைகள் திடர்தொறு மிளமேதி.

இ-ள்: பக்கங்கள் தோறுங் குளிர்ந்த தாமரைப் பொய்கைகளும் ஊர்தோறும் வெண்சாந்து பூசிய மாடங்களும், வாய்க்கால்தோறும் கரிய கயல்மீன் பாயும் இனிய நீரும், அதன் கரைதோறும் இளங்கமுகுகளும், மேலிடந்தோறும் பெரிய பிரசாதங்கள் தோறும் தீபங்களும் மைதானங்கள் தோறும் பசுக்கூட்டமும், சேல்மீன் பொருந்திய நீர்நிலைதோறும் வாளைமீன்களும், மேடுகள் தோறும் இளமையான எருமைகளும் இருக்கும். (5)

எழுந்து மந்திகள் சோலையுட்
 பாய்தர வெழில்பொரு மிறால்வண்கூ
 டழிந்து செம்மது மழையென
 நிலங்குதித் தாறெனப் பெருக்கேறி
 வழிந்து கால்தொறுஞ் சால்தொறுங்
 குழிதொறு மடைதொறும் பரந்தெய்திக்
 குழைந்த தீம்புனல் பருகியொள்
 வயறொறுங் குதிகொளு மிளவாளை

இ-ள்: குரங்குகளெழுந்து சோலையினுள்ளே பாய்தலினால் அழகு பொருந்திய தேன்கூடுகள் உடைந்து சிவந்த தேன் மழையைப் போலப் பூமியிற் குதித்து ஆறென்னும்படி பெருக்காலுயர்ந்து வழிந்து வாய்க்கால்களினும், படைச்சால்களினும், நீர்க்குழிகளினும், மதகுகளினும் பரந்து புகுந்து குழைந்த இனிய நீரை இளமையான வாளை மீன்கள் குடித்து ஒள்ளிய வயல்கடோறுங் குதிகொள்ளும். எ-று. (6)

இந்துசமய கலாசார அடிப்படைகள் திணைக்களம்

(வேறு)

ஆயவளஞ் சிறந்தமைந்த வருங்கரைசைத் திருப்பதியைத்
தூயகலைக் கடல்கடந்த தொன்மலயக் குறுமுனியும்
நேயமுடன் கண்டிறைஞ்சி நெடுஞ்சடிலப் புனற்கடவு
ணாயகனார் தமக்கிதுவே நன்றெனச்சிந் தனைமகிழ்ந்தான்.

இ-ள்: மேற்சொல்லப்பெற்ற வளங்களெல்லாம் அமைந்துள்ள
அரிய திருக்கரைசை மாநகரத்தைச் சத்தமாகிய வடமொழி
தென்மொழிக் கடல்களைக் கரைகண்டுணர்ந்த பழமை பொருந்திய
பொதியத்துள்ள அகஸ்திய முனிவரும் அன்பேரூங் கண்டு வணங்கி
நெடிய சடையில் நீரையுடைய தேவாதிதேவராகிய சிவபெருமானுக்கு
இக்கரைசைமாநகரமே நல்லதென்று மனமகிழ்ந்தார். எ-று. (7)

சிந்தைமிக மகிழ்வெய்தித் தென்றலுறை தென்மலையுண்
முந்தவயர் குறுமுனிவன் முழுதமைந்த சிற்பத்தி
னந்தமிலாத் தொழிலுரிமை யறிந்தோரை வரவழைத்துப்
புந்திதகு நற்றிவசம் பொருந்தியவோர் முகூர்த்தத்து.

இ-ள்: பொதிய மலையிலே இருக்கின்ற அறிவில் யாரையும்
வெல்லும்படி உயர்ந்த அகஸ்திய முனிவர் அப்படியே மனம் மிக
மகிழ்ந்து சிற்பசாத்திரம் முற்றக் கற்றமைந்த அளவிலாத்
தொழிற்குரிமையுடைய அறிஞரை வருவித்துப் புத்தியினாற்
குறிக்கப்பட்ட நன்னாளிற் பொருந்திய ஒரு சுபமுகூர்த்தத்தில். எ-று.

அத்தலமேற் சிவனுறைதற் காகியவோ ரிடநோக்கி
வித்தகவெண் சங்கமைத்து மேதினியைச் சமமாக்கு
மித்தகைமை யிமையோர்கண் டதரிதோ வெழுகடல்சூழ்
குத்தலத்தைச் சமமாக்குங் குறுமுனிவ னார்க்கென்றார்

இ-ள்: அத்திருக்கரைசை நகரத்திலே சிவப்பிரதிட்டை
செய்தற்கேற்ற ஒரு நிலயம் பார்த்து மேன்மை பொருந்திய
சங்கஸ்தாபனஞ் செய்து பூமியை ஏற்றிழிவில்லாமற் சமனாக்கும்
இத்தன்மையைத் தேவர்கள் பார்த்துச் சத்தசமுத்திரமுஞ்
சூழ்ந்திருக்கும் பூமியை வடபால் தாழ்ந்தபொழுது தென்பால் சென்று
சமனாக்கிய அகஸ்திய முனிவருக்கு இதனைச் சமமாக்கல்
அரியதோவென்று பேசிக்கொண்டார்கள். எ-று. (9)

நிறுத்துமுறை யினிற்பிரத மேட்டிகைசெய் நிலமதனி
 லுறுத்துகருங் கல்லினத்தி பாரஞ்செய் துறைவித்து
 மறைப்பொருளா ருறைகர்ப்ப மனையொடிரு மண்டபமு
 மறிக்கைதரு முபானாதி யருந்தாபி யந்தமுமாய்.

இ-ள்: தாபன முறைமையினால் முதலே செங்கற் படுத்த நிலத்திலே உறுத்தப்பெற்ற கருங்கல்லினால் அத்திவாரமிட்டு வேதப்பொருளாய் இருக்குங் கடவுள் உறைகின்ற கர்ப்பக்கிருக மண்டபத்தோடு மற்றைய இரு மண்டபங்களையும் அறியப்படுகின்ற உபானம் முதலாக அரிய தூபி பரியந்தம் வரையும். எ-று.

இரு மண்டபமென்றது அருத்தமண்டப மகாமண்டபங்களை. (10)

உள்ளபடி யத்தனையு முயர்செங்கல் லாலமைத்து
 விள்ளருமா மதில்வகுத்து விளங்கியநன் முகூர்த்தத்தே
 எள்ளருஞ்சீர் விண்டிறைஞ்ச விமையவர்பூ மழைபொழியத்
 தள்ளரும்வை திகசைவந் தாரணியெல் லாந்தழைப்ப.

இ-ள்: சொல்லப்பட்டுள்ளபடி அவ்வளவையும் உயர்ந்த செங்கல்லினாற் செய்து விள்ளுதற்கரிய பெரிய மதில்களையும், நாற்பக்கத்தும் வகுத்துச் சபமுற விளங்கிய நல்ல முகூர்த்தத்திலே இகழ்தற்கரிய கீர்த்தியையுடைய நாராயணமூர்த்தி வணங்கத் தேவர்கள் பூமாரி சொரியத் தள்ளுதற்கரிய வைதிக சைவ சன்மார்க்கம் பூமியெங்கும் விருத்தியாக. எ-று.

வைதிகம் - வேத சம்பந்தம், சைவம் - ஆகம சம்பந்தம்.

அருங்கமலன் பதமுடிப்ப வாரணவன் பதமுடிப்ப
 உரங்கசிவ மணமணப்ப புலகுசிவ மணமணப்பப்
 பெருங்கடனஞ் சருந்தவனைப் பேரனஞ்செய் தருந்தவனை
 வருஞ்சிகர வல்லானை மகிழ்ச்சிகர வில்லானை.

இ-ள்: உயர்ந்த தாமரைப் பூவிலிருக்கும் பிரமதேவர் பாதங்களைச் சிரசிற் சூடி வணங்கவும், வேதங்களின் வலிய பதங்களைச் சொல்லி முடிப்பவும், மனங் கசிவனவாய் மகிழ்ச்சியைக் கூடவும், உலகத்திலே

சிவமணம் பரிமளிக்கவும், பெரிய திருப்பாற்கடலின் நஞ்சைப் பெரிய உணவாகச் செய்து உண்டவரும், அரிய தவநிலையை உணர்த்தினவரும், மகாமேரு மலையை வில்லாக உடையவரும், மகிழ்ச்சியுங் கரவுமில்லாதவருமான சிவனை. எ-று. (12)

அஞ்செழுத்து நாக்குறைய வாழுவரின் னாக்குறைய விஞ்சலகத் தடையிடர்க்கு வேண்டினர்கையடையிடற்குக் கஞ்சமுனிக் கொண்டாடக் கண்பனிநீர் கொண்டாட நஞ்சமன மநுபவிப்ப ஞாலமெலா மநுபவிப்ப.

இ-ள்: பஞ்சாக்கர உச்சாரணத்தோடு நாக்கினிடத்தே தங்கப் பெறுகின்றவருடைய துன்பம் நீங்கவும், மிகுந்த உலகத்தின் கண்ணே பொருந்திய துன்பத்தை நீக்கவேண்டியவர்கள் அடைக்கலம் புகுதற்கு மலரடியுன்னிக் கொண்டாடவும், கண்கள் ஆனந்தபாஷ்யங் கொண்டொழுகவும், நெக்குருகிய மனத்தின் மந்திரத்தியானந் தோற்றவும் பூமியெல்லாம் அனுபவம் பெறவும். எ-று. (13)

புறச்சமய மிகவல்கப் பொருந்துதவ மிகமல்க அறப்பொருளிற் சகமகல வாரிருள்வஞ் சகமலகத் திறற்புரம்வில் வளைத்தெய்த சிவனன்பர் வளைத்தெய்த நிறத்திருந் றிடஞ்சிறக்க நெருங்கினர்தம் மிடஞ்சிறக்க.

இ-ள்: பரசமயம் மிகவும் குறையவும், பொருந்திய தவமானது இவ்வுலகத்தில் நிறையவும், பூமியானது தரும மார்க்கத்தினால் விரிவடையவும், அரிய பாசமும் வஞ்சகமும் நீங்கவும், வலிய வில்லை வளைத்து முப்பரங்களையுமிழ்த்த சிவபெருமானுடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்து அடையவும் வெண்ணிறம் பொருந்திய விபூதியையிட்டுப் பஞ்சாக்கர உபதேசமிகும்படி நெருங்கிய தொண்டருடைய இடங்கள் சிறப்படையவும். எ-று. (14)

வானவர்துந் துபிமுழங்க மன்னியவைம் பணைமுழங்கத் தேனிகர்நான் மறைமுழங்கத் திமிரமுகிற் குழாமுழங்க வானசிவ சிந்தனையொ ரரகரவா சகமுழங்க ஞானநிலைக் குலமுனிவர் நாவிடையா சுரமுழங்க.

இ-ள்: தேவதுந்துபி முழங்கவும், நிலைபெற்ற பஞ்சக்கருவி முழங்கவும், தேன்போலும் இனிய சதுர்வேதம் முழங்கவும், ஒலியையுடைய மேக சமூக முழங்கவும் அவ்விதமான சிவத்தியானமுடையோர் ஹர ஹர என்னும் வாசகங்களை ஒலிக்கவும், ஞான நிலையையுடைய உயர்ந்த முனிவர் நாக்கினிடத்தே அகரம் ஒலிக்கவும். எ-று. (15)

மாக்களெலாஞ் சிவபோக பரபோக மகிழ்ச்சிபெற
நாக்களெலா மஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி நலஞ்சிறக்க
ஆக்குசிவ னருளுமகு டாகமத்தின் கிரியையினார்
தேக்குகட லடைகுடங்கைத் தென்முனிதா பனஞ்செய்தான்

இ-ள்: ஆன்மாக்களெல்லாஞ் சிவபோகங்களினாலும், பிறபோகங்களினாலும் மகிழ்ச்சியடையவும், நாக்குகளெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்தை மனத்திலழுத்தி உச்சரித்துச் சிறப்படையவும், உண்டாக்குகின்ற சிவனருளிய மகுடாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட கிரியைகளினாலே தேக்கம் பெற்ற கடலையடக்கிய உள்ளங்கையையுடைய அகஸ்திய முனிவர் பிரதிட்டை செய்தார். எ-று. (16)

திவ்வியமா மணிச்சருவ தீர்த்தமுடை யவரென்றே
அவ்விறைக்குத் திருநாம மருளிச்செய் தத்தலத்திற்
றவ்விலபே ரருட்போக சத்தியையுந் தாபித்துக்
கவ்வையறு நவதீர்த்தக் கணபதியுந் தாபித்தான்.

இ-ள்: சிரேட்டமான பெரிய இரத்தினங்களையுடைய சர்வ தீர்த்தமுடையவரென்று இந்தக் கடவுளுக்குத் திருநாமமிட்டு அத்தலத்திலே குறைவற்ற பெரிய அருளையுடைய போகசக்தியாகிய உமையையும் பிரதிட்டை செய்து, துன்பமற்ற நவதீர்த்த விநாயகரையும் பிரதிட்டை செய்தார். எ-று. (17)

தாபனச்சருக்கம் முற்றிற்று
ஆக விருத்தம் 124

புசைச்சருக்கம்

கயல்குதிக்கப் பொதியவிழ்க்குங் கமலமலர்ச் செழுந்தேறல்
வயல்குதிக்க நீர்குதிக்கும் வான்கரைசைத் தேவர்பிரான்
புயல்குதிக்குந் திருக்கோவிற் புகுமவர்தாட் டுகளன்றோ
மயல்குதிக்கு மேழ்பிறவி யழுக்கறுக்கு மருந்தாமால்.

இ-ள்: கயல் மீன்கள் குதிக்கக், கட்டவிழ்கின்ற
தாமரைப்பூவிலுள்ள செழுமையாகிய தேன்கள் வயலினிடத்தே குதிக்க
நீர் பெருகுகின்ற திருக்கரைசை மாநகரின் கண்ணே எழுந்தருளியிரா
நின்ற தேவாதிதேவராகிய சிவபெருமானுடைய முகிலும் படியும்
உயர்ச்சியையுடைய கோயிலினுள்ளே தரிசனஞ் செய்யப்புகுந்த
திருத்தொண்டர்களுடைய பாதத்தாளியன்றோ மயல் தங்கப்பெற்ற
எழுபிறப்பென்னும் விதியை அறுக்கும் மருந்து. எ-று. (1)

குளிர்புனல்மா வலிகங்கைக் குணபாலிற் குறியமைந்த
வளவயல்குழ் கரைசையினன் மறைப்பொருளைத் தாபித்துத்
தளையவிழ்தார்க் குறுமுனிவன் ரனதுதவக் குறையகல்வான்
அளவிறந்த வார்வத்தா லவ்விறையைக் கைகுவித்தான்.

இ-ள்: கட்டவிழப்பெற்ற மாலையை யணிந்த அகத்திய முனிவர்
குளிர்ந்த நீரையுடைய மாவலி கங்கையாற்றின் கீழ்க்கரையிலே
குறியமையப்பெற்ற வளம் பொருந்திய வயல் குழந்த திருக்கரைசை
மாநகரத்திலே வேதப்பொருளாகிய பரமசிவமூர்த்தியைப் பிரதிட்டை
செய்து தம்முடைய மனக்குறை நீங்கும்பொருட்டு அளவற்ற
ஆர்வத்தோடும் அக்கடவுளை வணங்கினார். எ-று. (2)

அத்தனே கோவே யறிவே மறைப்பொருளே
சுத்தனே யோகச் சுடரே யருட்கடலே
நித்தனே சேவேறு நின்மலனே நாயடியேன்
சித்தனே தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: எப்பொருட்கும் மூப்பானவரே! தலைவரே! ஆன்மாக்களின் அறிவாயுள்ளவரே! வேதப்பொருளே! அநாதிமலமுத்தரே! கைவல்லிய சோதியே! கிருபாசமுத்திரமே! என்றுமுள்ளவரே! இடபத்தின் மேலேறும் மலரகிதரே! நாயினியல்புடையேனது மனத்திலிருப்பவரே! திருக்கரைசைத் தேவனே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று.

நீலமே கோமேதக மணியே நித்திலமே
யாலமேய் கண்டத் தமுதே யுயிர்க்குயிரே
தூலமே ஞானச் சுடரே யறிவுடையோர்
சீலமே தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: நீல ரத்தினமே! கோமேதக ரத்தினமே! மௌத்திகமே! நஞ்சமர்ந்த கழுத்துப் பொருந்திய அமுதம் போல்வாரே! ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாவே! தூலப்பொருளே! ஞானசோதியே! அறிவுடையோருக்கு அறிவாயுள்ளவரே! திருக்கரைசைப் பெருமானே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (4)

பாரே வளியே வெளியே படுகனலே
வாரே கதிரே மதியமே வச்சிரமே
காரேறு கண்டக் கனியே சிவக்கடலே
சீரேறுந் தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: பிருதிவியே! காற்றே! ஆகாயமே! உண்டாகின்ற தேயுவே! அப்புவே! சூரியனே! சந்திரனே! வயிர ரத்தினமே! கருமை தங்கிய கழுத்தையுடைய கனியே! நன்மைக் கடலே! கீர்த்தி பெறப்பெற்ற திருக்கரைசைப் பெருமானே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (5)

ஒன்றே யிரண்டே யொருமூன்றே யோரைந்தே
நன்றே பிறிதே நயனமே கண்மணியே
குன்றே யலைகடலே கொற்றமே மாமதனன்
றென்றேர் பயில்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: ஏகவஸ்துவே! அர்த்தனாரீகவரமூர்த்தியே! திரிமூர்த்தியாயுள்ளவரே! பஞ்சமூர்த்தமே! நன்மையுடையாரே! அல்லனவாயுள்ளவரே! கண்ணே! கண்மணியே! குணக்குன்றே! அருட்கடலே! சர்வவிசயமே! தென்றற்காற்றுப் பயிலுந் திருக்கரைசைத் தேவனே! திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன.

மதனன்றோர் - தென்றல்.

(6)

வானாய் நிலனாய் வளியா யெமதுயிராய்
நானா விதமாகி நாதாந்த மாய்ப்பிரமந்
தானாய்ச் சகலமுமாய்த் தாபரமாய்ப் பாரளிக்குந்
தேனார் பொழிற்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி.

இ-ள்: ஆகாசமாயும், பூமியாயும், காற்றாயும், எமது ஆன்மாவாயும், இவ்வாறே பலவிதமாயும், நாதாந்தமாயும், பிரமமாயும், உருவமாயும், தாபரமாயும், பொருந்தி நின்று உலகத்தைக் காக்கின்ற தேன் பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த திருக்கரையையி லிருக்கின்ற தேவனே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (7)

வாடும் பனுவன் மருங்குலாள் கண்டுவப்ப
ஆடும் பிரானே யமரர் பெருமானே
பாடு மிருவர் பயில்செவியோ னேயிருவர்
தேடும் புகழ்க்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: வாடுகின்ற நூலொத்த இடையையுடைய உமாதேவியார் கண்டு விரும்ப நடனஞ் செய்கின்ற கடவுளே! தேவாதி தேவரே! பாடுகின்ற தும்புரு நாரதரென்னும் இருவர் பாட்டும் பயின்ற திருச்செவியையுடையாரே! பிரம விஷ்ணுக்கள் என்னுமிருவராலுந் தேடப்பட்ட கீர்த்தியையுடைய திருக்கரைசைப் பதியில் வீற்றிருக்குங் கடவுளே! திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (8)

பன்றியாய் மாயன் பணிதா ளிணைதேட
அன்று பிரம னனமாய் முடிதேட
நின்ற நெடுஞ்சுடரே நீல மிடற்றோனே
தென்றலுலாந் தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: விஷ்ணுமூர்த்தி பன்றி வடிவங்கொண்டு வணங்கப்பட்டுத் திருவடிகளிரண்டையுந் தேடவும், பிரமா அன்ன வடிவங்கொண்டு முடியைத் தேடவும், அவ்விருவர்க்கும் நடுவே அந்நாளில் நின்றருளிய நெடிய அக்கினிருபரே! காளகண்டரே! தென்றற் காற்றுலாவுகின்ற திருக்கரைசைத் தேவனே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (9)

காலாந் தகனே கடவுளே தத்துவத்தின்
மேலாம் பொருளே விளக்கே விளக்கொளியே
நாலாம் பதமே நகையாம் படையோனே
சேலாலுந் தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி.

இ-ள்: இயமனுக்கு முடிவைச் செய்த கடவுளே! தத்துவாதீதப் பொருளே! விளக்குப்போல்வாரே! விளக்கொளிபோல்வாரே! சாயுச்சியபதமே! சிரிப்பாகிய படையுடைய சங்காரகர்த்தாவே! சேன்மீன்களசைகின்ற தென்கரைசைப்பதியில் வாழ்கின்ற சோதியே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (10)

தந்தையே தாயே தமரே யடிபோற்றி
எந்தையே கண்ணே யிறையே யடிபோற்றி
முந்தையே ஞான முதலே யடிபோற்றி
சிந்தையே தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி

இ-ள்: ஆன்மாக்களுக்குப் பிதா போன்றவரே! மாதா போன்றவரே! சுற்றம் போன்றவரே! நுந் திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எம்பெருமானே! எமது கண் போன்றவரே! எங்கும் வியாபகரே! நமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே! ஞான முதல்வரே! நமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன, எமது மனத்திலுள்ளவரே! திருக்கரைசைப்பெருமானே! நமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (11)

ஆதியே போற்றி யரனே யடிபோற்றி
சோதியே போற்றி சுடரே யடிபோற்றி
பாதியே போற்றி பரனே யடிபோற்றி
தீதகலுந் தென்கரைசைத் தேவே யடிபோற்றி.

இ-ள்: எப்பொருட்கும் முதல்வரே! எம்மைக் காக்கும் சங்கார கர்த்தாவே! நும்முடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. சோதி ரூபரே! எம்மைக் காக்கும் தீபமே! உம்முடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. அர்த்தநாரீசுரரே! துதிக்கப்படக்கடவீர், சிரேட்டமுடையவரே! உம்முடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. குற்றம் நீங்கிய திருக்கரைசையிலே வீற்றிருக்கின்ற கடவுளே! உமது திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ-று. (12)

என்றென்று வாழ்த்தி யியற்றென் குறுமுனிவன்
 றுன்று மலரிட்டுத் தொன்மா வலிகங்கை
 நன்று கொளுஞ்செழுநீர் நன்மஞ் சனமாடி
 அன்று முதலா வனந்தநாட் பூசித்தான்.

இ-ள்: இப்படியே பல தோத்திரங்களைச் சொல்லித் துதித்த இலக்கணமமைந்த அழகிய அகஸ்திய முனிவர் நெருங்கிய புட்பங்களையிட்டுப் பழைய மாவலி கங்கையிற் பொருந்திய நன்மையமைந்த செழிய நீரினாலே திருமஞ்சனமாட்டி அன்று தொடங்கி அளவில்லாத நாள்வரையும் பூசை செய்தார். எ-று. (13)

நீண்ட புவியி னினைவின் படியனைத்தும்
 வேண்டுந் தவமும் விழைவு மமைந்ததற்பின்
 கூண்ட சலதிக் குடங்கைக் குறுமுனிவன்
 ரீண்டு மிளந்தென்றற் சிகரியிடைச் சென்றடைந்தான்.

இ-ள்: நெடிய பூமியிலுள்ளார் எண்ணத்தின்படி சகல சம்பத்தும் வேண்டுந் தவமும் இட்டங்களும் ஆண்டே அமைந்தபின் கூடிய சமுத்திரத்தை அடக்கிய உள்ளங்கையை யுடைய அகஸ்தியர் அவ்விடத்தினின்று திரும்பித் தென்றற்காற்று வரு மலையாகிய பொதிய மலையிடத்தே புகுந்தார். எ-று. (14)

அத்தகைய தாக அநேகநாட் சென்றதற்பின்
 சுத்தமிகு தண்டார்த் துழாய்மார்பன் மீனூருவாய்க்
 கத்துகட லடையக் கண்டுதிரு மார்பிருந்த
 சித்தமகிழ் கமலச் செல்வி யிவனெய்தி

இ-ள்: அவ்விதமாக அளவில்லாத காலஞ்சென்றபின் பரிசுத்த மிகுந்த குளிர்ந்த துளசிமாலையை அணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி மச்சியருபமாய் ஒலிக்குங் கடலிடத்தே போகக்கண்டு அவருடைய அழகிய மார்பின் மேலிருந்த மனமகிழ்ச்சியையுடைய இலக்குமி இக்கரைசைப் பதியில் வந்து. எ-று. (15)

கங்கைநீ ராடிக் கமழ்மா மலர்தூவி
அங்கையாற் கும்பிட் டகலா தருச்சித்துச்
சங்கைநெடு மாயன் றனித்துழாய் மார்பிருக்க
மங்கலமார் செல்வ மலியும் வணம்படைத்தாள்.

இ-ள்: மாவலி கங்கையாற்றிலே தீர்த்தமாடிப் பரிமளம் மிகுந்த பூக்களிட் டு அஞ்சலி செய்து அவ்விடத்தை நீங்காது அருச்சனைசெய்து மேன்மை பொருந்திய விஷ்ணுமூர்த்தியினது ஒப்பற்ற துளசிமாலை பொருந்திய மார்பின் கண்ணே இருக்க மங்கலத்தன்மை பொருந்திய செல்வத்தை நிறையும்படி அவ்விலக்குமி பெற்றுக்கொண்டாள். எ-று.

இவ்வண்ணம் பெற்ற விணர்ப்பேதை போயகலக்
கவ்வை யகலனந்த காலங் கடந்ததற்பின்
பவ்வ நெடுங்கலைதோய் பாரனைத்துந் தன்னாணை
வவ்வியசீர்ச் சிங்கபுயன் வந்தனவிங் கினியுரைப்பாம்.

இ-ள்: இவ்விதமாகப் பெற்றுக்கொண்ட இலக்குமிதேவி அவ்விடத்தினின்றும் போய்விடத் துன்பநீங்க அளவற்ற காலஞ் சென்ற பின் சமுத்திரமாகிய நெடிய வஸ்த்திரத்தையுடுத்த பூமண்டலமெங்குந் தன்னாணையைக் கொள்ளும்படி செய்த சிறப்பினையுடைய சிங்கபுயனென்னும் இராசா அங்கே வந்து செய்தவைகளை இங்கே இனிச் சொல்லாம். எ-று. (17)

(வேறு)

பண்டை மறைக்கும் பகர்வரு தில்லைப் பதியெய்திப்
புண்டரி கத்தன் புகழ்சிவ கங்கைப் புனன்மூழ்கி
அண்டர் வழுத்துஞ் சிவபெரு மானா ரருளாடல்
கண்டு களிக்குந் தொண்டர்க டாளென் கண்மீதால்.

இ-ள்: புராதன வேதங்களுக்குள் சொல்லுதற்கரிய சிதம்பரத்தை அடைந்து வியாக்கிரபாதர் புகழ்கின்ற சிவகங்கைத் தீர்த்தத்திலே முழுதித் தேவர்கள் துதிக்கும் நடராசப் பெருமானுடைய பூரணானுக்கிரகத்தையுடைய திருநடனத்தைக் கண்டு களிக்கின்ற திருத்தொண்டர்களுடைய திருவடிகள் என்கண்மேற் கொள்ளத்தக்கன. எ-று. (18)

சீல மிகுந்தோர் வழிபடு கீழைத் திசைநண்ணித்
தால மதிக்கும் பழையவொ ராழித் தகுதேர்கொண்
டாலு மறற்றெண் டிரைபுடை சூழ்நெட் டகன்ஞாலப்
பாலை யளக்குங் கதிர்மர பாலுற் பவமானோன்.

இ-ள்: நல்லொழுக்கம் மிக்கோரால் வழிபடப்படுகின்ற கிழக்குத் திசையைடைந்து பூமியிலுள்ளோர் மதிக்கின்ற தகுந்த பழைய ஒற்றைச் சிற்றேரைக்கொண்டு ஒலிக்கின்ற மணலையுடைய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட நெடிய பூமண்டலபாகங்களை அளக்கின்ற சூரிய வமிசத்தில் அவதாரஞ் செய்தவன். எ-று. (19)

ஓத மறாநெட் டலையுல கெல்லா முயர்செங்கோல்
பேத முறாமற் றண்குடை நீழற் பிரிவின்றி
நீதி பெறக்கொண் டரசு புரிந்தோ னிகழ்சிங்க
பூதர னென்னும் பெயரை யடைந்த பூபாலன்

இ-ள்: திரை நீங்காத நெடிய கடலாற் சூழப்பட்ட பூமண்டலமெங்கும் உயர்ந்த செங்கோலைப் பேதமடையாமற் குளிர்ந்த குடை நிழலிலே பிரிவின்றி நீதிபெறக்கொண்டு இராச்சியஞ் செய்தவனாகிய விளங்குகின்ற சிங்கபூதரனென்னும் பேரையடைந்த இராசன். எ-று. (20)

முன்னை வினைத்தன் னூழின் முயக்கான் முரண்மாறா
மன்னு படைத்தார் பரிநிரை பொற்றேர் மதவேழந்
துன்னு களப்போ ரிற்சய மற்றே சுகமேவுந்
தன்ன தடற்பார் பிறர்கொள விட்டுத் தமியாகி.

இ-ள்: பூர்வீக வினைவசத்ததான ஊழின் முயக்கால் வலிமை நீங்காது முற்செல்லும் கொடிப்படையும், குதிரை வரிசையும், அழகிய தேரும், மதயானையும், நெருங்கிய போர்க்களத்திலே பராசயப்பட்டு சுகம் பொருந்திய வலிய தனது பூமியைப் பிறர் அபகரிக்க விட்டுத் தனித்து. எ-று. (21)

தாம முடித்தார் மனுகுல வேந்துஞ் சலகாமி
யாமடல் வென்றிப் பரிமிசை கொண்டே யலைமாறாப்
பூமலி முந்நீர்ப் புணரி கடந்தே பொழின்மேவுந்
தேமரு வண்பூக் கமழு மிலங்கைத் தீவெய்தி.

இ-ள்: ஒளி பொருந்திய முடியின் மாலையையுடைய மனுகுலராசனுஞ் சலகாமியாகிய வலிமையையும், வெற்றியையுமுடைய குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு அலை நீங்காது பொலிவு பொருந்திய மூன்று நீரமைவையுடைய சமுத்திரத்தைக் கடந்து சோலையிலுள்ள தேன் பொருந்திய சிறந்த பூக்கள் பரிமளிக்கின்ற இலங்கைத் தீவையடைந்து. எ-று.

சலகாமி - சலத்திற் செல்வது, முந்நீர் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழில். (22)

படரு மலங்கல் பயிறரு வென்றிப் பரிநின்று
கடிதி லிறங்கிப் பரியையு மாழிக் கரைகட்டிக்
தொடரு மரந்தைப் பசியு ளிளைக்குந் துயர்மேன்மே
லடர மெலிந்தக் கரையி னிருக்கு மக்காலை.

இ-ள்: செல்லுகின்ற ஒளிபொருந்திய வெற்றியையுடைய குதிரையினின்றும் விரைவிலிறங்கிக் குதிரையையுஞ் சமுத்திரக் கரையிற் கட்டிக் தொடர்ந்த துன்பமாகிய பசியுள் இளைத்தற்கண் உண்டாகின்ற துக்கம் மேலும் மேலும் வருத்த மெலிந்து அக்கரையிலிருக்கும் அப்பொழுது. எ-று. (23)

திண்டரு சாரற் றிகழு மிலங்கைத் தீவெல்லாம்
மண்டிய காவல் புரிதரு திண்டோண் மாபூதந்
தண்டிரை வேலைக் கரையினிருக்குந் தார்வேந்தைக்
கண்டு வணங்கித் தன்னிரு கண்ணுங் களிகூர்ந்து.

இ-ள்: வலிமை பொருந்திய மலைச்சாரலில் விளங்குகின்ற இலங்கைத் தீபம் முழுவதையும் இடையறாத காவலைச் செய்கின்ற திண்ணிய தோளையுடைய ஒரு பெரிய பூதம், குளிர்ந்த திரை பொருந்திய சமுத்திரக்கரையினிடத்தே இருக்கின்ற மாலையணிந்த இராசனைக் கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்னுடைய இரு கண்களும் களிப்பு மிக்கு. எ-று. (24)

மன்னவ னீயார் யாதுநின் னாமம் வருகின்ற
தென்ன நினைந்தோ வேதுபொருட்டா லிவண்வந்தாய்
தென்னிலை வாரிச் சலதி கடக்குந் திறனேதோ
மின்னிய வுறவே தெதுபதி யென்ன வினவிற்றால்.

இ-ள்: இராசாவே! நீ யாவன்? நின் பெயர் யாது? நீர் வருகின்றது யாது நினைத்து? இங்கே யாது காரணத்தால் வந்தாய்? தெற்குப்பக்கத்தி னிலைத்த சமுத்திரத்தைக் கடந்த உபாயம் யாது? உனது இனிய வமிசம் யாது? ஊர் யாது? என்று வினாவிற்று. எ-று. (25)

மோதிகல் வென்றிப் படையுள வெல்லா முனைதோற்றே
ஏதம தின்றிச் சலகா மியினா லிவண்வந்தேன்
பேதமி லின்சொற் கதிர்மர புள்ளேன் பெயர்சிங்க
பூதர னாமென் பதியும் யோத்திப் புரியென்றான்.

இ-ள்: மோதுகின்ற வலிமையையும், வெற்றியையுமுடைய படையாயுள்ளவெல்லாம் போரிலே தோல்வியடைந்து, இடையூறின்றிச் சலகாமியினால் இவ்விடத்தே வந்தேன். பேதமில்லாத இனிய சொல்லையுடைய சூரிய வமிசத்திலுள்ளேன். என்பேர் சிங்கபூதரனாகும். என் ஊரும் அயோத்தியாபுரியாகும் என்று பூதம் வினாவிய வினாக்களுக்கு விடை சொன்னான். எ-று. (26)

மகிப னுரைக்குந் திருமொழி கேட்டே மாபூதந்
தகுமிவ னென்னுந் தன்மைத னுள்ளந் தனிலெய்தி
அகமகிழ் வுற்றங் கன்பு மிகுத்தே யருகிற்சென்
றிகமுழு தாளும் புரவல னேகே ளி. தொன்றே.

இ-ள்: அரசன் சொன்ன அழகிய வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தப் பெரிய பூதம் இவன் தகுதியடைவானென்னுந் தன்மையைத் தன் மனத்திற்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து, அவன்மேற் பற்றுமிகுந்து சமீபத்திற்போய் இவ்வுலக முழுதையும் ஆளும் இராசாவே! இஃ. தொரு வார்த்தை கேள். எ-று.

இக - இவ்வுலக. (27)

இப்புவி யாளும் பொன்முடி வண்டா ரெழில்வேந்தன்
செப்பரு மகளாங் கற்புடை மின்னா டிருமங்கை
அப்பெரு மாசை வேட்டனை யென்றா லவ்வேந்தன்
தப்பற வாளத் தருவனி லங்கா தலமென்றான்.

இ-ள்: இந்தப் பூமியை ஆளுகின்ற பொன்முடியையுஞ் சிறந்த மாலையழகையுமுடைய அரசனது சொல்லுதற்கரிய மகளாகிய கற்புடை மின்னாளும் இலக்குமியும் ஆகிய அந்தப் பெரிய பெண்ணை விவாவஞ் செய்வாயாயின் அந்த இராசன் இவ்விலங்காபுரத்தை உனக்குத் தவறில்லாமல் ஆளும்படி தருவான் என்று சொல்லிற்று. எ-று. (28)

ஆசகல் வானக் கதிர்மர புற்ற வடல்வேந்தந்
தேசறு முள்ளத் திதுதகு மென்றே சிந்தித்து
வீசறு சாலிற் கடிதெழு பரியின் மேலாகிப்
பேசிய குண்டைப் பூதமுன் னேகப் பின்சென்றான்.

இ-ள்: குற்றமற்ற வானக்கதிரவன் மரபில் வந்த வலிமை பொருந்திய சிங்கபூதர இராசாவும் விசேஷம் பொருந்திய தன்னுடைய மனத்திலே இது தகுமென்று சிந்தித்து வீசுகின்ற காற்றினும் பார்க்க விரைந்தெழுகின்ற குதிரையின் மேலேறித் தனக்கிதம் பேசிய குண்டைப் பூதம் முன்னே செல்லத் தான் பின்னே போயினான். எ-று. (29)

தினகரன் மணிசே ரந்நக ரெய்தித் திருமங்கை
தனைமண நண்ணிச் சிந்தை மகிழ்ந்தத் தலமீது

நனிதரும் லிங்க தாபனஞ் செய்தே நாடோறு
மினிய வளஞ்சே ருண்டிய யின்றே யிசைநாளில்

இ-ள்: சூரியகாந்தக்கற் பொருந்திய அந்நகரத்தையடைந்து
அவ்வரசன் மகளை விவாகம் முடித்து மனமகிழ்ந்து அவ்விடத்திலே
கேட்டவைகளை மிகக்கொடுக்கும் லிங்கப்பிரதிட்டையுஞ் செய்து
எப்பொழுதும் இனிய வளம் அமைந்த உணவுகளை உண்டு இருக்கும்
நாளில். எ-று. (30)

தேவர்கண் முனிவர்கள் யாவரு மாடச் சிந்திக்கு
மாவலி கங்கைச் சீரது கேட்டே மகிழ்வெய்திப்
பூவல யஞ்சூழ் மனுவழி நண்ணும் புகழ்வேந்துந்
தாவறு மந்நீர் தன்னிடை மூழ்கித் தகவுற்றான்.

இ-ள்: தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறருந் தீர்த்தமாடச்
சிந்திக்கின்ற மாவலி கங்கைச் சிறப்பைக் கேட்டு மகிழ்வடைந்து
பூமண்டலத்தாற் சூழப்பட்ட மனுவமிசத்தில் வருங் கீர்த்தியமைந்த
சிங்க பூதரவேந்தனும் அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து தகுதி
பெற்றான். எ-று. (31)

அவ்வழி யருகே யாவரு நண்ணற் கரிதாகி
வெவ்விய னாப்பட் பரமன தருளான் மிளிர்கின்ற
திவ்விய லிங்கங் கண்டர சுள்ளந் திகழ்வுற்றே
இவ்வழி யிற்றைப் பூசையி வர்க்கா மெனவெண்ணி.

இ-ள்: அவ்விடத்திலே பக்கத்தில் யாவருஞ் செல்லுதற்கரிதாகிய
வெவ்விய காட்டினடுவே சிவகிருபையினால் விளங்குகின்ற திவ்விய
லிங்கத்தைக் கண்டு அவ்வரசன் மனங்கிளர்ந்து இங்கே இன்றைப்பூசை
இக்கடவுளுக்கு ஆகுமென்று மனத்திலே நினைத்து. எ-று. (32)

மாடு பிறங்குங் காடு களைந்தே வளமேவும்
பீடு விளங்கக் கோயிலமைத்தே பெருமானார்
கேடம ருஞ்சொற் பூசை புரிந்தே யெழிலாரும்
பாட லிரங்கற் பல்லிய முற்றும் பாவித்தான்.

இ-ள்: பக்கத்தில் விளங்கிய காடுகளை வெட்டிக் குடியிருக்கையாகப் பொருந்தும் பெருமை விளங்கக் கோயிலையமைத்துச் சிவபிரானுக்கு விதிப்படி பூசைசெய்து அழகிய பாடல்களையும், பலவாக்கிய முழக்கங்களையும் முழுமையுமெழுப்பினான். என்று. (33)

கோக்க ளனந்தம் வேழ மனந்தங் குழைவேலை
மாக்க ளனந்தஞ் சொன்ன மனந்தம் வயன்மேவும்
பூக்க ளனந்தந் தேர்க ளனந்தம் பொழின்மன்னுங்
காக்க ளனந்தம் மனுக்குல வேந்தன் கற்பித்தான்.

இ-ள்: அளவில்லாத பசுக்களையும், அளவில்லாத யானைகளையும், அளவில்லாத தொழிலமைந்த காட்டு மிருகங்களையும், அளவில்லாத திரவியங்களையும், அளவில்லாத வயல்பொருந்தும் பூமிகளையும், அளவில்லாத தேர்களையும், அளவில்லாத பூந்தோட்டம் பொருந்திய சோலைகளையும் மனுகுலராசன் உண்டாக்கினான். என்று. (34)

(வேறு)

ஆரணத்தாற் ரென்கரைசை யத்தர்தமைப் பூசித்த
காரணத்தால் வானக் கதிரோன் மரபுதித்த
பூரணத்தான் சிங்க புயபூ தரவேந்தன்
தாரணிக்கெல் லாமதிபன் றானாகி மண்புரந்தான்.

இ-ள்: வேத விதிப் பிரகாரமாகத் திருக்கரைசைப் பெருமானைப் பூசை செய்த காரணத்தினாலே சூரிய வம்சத்திலுதித்த நிறைகுணத்தானாகிய சிங்கபுயபூதர ராசன் பூமியெல்லாவற்றிற்கும் இராசாவாய்ச் சனங்களைக் காத்தான். என்று. (35)

அத்தகைய பூசை யனந்தநாட் சென்றதற்பின்
சுத்தநறுந் தேன்பூச் சொரிந்துமலர் பூசிப்ப
அத்திமுழக் கெடுப்ப வாயமயி னடிக்க
வித்தகனா ரேகாந்த மேன்மையாய் வீற்றிருந்தார்.

இ-ள்: அவ்விதமான பூசையினால் அநேக நாள் சென்றபின் சுத்தமான நறிய தேனைச் சோலை சொரிந்து மலரா லர்ச்சிப்ப
இந்தபுசய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

யானை யாரவாரிப்ப அழகிய மயில்கள் நடிக்கச் சிவபெருமான்
ஏகாந்த மேன்மையாய் எழுந்தருளியிருந்தார். எ-று.

சில நாளாக அர்ச்சனையின்றி இருந்ததென்பது தாற்பரியம்,
ஏகாந்தம் - தனிமை. (36)

ஆங்கமைந்த பல்லுகங்க ளப்பரிசு சென்றதன்பின்
ஓங்குபுகழ் தோன்றுமுயர் மாக்களிலோ ரேழைமையோன்
வீங்கியகான் சேதிக்க வேண்டியரி வாளதனைத்
தீங்கில்சிலை யென்றெண்ணித் தேவர்மேற் றீட்டினனால்.

இ-ள்: அவ்விதமாகப் பூசையின்றியமைந்த பலவுகங்கள்
மேற்சொல்லியவாறு சென்ற பின்பு ஓங்கிய புகழ் தோற்றப்பெற்ற
பெரியோர்களுள்ளே ஒருவறிஞன் மரங்கள் மிகுந்த காட்டைச் சேதிக்க
விரும்பி அரிவானைக் குற்றமற்ற கல்லென்றெண்ணிச் சிவலிங்கத்தின்
மேலே தீட்டினான். எ-று. (37)

கைவாங்கு முன்னமவன் கண்ணுந் தெரியாமன்
மெய்வாங்கு செங்குருதி மேதினிமீ தேகுதிப்ப
மைவாங்கு மேனி மனமு நடுநடுங்கிச்
செய்வான் செயலறியேன் ரேவே யெனமொழிந்தான்.

இ-ள்: தீட்டிய கையை எடுத்தற்கு முன்னே அவ்வறிஞன் கண்ணுந்
தெரியாமல் சரீரத்தினின்றும் வருகின்ற இரத்தம் பூமியிலே குதிக்கக்
கரிய வளைந்த மேனியும், மனமும் நடுநடுங்கிச் செய்தற்கு யாதொரு
தொழிலையும் அறியேன் தேவனே என்று சொன்னான். எ-று. (38)

மற்றவற்குக் கண்வெளிக்க மல்குங் குருதியைக்கண்
டெற்றியவா ரென்னே யெதுவோ விளைந்ததெனப்
பற்றியதன் னுள்ளம் பதறித் தடுமாறி
யுற்றபடி போயன்ப ருள்ளார்க் குரைசெய்தான்.

இ-ள்: பின் அவனுக்குக் கண்ணானது வெளிப்படப் பெருகும்
இரத்தத்தைக் கண்டு புடைத்த காரணம் யாது? யாதோ
விளைந்ததென்று நிச்சயித்த தன்னுள்ளம் பதறித் தடுமாறிச் சென்று
ன் அன்பராயுள்ளார்க்கு உற்ற காரியத்தைச் சொல்லினான். எ-று.

கேட்டன்ப ருள்ளா ருடனே கிளர்ந்தெய்தி
யீட்டுஞ் சிவக்கொழுந்தென் றெல்லோருங் கைகுவித்துத்
தீட்டுங் குடாரந் திறலரிவாள் கைப்பற்றிக்
காட்டின் பெருவலியுந் தூறுங் களைந்திட்டார்.

இ-ள்: அன்பராயுள்ளார்கள் கேட்டு உடனேயெழுந்து அங்கே சென்று தாபனஞ் செய்யப்பெற்ற சிவலிங்கப் பெருமானென்று நினைந்து எல்லோரும் அஞ்சலி செய்து தீட்டிய கோடரியையும் வலிய அரிவாளையும் கையிற் பற்றிக் காட்டினது பெரிய கொடிகளையுஞ் சிறுபற்றைகளையுங் களைந்தார்கள். எ-று. (40)

காடும் படருந் துகளற்ற பின்கடுகித் திகழ்பாரை
மேடும் குழியு மகலச் சயமாய் மிகுநன் னிலமாக்கித்
தோடும் குழையுங் குழையப் பொதுவிற் சுருதிப் பொருள்போனின்
றாடும் பெருமா னுறைதற் கிடமுண் டாக்கும் படியெண்ணி.

இ-ள்: காடும் குழிகளுங் குற்றமற்ற பின் விரைந்து விளங்குகின்ற பூமியை மேடும் பள்ளமும் நீங்கச் சமமாய் மிகுந்த நல்ல நிலமாக்கித் தோடும் காதுங் குழையச் சபையில் வேதப் பொருள் போல நின்றாடும் கடவுளிருத்தற்குக் கோயிலை உண்டாக்கும்படி நினைத்து. எ-று.

சிற்பத் தொழிலோர் தமையழைத்துத் திகழ்ச் சிவன்கோயில்
கற்பித் திடுவீரென் றவர்கூறக் கடிதின் முடிப்பமெனாக்
கற்பக் கிருக மாமண்டபமுங் கிளர்செங் கலினாக்கிப்
பொற்பிற் றிருவார் மண்டபமும் பொலியும் படிசெய்தார்.

இ-ள்: அவர்கள் சிற்பத்தொழில் வல்லாரை வருவித்து ஒரு சிவாலயத்தை விதிப்பிரகாரம் விளங்கும்படி செய்யுங்களென்று சொல்லச் சிற்பநூல் வல்லாரும் விரைவில் முடிப்போமென்று கருப்பக்கிருகத்தையும், மகாமண்டபத்தையுந் தக்க செங்கலினாற் செய்து அழகினா லிலக்குமி தங்கிய நடு மண்டபத்தையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்தார். எ-று. (42)

தோயுஞ் சிகரங் கடிதி னியற்றிச் சூழ்மா மதில்கட்டி
யேயுந் தகைமைச் சுருளும் படியு மெழிலாம் படிசெய்தே

ஆயுந் தகவான் மறுமண் டபமு மமைத்துக் குறைதீர்த்துப்
பாயும் விடையுந் திருமுன் னிறுவிப் பலிபீடமுமிட்டார்.

இ-ள்: விதியமைந்த கோபுரத்தையுஞ் சீக்கிரத்திற் செய்து குழும் பெரிய மதிலையுங் கட்டிப் பொருந்திய தகுதியையுடைய படிச்சுருளையும் படியையும் அழகுண்டாகும்படி செய்து, ஆராயுங் தகுதியினால் மற்றைய மண்டபத்தையுஞ் செய்து எஞ்சிய திருப்பணிகளையும் முடித்துப் பாய்கின்ற நந்தியந் தேவரையும் சந்நிதியில் நிறுத்திப் பலிபீடத்தையுஞ் செய்து முடித்தார்கள். எ-று.

ஆங்கவை கண்டே யனைவரு மகிழ்வுற் றர்ச்சனை முற்செய்து
பாங்குறு மறையோர் தம்மை யழைத்துப் பார்த்திவன் முன்சென்றே
வாங்கிய நிலமுங் கரையும் பிறவும் மகிழ்வொடு கன்னாட்டித்
தீங்கறு பூசனை கொள்வகை செய்தார் தேவர்கள் பெருமானார்.

இ-ள்: அங்கே சிற்பநூல் வல்லாராற் செய்யப்பட்ட திருப்பணிகளை எல்லாரும் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து அர்ச்சனையை முன்னரே செய்து உரிமையமைந்த பிராமணரை அழைத்து அரசன் முன்சென்று வாங்கிய நிலங்களையும் கரையையும் பிறவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடும் எல்லைக்கல்லு நட்சுச் சிவலிங்கப்பெருமான் குற்றமற்ற பூசையைக் கொள்ளும்படி செய்தார்கள். எ-று. (44)

(வேறு)

இந்நிலை யுலகோ ரன்பொடு புரிய
வேழிரண் டுலகெலாந் தழைக்கப்
பொன்னணி யுலகிற் றிங்கண்மும் மாரி
பொழிந்திடக் கூழ்விளை வெய்த
மன்னிய சைவ நெறிதழைத் தோங்க
மல்குசீர்க் கரைசையம் பதியின்
மின்னமர் வாமத் தெழிற்சிவ மணியார்
விளங்குமா பூசனை கொண்டார்.

இ-ள்: இவ்விதமாக உலகிலுள்ளார், அன்போடு செய்ய பதினாலகமுந் தழைத்தோங்கப் பொன்போலும் முகிலடைந்து உலகத்திலே மாதந்தோறும் மூன்று மழை பெய்ய, அதனாற் 90

திருக்கரைசைப்புராணம்

பயிரெல்லாம் விளைவடைய, நிலைபெற்ற சைவ மார்க்கம் தழைத்தோங்க, நிறைந்த சிறப்பையுடைய திருக்கரைசை மாநகரத்தில் உமாதேவி பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய அழகிய சிவலிங்கப்பெருமானார் சாந்நித்தியராய் விளங்கிப் பூசையை அங்கீகரித்தார். என்று.

கூழ - பயிர்.

(45)

(வேறு)

இவ்வெழு புவன மேத்து மியல்புடைக் கரைசை யீசர் திவ்விய புராணந் தன்னைத் தினந்தொறுங் கற்போர் கேட்போர் பவ்வமா நிலத்திற் செல்வப் பயன்முறை கிளைத்துப் பின்னுஞ் செவ்வைசேர் மணியார் வாழுஞ் சிவதலம் பெறுவர் திண்ணம்.

இ-ள்: இந்த ஏழு பூமியிலுள்ளோராலுந் துதிக்கப்படுகின்ற சுவாமியையுடைய திருக்கரைசைச் சிவலிங்கப் பெருமானுடைய திவ்வியமான புராணத்தைத் தினந்தோறும் கற்போருங், கேட்போருங் கடல் சூழ்ந்த பெரிய நிலத்திலே செல்வத்தைப் பலமுறை அனுபவித்து இறுதியிலும் அழகு பொருந்திய சிவலிங்கப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவதலத்தை நிச்சயமடைவார். என்று.

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்போருங், கேட்போருஞ் செல்வத்தைப் பெற்று என்பதனால் அதன் காரியமாகிய இம்மையின்பத்தையடைந்து மறுமையிற் சிவபதம் பெறுவார் என்க. (46)

பூசைச்சுருக்கம் முற்றிற்று

ஆக - விரு 170

திருக்கரைசைப் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

வரலாறு

இந்தப் புராணம், திரிகோணமலைக்குச் சமீபமாயுள்ள மாவலி கங்கைக்கரையிலே 'அகத்தியத்தாபனம்' என்று வழங்கப்படுகின்ற கரைசையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானுடைய மகத்துவங்களை விரித்துக் கூறும். இப்புராணஞ் செய்தவர் யாவரென்பது புலப்படவில்லை. சிலர், உமாபதி சிவாச்சாரியர் பரம்பரையிலுள்ளார் ஒருவர் என்பர்.

ஆடியமாவாசை தோறும் மாவலி கங்கையிலே தீர்த்த ஸ்தானஞ் செய்யும்பொருட்டுத் திரிகோணமலை முதலிய இடங்களிலிருந்து வருகின்ற சைவசமயிகள் பலருங் கேட்கும்படி ஸ்ரீமத் பூபாலபிள்ளை வன்னிமையவர்களுடைய இடையறா முயற்சியினால் இந்தப் புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது.

சென்ற வருடத்திலே தீர்த்த ஸ்தானத்தின் பொருட்டு அங்கே போயிருந்த தம்மைக், குருலிங்க சங்கம பக்திகளிற் சிறந்தவரும், பரோபகார சீலருமாகிய கொட்டியாபுர வன்னிமையவர்கள் ஸ்ரீமான் த. முத்துக்குமாரப் பிள்ளையவர்களை "இப்புராணம் ஏட்டுப் பிரதிகளிடமிருந்தால் இன்னுஞ் சில காலத்திற் சிதைந்து போகும். ஆதலால் அதனைப் பரிசோதித்து உரையோடும் அச்சிட்டுத் தரல் வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

நாமும் அக்கேள்விக்கு உடன்பட்டுக் கொட்டியாபுரம் கட்டுக்குளம், தம்பலகாமம் என்னும் கிராமங்களிலிருந்து பல பிரதிகள் வருவித்துப் பரிசோதித்துத் திருத்தினோம். ஆக அகப்பட்ட பிரதிகள் பத்து; அவற்றுள் ஒன்று நூறு வருடத்திற்கு முன்னே எழுதப்பட்டுள்ளது. அதுவே நமது பரிசோதனைக்குப் பெருந்துணையாயிற்று. பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களைக் கொண்டு ஓர் உரையுஞ் செய்வித்து அதனையும் இதனோடு சேர்த்துப் பிரகடனஞ் செய்து முடித்தோம்.

இப்பொழுது இந்தச் சிவஸ்தலம் கிலமடைந்து குருந்த மரங்கள் நெருங்கிய பெரிய வனமாயிருக்கின்றது. இதனைக் கொட்டியபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள சைவசமயிகள் புதுக்கிப் பிரதிட்டை செய்வார்களாயின், இப்புண்ணியத்தால் அவரடையும் பலன் நாம் சொல்லத்தக்கதன்று.

திரிகோணமலை
விகிரதி வருடம்
வைகாசி மாதம்

இங்ஙனம்,
வே. அகிலேசபிள்ளை

...

...

...

...

இவ்வரலாறு திருக்கரைசைப் புராணம் முதற்பதிரில் உள்ளது.

திருமங்கலாய் சிவன்கோவில் திருக்கரைசையம்பதி

இது மிகப் பழமைவாய்ந்த சிவன்கோவில், கிளிவெட்டியிலிருந்து ஒன்பது கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாரப் பற்றிவுள்ள சைவக்கிராமம் கிளிவெட்டி. இவ்விடத்திற்குச் செல்வதற்குரிய மார்க்கம் கங்குவேலிக் சிவன்கோவில் வரலாற்றில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிளிவெட்டியிலிருந்து திருமங்கலாய்க்குப் போகும் மார்க்கத்தில் நாவூ கில்லோமீற்றர் தூரம் காட்டுப்பாதையினூடாகச் செல்ல வேண்டும். தற்போது இந்த ஆலயம் பெரும்பாலும் அழிந்தநிலையில் இருக்கின்றது. சுற்பக் கிரகம் சிதைந்துவிட்டது. அர்த்தமண்டபம் சிதைந்த நிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபமும், மற்றும் ஆலயக் கட்டிடங்களும் அத்திவாரமட்டத்தில் சிதைந்து மண்ணில் மறைந்து கிடக்கின்றன. அத்திவாரம் பெரும் கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது இங்கு ஒரு பெருங்கோவில் இருந்ததற்குரிய அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆலயங்களுக்குத் தலபுராணம் பாடப்பட்டிருக்குமானால் அந்த ஆலயம் பிரசித்தியும், மகத்துவமும் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். என்ன காரணத்தினால் இவ்வாலயம் அழிந்ததென்பது தெரியவில்லை. ஆனால் ஆலயத்திற்குரிய தலபுராணம் உயிரோடிருக்கின்றது. கொட்டியாபுரப்பற்றிவுள்ள பல ஆலயங்களில் திருக்கரைசைப் புராணம் இன்றும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது. திருமங்கலாய் சுவாமி பெயர் சுந்தரலிங்கேஸ்வரர். திருமங்கலாய் சிவன் கோவிலில் இருந்து சுவாமி எழுந்தருளிச் சென்று மகாவலிகங்கையில் ஆடியமாவாசியன்றும், மகரமாதத்திலும் தீர்த்தமாடுவார். ஆலயம் அழிந்த பின்னர் இந்த வழமையின்படி கங்குவேலிச் சிவனும், தம்பலகாமம் கோணேசரும் மகாவலிகங்கையில் தீர்த்தமாடி வருகின்றனர்.

முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் முறையே பொருந்திச் சிறந்து விளங்கியது திருமங்கலாய் சிவன்கோவில். மகாவலி கங்கையின் பெரு வெள்ளப் பெருக்கினால் இந்த ஆலயம் அழிந்திருக்கலாம். ஆலயமழிந்து காடுவளர்ந்து முடியிருந்த காலத்தில் இங்குள்ள சைவ மக்களின் உதவியோடு மீதியாக ராசாக் குருக்கள் என்பவர் ஆலயத்திலிருந்து லிங்கத்தையும், அம்பாளையும் எடுத்து வந்து வெருகலம்பதியில் ஒரு சிறு கோவில் கட்டி வைத்திருந்தார்கள். அந்தக் கோவிலும் பராபரிப்பிழந்ததினால், இப்போது இந்தத் திருவுருவங்கள் முதலிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் மூன்றடி உயரமான லிங்கமும், இந்துசமய சலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

அம்பாளும் சிறிது பின்னப்பட்டிருந்த போதிலும் மிக அழகிய திருவுருவங்களாகளாகக் காணப்படுகின்றன. திருமங்கலாய் ஆலயத்திலிருந்த மணியொன்று கங்குவேலிச் சிவன்கோவிலில் இருக்கின்றது.

திருமங்கலாய் சிவன் கோவிலுக்குரிய திருக்கரைசைப் புராணம், இவ்வாலயத்தின் தொன்மமையையும் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் தமிழ் மன்னர்கள் பன்னெட்டுங் காலத்திற்கு முன்பே ஆண்டு வந்துள்ளார்கள் என்பதை திருக்கரைசைப் புராணம் கூறுகின்றது. இந்திய மன்னர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த சிங்கயுதரன் என்பவன் அயோத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தான். தற்போது இலங்கைத்துறை என்று சொல்லப்படுமிடத்தில் கப்பலில் வந்திறங்கினான். அப்போது இப்பிரதேசத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தவன் எழில்வேந்தன். இவனுடைய மகன் திருமங்கை, திருமங்கையைச் சிங்கயுதரன் திருமணம் செய்து திருக்கரையைப்பதியில் அரண்மனையமைத்து நாட்டை ஆண்டுவந்தான். அரண்மனை அமைத்த இடத்திற்கு இரணியன்குன்று என்று பெயர். இப்பெயர் இன்று திரிபுபட்டு இரணியன் கொட்டு என்று வழங்குவருகின்றது. இந்தச் சிங்கயுதரனும், மனைவி திருமங்கையும் அமைத்த கோவில் தான் திருமங்கலாய் சிவன் கோவில், இப்போது மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிலிருக்கின்றது. ஆலயச் சிதைவுகளைத் தேடியெடுத்து ஒழுங்குபடுத்திப் பாதுகாத்தவர் திரு. க. செல்லத்துரைச் சுவாமியார். அன்னாருக்கு நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பண்டிதர் இ. வடிவேல், (1997) திருகோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள், இந்துமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களம், பக். 38, 39

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி (எண் - பக்க எண்)

அக்கண்டன் - 52	ஆரணமுதலே - 66
அக்கணமே - 26	ஆரணன்முதலோர் - 60
அஞ்செழுத்து - 74	ஆராயுமணமுடிக்கு - 21
அஞ்சொலார் - 45	
அடியுநம்மடியாய் - 59	இத்தலத்திதுபுதுமை - 57
அடையுமாமுனி - 53	இதத்தசெந்தமி - 41
அண்டர்பிரா - 24	இந்தவண்ணமநந்த - 54
அத்தகையபூசை - 87	இந்நிலையுலகோர் - 90
அத்தகையதாக - 80	இப்பரிசீண்டுவானோர் - 45
அத்தகையதனா - 65	இப்புவினாளும் - 85
அத்தலமேற் - 72	இமைத்தவெண்ணிறப் - 56
அத்தனேகோவே - 76	இவ்வண்ணம்பெற்ற - 81
அப்பதியதனிற் - 35	இவ்வெழுபுவனமேத்து - 91
அப்பதியின் - 50	இறைகளுள்ளன - 42
அம்மொழிகேட்ட - 34	இன்னபாண்மையினான் - 61
அமைப்புறு - 29	இன்னலின்றியே - 39
அருங்கமலன் - 73	
அருஞ்செக்கர் - 19	உடுக்குலமுதிர - 33
அரும்பியகொங்கை - 44	உம்பர்கண்முனிவர் - 30
அவ்வழியருடே - 86	உருத்தசெஞ்சிலை - 41
அன்னநல்லள - 43	உரைசெய்நல்வினை - 44
	உலகெலாந் - 32
ஆங்கமைத்த - 88	உலவியவயல்வா - 69
ஆங்கவைகண்டே - 90	உள்ளபடியத்தனையும் - 73
ஆங்கொரு - 25	உள்ளமேல் - 32
ஆசகல்வானக் - 85	உளமுருகுஞ்செயல் - 46
ஆடகத்தமைந்த - 34	
ஆடகத்தலத்து - 62	ஊட்டுசெஞ்சுடர் - 38
ஆடுகின்றபாலன்னங் - 70	
ஆதலானீயுமேகி - 45	எண்ணியகலைக - 46
ஆதியேசரண - 68	எழுந்துமந்திகள் - 71
ஆதியேபோற்றி - 79	என்றுதோத்திரங்கள் - 68
ஆயவளஞ்சிறந்தமைந் - 72	என்றென்றுவாழ்த்தி - 80
ஆரணத்தாற் - 87	

ஏருலாவியபொதிய	- 52	சிந்தைமிகமகிழ்வெய்	- 72
ஐவகுத்தன	- 41	சிற்பத்தொழிலோர்	- 89
ஒண்டருமிரட்டி	- 34	சீலமிகுந்தோர்	- 82
ஒன்றேயிரண்டே	- 77	சுத்தவான்கதிரினோடு	- 35
ஓதமறாநெட்டலை	- 82	சுற்றியமந்தரத்தைச்	- 33
கங்கைநீராடிக்	- 81	செப்பருந்தனிச்	- 28
கண்ணிலாவிய	- 40	சென்றுமுனிவன்	- 49
கயல்குதிக்கப்	- 76	சேன்மேவுவிழி	- 51
கலக்குந்தண்ணெழிற்	- 55	தடந்தருசாரன்	- 59
கற்றைவெஞ்சுடர்	- 43	தண்ணமர்சாலி	- 37
காசிவருகண்டக்	- 52	தண்டுகண்டிகை	- 58
காடும்படருந்	- 89	தந்தையேதாயே	- 79
காடெலாங்கனிநல்	- 36	தளிர்பரவு	- 18
காண்டகுமிடங்க	- 35	தளையாட	- 20
காலாந்தகனே	- 79	தனிப்பணியரசே	- 33
காவெலாம்	- 36	தாமமுடித்தார்	- 83
கிளர்தருமகர	- 63	திண்டருசாரற்	- 83
கிளர்தருமுலகிற்	- 69	திவ்வியமாமணிச்	- 75
குளிர்புனல்	- 76	தினகரன்மணி	- 86
கேட்டன்பருள்ளா	- 89	துளக்குறாங்	- 30
கைவாங்குமுன்ன	- 88	தெளிவுறுகிரண	- 38
கொஞ்சியகிள்ளை	- 37	தேவர்கண்முனிவர்கள்	- 86
கொலைபடைப்பன	- 42	தோயுஞ்சிகரங்	- 90
கோக்களநந்தம்	- 87	தோன்றியமதியங்	- 64
கோட்டுலகத்தானந்தக்	- 51	நக்கனேபரனே	- 67
		நன்றிதரு	- 26
		நாளமைந்தபூங்	- 57

நானிலம்பரவு	- 61	மடைகிடந்த	- 39
நிறுத்துமுறையினிற்	- 73	மண்ணிணிற்சிறந்த	- 65
நீண்டபுவியி	- 80	மத்தமுமெருக்கு	- 66
நீலமேகோமேதக	- 77	மதிக்கின்ற	- 22
நூல்கொண்ட	- 20	மருங்கினிற்கிளர்ந்த	- 31
படருமலங்கல்	- 83	மற்றவற்குக்கண்	- 88
படியிலிறங்கி	- 47	மன்னவனீயார்	- 84
பண்டைமறைக்கும்	- 81	மாக்களெலாஞ்	- 75
பணிலம்வெண்	- 37	மாடுபிறங்குங்	- 86
பதித்திடு	- 29	மாறில்பாளை	- 39
பயில்பிலப்பதியுள்	- 31	மீனமாய்வரு	- 53
பரித்ததண்ணடை	- 56	முந்தியவிஷுக்கள்	- 64
பழித்தெழுந்	- 54	முப்புரத்தலைவர்	- 30
பன்றியாய்மாயன்	- 78	முன்னைவினைத்	- 82
பாரகமெடுத்த	- 67	மைக்குறிசேர்	- 23
பாரேவளியே	- 77	மோதிகல்வென்றிப்	- 84
பால்தொறுங்குளிர்	- 71	வண்ணமலி	- 25
பிறப்பறுக்குமக்கங்கை	- 49	வண்ணமார்கழி	- 54
புறச்சமயமிகவல்க	- 74	வணங்குமுனி	- 50
புனலிகந்துபாய்	- 70	வயங்கொடென்கலை	- 58
பூமேவுபொன்	- 17	வருவழியின்க	- 48
பூமேவுமனு	- 28	வரையுமருங்குயர்	- 48
பொன்னிரவி	- 17	வரையுளாரமும்	- 57
மக்களெலாந்	- 75	வல்லோடு	- 22
மகிபனுரைக்குந்	- 84	வளைந்ததெண்டிரை	- 58
மங்கையராடிற்	- 62	வாடும்பனுவன்	- 78
மஞ்சின்முத்தமு	- 40	வானவர் துந்துபி	- 74
		வானாய்நிலனாய்	- 78
		விரைகமழ்தண்டு	- 47
		வினைகளனந்த	- 48

“ திருக்கரைசைப் புராணம் திருக்கோணமலைப் பிரிவிலே, மாவலிகங்கைக் கரையிலே, கரைசை என்னும் பதியிலே, அமைந்த சிவன்கோவிலது வரலாற்றையும், மாவலிகங்கைத் தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் கூறுகின்றது. தலபுராணத்துக்கென்றே அமைந்துவிட்ட ‘வழக்கு’கள் இப்புராணத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. ஆனாலும் ஈழநாட்டைப் பற்றியும் அதன் வள நதியான மாவலிகங்கையைப் பற்றியும் இப்புராணத்தில் அமைந்துள்ள செய்யுள்களுக்கு ஈடாக ஈழத்தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலே வேறு இல்லை என்று துணிந்து கூறும் அளவுக்கு மிக நேர்த்தியான பாடல்கள் இப்புராணத்தில் அமைந்துள்ளன . ”

-வ.அ. இராசரத்தினம்-